

บทที่ 5

ลักษณะความแตกต่างของชื่อกับชนชั้นในสังคมไทยปัจจุบัน

การผสมกลมกลืนระหว่างลักษณะชื่อชนชั้นสูง ระบุรื่องกับชนชั้นผู้ดีทางเศรษฐกิจ

ความแตกต่างระหว่างชื่อของชนชั้นสูง ระบุรื่องและกลุ่มผู้ดีใหม่ ซึ่งในบทความ
โลกลาวว่ามีอยู่ในช่วงระยะหนึ่งนั้น ปัจจุบันระดับความแตกต่างโลกกลงไปมาก ทั้งนี้
จากการสังเกตรายชื่อเด็กในโรงเรียนระดับสูง* ในช่วงสี่ห้าปีมานี้โลกพบว่า ขณะที่เด็ก
ในกลุ่มเชื้อสายผู้ดีเก่ามีชื่อแปลก ๆ ไซ้ เช่นชื่อ ปรีบจินต์ ปติริคคา เวนริศา สุนิลา
พัลลัพร สุรนุช มณีวรา ไพรมิศร** เด็กที่มีเชื้อสายจีนก็สามารถมีชื่อ*** อินทิศา อานิก
สัฎกคา จักรวติกา กรกรณีย ธิสิศ ซึ่ง เป็นชื่อที่แปลกในระดับเดียวกัน

แนวโน้มของการใช้ชื่อที่มีสภาพเป็นศัพท์ ที่เพิ่มขึ้นในระยะหลัง ในหมู่ผู้ดีใหม่
ซึ่งเป็นผลให้เกิดความคล้ายคลึงกับชื่อของชนชั้นสูงระบุรื่องนี้ นอกจากจะเป็นเรื่อง
ความนิยมแล้ว + ยังมีมูลเหตุที่เกี่ยวข้อง เนื่องอยู่หลายประการ และที่สำคัญคือ

* โรงเรียนที่มีชื่อเสียง เช่น โรงเรียนวชิรवारุช โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียน
วัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนมาแตร์เดอี โรงเรียนราชินี เด็กนักเรียนส่วนใหญ่มาจาก
ครอบครัวผู้มีอันจะกิน หรือ เชื้อสายพวกผู้ดีมีตระกูล

** สกุด ณ อยุธยา ไกรฤกษ์ อมาตยกุล สุนทรสารทูล

*** อีจาวณานามสกุลที่กลายมาจากแซ่ มีคำบางคำ เช่น ตั้ง ตัน ลิม ฯลฯ
และลักษณะนามสกุลที่ยาวใช้คำธรรมดา เช่น วัฒน เจริญ พาณิชย์ ธนา ประกอบอยู่เป็นตน

+ ความนิยมในชื่อลักษณะคล้ายโลกโดยแท้จริงก็มาจาก การที่ชื่อลักษณะเช่นนี้มีรูปแบบ
อันอยู่ในความต้องการ นั่นคือเป็นรูปแบบชื่อที่แสดงฐานะโลก กัง เช่นที่ชนชั้นสูงโดยชาติตระกูล
เคยใช้ ความนิยมที่จะใช้ชื่อแปลก ๆ ไม่ใดเกิดขึ้นโดยไม่มีสาเหตุ และสาเหตุที่ชื่อถิ่น ๆ
ไม่โลกจนน่ามาไซ้ ไม่ไซ้เป็นเพียงเพราะว่ามันเขยเท่านั้น แต่เพราะว่าชื่อเขย ๆ ใดไซ้
อยู่ในหมู่คนชนบท ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็มีฐานะยากจน หรือจะเรียกว่า เป็นแบบชื่อของคนชั้นต่ำ

ในประการแรก การเปลี่ยนรูปแบบชื่อของชนชั้นผู้ค้ำใหม่ ที่ใหม่เข้าไปหารูปแบบชื่อของชนชั้นสูงระดับรองนั้น มีสาเหตุมาจาก การที่ชนชั้นใหม่ใดรวมสมาคมกับชนชั้นสูงก็ยิ่งเข้มมากขึ้น ใ้รับเอาวัฒนธรรม และแบบแผนการดำเนินชีวิตของชนชั้นสูงเขาไว ซึ่งก็รวมถึงการยึดเอาค่านิยมในการตั้งชื่อแบบเดียวกันไวด้วย

การให้ชื่อไทยของเด็กเชื้อสายจีนในปัจจุบัน ไม่เพียงเพื่อประโยชน์ในการแสดงความเป็นคนไทยเท่านั้น¹ แต่กลุ่มชนชั้นที่ม้อนาจทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จะตั้งชื่อบุตรหลานของตน โดยคำนึงถึง ลักษณะชื่อที่สามารถแสดงถึงความเป็นชนชั้นสูง เช่นเดียวกับชื่อของชนชั้นสูงก็ยิ่ง เข้ม เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสมาคมชั้นสูงอย่างแท้จริง ไม่ใช่ชนชั้นสูงประเภทสอง ที่มีชื่อลักษณะเกี่ยวกับชนชั้นต่ำอีกต่อไป

¹ สมัยหนึ่งความสำคัญของชื่อไทย สำหรับเด็กเชื้อสายจีน ก็เพื่อแสดงให้ทราบว่า เขาเป็นคนไทย เพราะการขาดคุณสมบัติชื่อนั้นในระยะสี่สิบห้าสิบปีที่ผ่านมาจะเป็นเรื่องที่ทำให้ถูกลดเลี่ยนอยู่มาก ดังเช่นที่มีคนบันทึกไว้ว่า

การที่กำกับผมไปเรียนอนุบาลชั้น ก็ไม่ไหวว่าจะกล้ารับ เพราะชื่อเราก็เป็นจีน นามสกุลก็เป็นจีน เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนก็ล้อๆ เป็นเจก เขาตั้งฉายาต่าง ๆ ให้เจ็บอาย เช่นเรียกผมว่า ไอ้ดี, เวลายุติลงชื่อรับทราบรายงานความประพฤติในสมคประจำตัว ก็เขียนภาษาไทยไม่ไ้ด่ ถ้ามีความอายในเรื่องนี้มากกความม ตอนหลังถึงกับปลอมลายมือเขียนเขียนเป็นภาษาไทย และเปลี่ยนชื่อเป็นไทยเสร็จ... อยู่โรงเรียนเราพยายามนักที่จะให้เพื่อน ๆ รับว่าเราเป็นคนไทย

ป่วย อังภากร, เหลียวหนานแลหลังเมื่ออายุ 60 (มิตรเจริญการพิมพ์, 2518), การให้ความสำคัญกับชื่อ ซึ่งเพียงเพื่อแสดงความเป็นไทยนี้ ในภายหลังเปลี่ยนไป

กวยเหตุดลคังกลาวนี้ เราจึงพบว่าชื่อไทยแบบนั้น ๆ ในระยะสามสิบ สี่สิบปี เช่นชื่อ ประสาน ไพโรจน์ ไพฑลย์ ปรีชา ไมตรี สมนึก สมชาย ปราณี่ นันทา สมใจ วันดี จะปรากฏน้อยลง แทบไม่พบว่ามีใช้ในเด็กเชื้อสายจีนในโรงเรียนระดับสูง แต่อาจพบไ้คบบาง ในเชื้อสายจีนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนราษฎรที่สอนภาษาจีน

การตั้งชื่อของชนชั้นผู้ค้ำใหม่ ซึ่งได้เริ่มคำนึงถึงฐานะของตน โดยมองอย่างเทียบเคียงกับชนชั้นสูงระดับรอง หรือการให้ชื่อแปลกของชนชั้นผู้ค้ำใหม่ ซึ่งแปรตามพื้นฐานการมองฐานะของตนที่เปลี่ยนไปนี้ มีเหตุผลสนับสนุนอีกประการหนึ่ง โดยพิจารณาจากลักษณะชื่อของเด็กเชื้อสายชาวจีนในโรงเรียนจีน กับชื่อเด็กเชื้อสายชาวจีนในโรงเรียนระดับสูง

ประการที่สอง การที่ไคพบว่า ในปัจจุบันชนชั้นผู้ดีใหม่ ไคใช้ชื่อที่แปลกมากขึ้นนี้ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับกรณีที่พื้นฐานความคิดของกลุ่มผู้ดีใหม่ ไคเปลี่ยนไปให้ความสำคัญกับชื่อมากกว่าเกม ดังเหตุผลประการแรกนั้นแล้ว ในสังคมปัจจุบันยังมีปัจจัยอื่นที่ช่วยให้คนกลุ่มนี้สามารถตั้งชื่อไทย ในรูปแบบเดียวกับชนชั้นสูงระดับรองได้อีกประการหนึ่ง ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าของสื่อมวลชน สิ่งพิมพ์ หนังสือนวนิยาย ซึ่งมีส่วนทำให้ความคิดเกี่ยวกับแบบแผนของชื่อซึ่งสอดคล้องกับฐานะ ไคกว้างขวางออกไป และรวมทั้งรูปแบบชื่อซึ่ง เคยเป็นสิ่ง เฉพาะสำหรับคนชั้นสูงก็กลายเป็นสิ่งที่กลุ่มผู้ดีใหม่ไค เรียนรู้อย่างแท้จริง รูปแบบชื่อของคนชั้นสูงที่แพร่หลายควบคู่กับความเจริญก้าวหน้าของสื่อมวลชน จึงเป็นโอกาสให้ชนชั้นใหม่ สามารถใช้ชื่อแปลกใหม่ ไคด้วยวิธีการเลียนแบบชื่อของคนชั้นสูงดั้งเดิม

เมื่อไคเทียบเคียงการเปลี่ยนแปลง รูปแบบชื่อของ เด็กทั้งสองกลุ่มแล้ว ไคพบว่า แนวโน้มของการตั้งชื่อในลักษณะที่เริ่มเข้าไปใกล้ เคียงกับคนชั้นสูงระดับรองนั้น กลุ่มเชื้อสายชาวจีนผู้ดีใหม่ในโรงเรียนระดับสูง จะมีแนวโน้มที่เด่นชัดมากกว่า เพราะในขณะที่กลุ่มมีเชื้อสายผู้ดีใหม่ ไคเริ่มเห็นความสำคัญของชื่อแบบแปลก ๆ มากขึ้น ลักษณะชื่อของเด็กเชื้อสายจีนในโรงเรียนจีน ยังเป็นชื่อพื้น ๆ เช่น สมศักดิ์ สมชาย ไชยบุญ สมใจ ปราณี่ มาลี อยุมาก พัฒนาการของชื่อที่ต่างกันไปบ้างนี้ แสดงถึงอิทธิพลของกลุมการสมาคม และพื้นฐานฐานะทางชนชั้นที่แตกต่างกัน กล่าวคือ สาเหตุที่เชื้อสายชาวจีนกลุ่มผู้ดีใหม่ มีการเลือกใช้ชื่อที่ใหม่เขาไปหาชนชั้นสูงดั้งเดิมไคง่าย เพราะมีการสมาคมกับชนชั้นสูงดั้งเดิมมากกว่า และโดยพื้นฐานความคิดของคนกลุ่มนี้ ก็วางฐานะทางชนชั้นของตนให้ใกล้เคียงกับชนชั้นสูงระดับรอง ความคิดที่ว่า กลุ่มตนจำเป็นต้องใช้ชื่อเพื่อแสดงฐานะของตนบ้าง จึงเป็นผลให้พัฒนาการของชื่อแปลก ๆ เกิดในกลุ่มเชื้อสายผู้ดีใหม่ ในโรงเรียนระดับสูงไคเร็ว ซึ่งกรณีนี้ต่างไปจากเชื้อสายชาวจีนที่ศึกษาในโรงเรียนจีน พัฒนาการของการนำชื่อแปลกมาใช้จะช้า ควบคู่เหตุผลประการรองของคนกลุ่มนี้จะสมาคมกับชนชั้นสูงดั้งเดิมน้อย อีกทั้งพื้นฐานการจัดระดับชั้นของกลุ่มตน ก็ไม่ไควางไว เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ดีใหม่ ความคิดที่จะใช้ชื่อเช่นเดียวกับชนชั้นสูงระดับรอง คาดว่าจะไม่มากเท่ากับกลุ่มผู้ดีใหม่ในโรงเรียนระดับสูง และการใช้ชื่อแปลกของคนกลุ่มนี้ที่ปรากฏในระยะหลัง คงเนื่องมาจากการใช้ความสมมุติ

เกี่ยวกับรูปแบบชื่อของกลุ่มผู้ใหม่นั้น กล่าวได้ว่าแต่เดิมได้อยู่ในขอบเขตของชื่อแบบสั้น ๆ ควบขอจำกัดหลายประการที่เกี่ยว ความความคิดจะให้ความสำคัญกับชื่อไทยที่นอกเหนือจากการใช้ประโยชน์เพื่อแสดงความเป็นคนไทย เรียกได้ว่ายังไม่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันเครื่องมือหรือฐานซึ่งจะทำให้คนกลุ่มนี้ สามารถใช้ชื่อที่แปลกไปจากปกติกันว่ายังขาดอยู่เช่นกัน โดยเฉพาะในประการหลัง เรื่องขอจำกัดฐานเครื่องมือ คือ แบบชื่อของชนชั้นสูงดั้งเดิม ที่กลุ่มผู้ใหม่จะสามารถเลือกใช้นั้น มีไม่มากนัก ส่วนความสามารถทางภาษา ซึ่งจำเป็นต่อการกำหนดชื่อในรูปแบบของชนชั้นสูงดั้งเดิม * กลุ่มผู้ใหม่ก็มีขอจำกัดอยู่มาก ซึ่งในประการหลังนี้เป็นผลให้ ในระยะแรกที่ชนชั้นสูงดั้งเดิม เริ่มนำชื่อแปลก ๆ ผนวกแก่นึกของชื่อที่นิยมในปัจจุบันมาใช้ ชื่อของกลุ่มผู้ใหม่จึงคงเป็นชื่อที่ไม่ใช่แบบแผนเกี่ยวกับชนชั้นสูงโดยชาติตระกูล

แต่สำหรับปัจจุบัน ความสำเร็จของความสามารถทางภาษาอาจน้อยลงไปบ้าง เนื่องด้วยระบบสื่อสารมวลชนได้เจริญขึ้น มีสิ่งพิมพ์จำนวนมากได้แพร่หลาย โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อนั้น ได้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะชื่อในปัจจุบันอยู่มาก ในฐานะเครื่องมือสำเร็จรูป ซึ่งช่วยให้คนทั่ว ๆ ไป สามารถเลือกใช้ชื่อในรูปแบบเดียวกับชนชั้นสูงระดับรองได้ โดยมีต่องอาศัยพื้นฐานความรู้ ความสามารถทางภาษาแต่อย่างใด ซึ่งประเด็นที่กล่าวนี้ หมายรวมถึงการที่กลุ่มผู้ใหม่ จะสามารถทำเช่นนั้นได้ แม้จะอยู่ในระยะที่พวกเขามีสภาพของความเป็นจีนมากกว่าไทย หรือในช่วงที่พวกเขามีความเข้าใจภาษาไทยน้อยนิดเพียงใดก็ตาม

* ความสามารถทางภาษา เป็นตัวกำหนดขอบเขตของคำ ที่จะสามารถเลือกสรรมาใช้เป็นชื่อ รวมทั้งระดับความสามารถในการประสมคำ เพื่อสร้างชื่อควบคู่แปรคังกลาวนี้ มีผลต่อการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต้องการใช้ชื่อรูปแบบเดียวกับชนชั้นสูงว่าจะสามารถกระทำเช่นนั้นได้หรือไม่ ความสำเร็จของพื้นฐานความสามารถทางภาษาจึงมีอยู่มาก โดยเฉพาะในเมื่อเครื่องมือสำเร็จรูป คือ แบบชื่อชนชั้นสูงจากสื่อมวลชนยังไม่แพร่หลาย ให้เป็นที่เลียนตามได้โดยง่าย

เมื่อกล่าวถึงโอกาสที่คนทั่วไป หรือ กลุ่มคนใหม่ จะสามารถไขข้อห้รูปแบบ คลายคลึงกับคนชั้นสูงไ้มากขึ้น * ในปัจจุบันนี้แล้ว ก็อาจสรุปต่อไปไ้ว่า โอกาสดังกล่าว เนื่องมาจาก การที่บุคคลทั่วไปอาศัยเครื่องมือสองประการ

ประการแรก ไ้แก่ การเลียนแบบชื่อชนชั้นสูงคั้งเดิม ด้วยการเลือกชื่อ เช่นเดียวกับ ตัวเอกที่เป็นคนชั้นสูง ในนวนิยาย ละคร วิทย์ โทรทัศน์ หรือตัวเอก ในภาพยนตร์ ซึ่งไ้โดยมากชื่อของบุคคลเหล่านี้มักจะคั้งขึ้นโดยวางอยู่บนพื้นฐานของความ สอดคล้อง ระหว่างรูปแบบชื่อ กับฐานะทางชนชั้นน้อยเป็นปกติ สำหรับปัจจุบันนี้รูปแบบชื่อ ที่แปลก ๆ ที่นักประพันธ์สรรหามาคั้ง จะ เป็นแบบชื่อซึ่งชนชั้นสูงโดยชาติตระกูลไ้ไ้ช้อยู่ และการที่ชื่อในลักษณะเช่นนี้ ไ้ถูกนำมาใช้แทนตัวเอกของเรื่อง จึง เป็นผลให้ชื่อในรูปแบบ ซึ่งเคยเป็นสิงเฉพาะของคนชั้นสูง แพรหลายและกลายเป็นแบบซึ่งคนจำนวนมากสามารถ เลียนตาม อย่างเช่นชื่อตัวเอกที่เป็นชาย เช่นชื่อ ฉายคนย์ ฉายกฤษ ภูภคิ ภูเบศร์ เฟื่องวสันต์ กานต์ชนก เปรมณัฐ ตัวเอกหญิง เช่นชื่อ เฟื่องฉัตร สยามด วิกานดา แวมยุรา ราชาวดี ** ชื่อที่ประสมคำให้แปลกเหล่านี้ เป็นที่นิยมใช้สำหรับตัวเอกใน งานประพันธ์ยุคปัจจุบัน และขณะเดียวกัน แบบของชื่อดังกล่าวก็ไ้เริ่มกระจายไปสู่คนทั่วไป มากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มชนชั้นใหม่ ซึ่งแบบแผนของชื่อในลักษณะดังกล่าว จำเป็นอยู่มากต่อการที่พวกกลุ่มนี้จะเลือกมาใช้ ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นคนชั้นสูงใน สังคมปัจจุบัน

ประการที่สอง การใช้ชื่อในรูปแบบเดียวกับชนชั้นสูงคั้งเดิม ด้วยการเลือกชื่อ ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือแนะนำเกี่ยวกับการคั้งชื่อ หรือด้วยการสอบถามผ่านทางนิตยสาร

* หมายถึงโอกาสที่จะเลียนแบบชื่อชนชั้นสูงระดับรองเท่านั้น มิใช่การเลียนแบบ พระนามของเจ้านายระดับสูง ซึ่งกรณีนี้ยังมีชื่อจำกัดอื่น ๆ อยู่ด้วย

** เป็นชื่อตัวเอกในนิยาย จาก นิตยสารการภาพยนตร์ สตรีสาร เช่นคำว่า ฉาย ณัฐ เฟื่อง กานต์ เหล่านี้ ในปัจจุบันพบว่าเป็นรูปแบบ หรือคำอันเป็นที่นิยม นำมาใช้เป็นชื่อกันมาก โดยเฉพาะในเด็กซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

หนังสือที่คอลัมน์รับตั้งชื่อเด็ก² ซึ่งชื่อที่ปรากฏในหนังสือเหล่านี้ ล้วนเป็นชื่อที่หากไม่ใช่ แปลกกว่าคำศัพท์ ก็เป็นชื่อที่ค่อนข้างหยาบๆ โดยเจาะชื่อที่มีสภาพเป็นศัพท์ สรางขึ้น ควบคู่การสมานสนธิคำอย่างซับซ้อน เพื่อให้ชื่อมีความเก๋ในรูปแบบ เป็นลักษณะชื่อที่ ปรากฏเป็นส่วนมากในหนังสือดังกล่าว ชื่อที่แปลกกว่าสภาพเป็นศัพท์ก็มีตัวอย่าง เช่นชื่อ กนิษฐ มนฤช รัชกมล ธานีชนม์ เป็นต้น³

ชื่อแปลกที่พบในนิตยสาร หนังสือ เช่นที่กล่าวนี้ ก็เพราะหลักแล้วมีลักษณะ คล้ายกับรูปแบบชื่อซึ่งชนชั้นสูง รัชชกร เคยใช้ และถึงนั้นในเมื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง กับการตั้งชื่อนี้แพร่หลาย โอกาสที่กลุ่มผู้ใหม่จะสามารถใช้ชื่อในแบบเดียวกับชนชั้นสูงก็ยิ่ง งามมากขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเสมือนเครื่องมือที่ช่วยให้ออกชื่อในแบบแปลก ๆ กระทำได้ง่ายมาก เมื่อเปรียบเทียบกับโอกาสที่จะใช้ชื่อเช่นเดียวกับชนชั้นสูงในระยะ ก่อนหน้านั้น

ในเรื่องบทบาทของสื่อมวลชน และบทประพันธ์ประเภทนวนิยายที่ทำให้แบบชื่อ ของชนชั้นสูง รัชชกรแพร่หลายออกไป เป็นแบบให้เลียนตาม หรืออิทธิพลของสิ่งพิมพ์

² บรรจบ พันธเมธา, "ชื่อก็เป็นศรีเป็นเดช," สตรีสาร (ตุลาคม 2509- เมษายน 2517).

บรรจบ พันธเมธา, ชื่อดี (พระนคร: สำนักพิมพ์สตรีสาร, 2511).

ส. วัชานเสนา, ปทานุกรมการตั้งชื่อและนามสกุล (พระนคร: โรงพิมพ์ เลืองอักษร, 2510).

เสฐียรพงษ์ วรรณปก, ตั้งชื่อบุคคลอย่างไร (กรุงเทพมหานคร: วิชาการพิมพ์, 2525).

³ อย่างเช่นชื่อที่ปรากฏในคอลัมน์ ชื่อดี เป็นชื่อต้นสกุลทุกแบบทั้งหมด ไม่มีชื่อไทย หนึ่งชื่อพยางค์ก็ยกเว้นไม่คอยมี ซึ่งสิ่งนี้ชี้แจงให้เห็นว่า "ไม่อาจหาคำไทยที่เหมาะสมจะ นำมาใช้เป็นชื่อ" (บรรจบ พันธเมธา, ชื่อดี เล่ม 6 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สตรีสาร, 2511), คำนำ).

เกี่ยวกับกำกับการตั้งชื่อ ซึ่งมีแบบชื่อที่คล้ายคลึงกับชื่อของชนชั้นสูงชาติตระกูลให้เลือกใช้ใน หากจะลงความเห็นไปแล้ว ก็กล่าวได้ว่าปัจจัยทั้งสองประการข้างตน ไคไพบระโยชนต่อ ชนชั้นผู้ใหม่มากกว่ากลุ่มอื่น * เพราะเป็นแบบชื่อที่สามารถสนองคอบคอกการแสดงฐานะ ของกลุ่ม ซึ่งแม้จะมีชาติตระกูลต่างจากชนชั้นสูงดั้งเดิม แต่ในเรื่องฐานะทางชนชั้นตาม ความรู้สึกของคนกลุ่มนี้ ก็อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับชนชั้นสูงระดับรอง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ปัจจัยทั้งสองประการที่กล่าว ไคไพบระโยชนต่อชนชั้นผู้ค้ำทางเศรษฐกิจมาก ในแง่ที่ทำให้ บุคคลในกลุ่ม สามารถยกระดับชื่อของตนให้แยกไปจากกลุ่มที่ต่ำกว่า โดยการเลื่อน ลักษณะชื่อขึ้นไปคล้ายคลึงกับชนชั้นสูงดั้งเดิมมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ชื่อของบุคคลในกลุ่มคน สอดคล้องกับความคิดว่า ฐานะทางชนชั้นของกลุ่มไคไพบระโยชนไปแล้ว จากการเทียบเคียง อำนาจในการจับจ่ายซื้อหาสิ่งที่มีคุณค่า หากความสกดวสพบายที่ไคไพบระโยชนจากชนชั้นสูงเลย

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบชื่อของกลุ่มผู้ใหม่ ซึ่ง เกี่ยวเนื่องกับการเลื่อนฐานะทาง ชนชั้น ตามความรู้สึกของกลุ่มที่ไคไพบระโยชนมาแล้ว เราสังเกตการเปลี่ยนแปลงไคไพบระโยชน จากชื่อ เกิดรุ่นใหม่ในโรงเรียนระดับสูง ตามที่ไคไพบระโยชนในคอนคน ซึ่งนอกจากนี้เรายังอาจ พิจารณาไคไพบระโยชนจากลักษณะของชื่อใหม่ ที่เปลี่ยนจากชื่อเดิม สำหรับบุคคลในกลุ่มเชื้อสายผู้ใหม่ ในแต่ละบุคคลอีกด้วย ซึ่งก็พบว่า ชื่อแบบพื้น ๆ เช่น สมพร (2490) สมชาย (2499) บุญเลี้ยง (2499) สมบูรณ์ (2499) สมนึก (2504) บุญเชิด (2505) บุญชัย (2505) สมยศ (2510) สมจิตร (2514) เหล่านี้ ในภายหลังไคไพบระโยชนเป็น อภิสร วรวิทย์ พูนชัย จาตุรงค์ อัจฉัตร วชิรินทร์ ภวิช วัลลภ พลิสระ ** ซึ่งเป็นลักษณะชื่อที่ใหม่ไป ในรูปแบบเกี่ยวกับชนชั้นสูงระดับรองมากขึ้น และไม่ได้เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์เพียง เพื่อแสดงความเป็นคนไทย อย่างเช่นความประสงค์ในระยะแรกเท่านั้น แต่เป็นชื่อที่ตั้ง โดยเน้นความสำคัญในกานอื่นด้วย โดยแท้จริงแล้วการเปลี่ยนแปลงหันมาใช้ชื่อแปลก ๆ

* กลุ่มผู้ใหม่ เป็นกลุ่มที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจหรือสังคมพอจะ เทียบเคียงกับชนชั้นสูง ระดับรองไค การมีสัญลักษณ์ที่เป็นแบบเดียวกับชนชั้นสูงโดยชาติตระกูล จึงเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับผู้ใหม่มากกว่าคนทั่วไป ด้วยเหตุที่กลุ่มผู้ใหม่มีการสมาคมกับชนชั้นสูงดั้งเดิมอยู่เสมอ จึงต้องการอยู่ในสมาคมชั้นสูงอย่างไม่มีเครื่อง แยกระดับชั้น

** บุคคลในกลุ่มนี้มีที่เป็นนักธุรกิจอันมั่งคั่ง มีกิจการซึ่งมีทุนหมุนเวียนนับร้อยล้าน เช่นสกุล มหาคำรังกุล เป็นต้น

กึ่งกลาง อาจให้เหตุผลได้ว่า สาเหตุหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงก็เนื่องจากจุดประสงค์ที่จะให้ชื่อของบุคคลในกลุ่ม มีความสอดคล้องกับฐานะทางชนชั้นที่เห็นว่าเปลี่ยนไป โดยได้เริ่มให้คาวาอยู่ในระดับชั้นที่เหนือกว่าบุคคลบางหมู่แล้ว และสาเหตุอีกประการของการเปลี่ยนแปลงก็สืบเนื่องมาจากความต้องการที่จะให้ชื่อบุคคลในกลุ่มกลมกลืนกับชนชั้นสูงดั้งเดิม เพื่อประโยชน์ในการสมาคมในหมูชนชั้นสูงดั้งเดิมไว้ โดยไม่มีเครื่องแบ่งแยก

ความพยายามของกลุ่มยุคใหม่ ที่จะให้ชื่อบุคคลในกลุ่มตน ใกล้เคียงกับชนชั้นสูงระดับรอง เช่น ชื่อสายตระกูลขุนนาง หรือผู้เกี่ยวข้องกับราชสกุลสายหางนั้น ทำให้ชื่อในรูปแปลก ๆ ใหม่ ๆ กลายเป็นที่แพร่หลาย และกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมในระดับเดียวกันที่ต้องการเขาอยู่ในสมาคมชนชั้นสูงอย่างไม่ย่อหาลักษณะชื่อของบุคคลซึ่งต้องการเป็นสมาชิกใหม่ในสมาคม จึงเสมือนของแปรไปตามรูปแบบอันเป็นที่นิยมในกลุ่มอ้างอิงคาว กังนั้นในระยะไม่กี่ปีมานี้ เราจึงพบว่าชื่อในรูปแบบแปลก ๆ ได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งนั่นก็เป็นเพราะการเจริญเติบโตของระบบทุนนิยมและการเกิดขึ้นของชนชั้นใหม่นั้นเอง *

* แรกที่เคียวชื่อแปลก ๆ จะมาจากชนชั้นสูงระดับรอง โดยเป็นผลของความพยายามของชนกลุ่มนี้ ที่จะแยกลักษณะชื่อบุคคลในกลุ่มตน ให้ต่างไปจากกลุ่มยุคใหม่ ซึ่งความทันสมัยยังเห็นกันว่า มีฐานะที่ต่ำกว่า จุดกำเนิดของชื่อในรูปแบบแปลก ๆ อันเริ่มเป็นที่นิยมในปัจจุบัน จึงเป็นผลของการปะทะกัน ระหว่างความคิดในเรื่องฐานะความเป็นคนชั้นสูงในระบบของเดิม กับฐานะความเป็นชนชั้นสูงในระบบใหม่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือชื่อแปลก ๆ ที่เกิดขึ้นในระยะแรกนั้น เป็นผลโดยอ้อมของการเจริญเติบโตของระบบทุนนิยมหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง

แต่สำหรับในระยะหลัง ชื่อแปลก ๆ ได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มยุคใหม่ ซึ่งแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบชื่อ เริ่มเข้าไปคล้ายคลึงกับชื่อของชนชั้นสูงระดับรอง ด้วยเหตุที่ต้องการให้ชื่อในลักษณะดังกล่าว สนองตอบต่อการเลื่อนฐานะทางชนชั้น ตามความเข้าใจของบุคคลในกลุ่ม กังนั้นในปัจจุบัน ชื่อแปลก ๆ จึงเริ่มเป็นผลโดยตรง จากการเจริญเติบโตของเหล่านายทุนที่จะมีมากขึ้นเป็นลำดับ

ชื่อในรูปแบบที่แปลกซึ่งเพิ่มขึ้น ตามการเจริญเติบโตของระบบทุนนิยมนี้ มีคุณสมบัติบางประการ ที่ทำให้สามารถเป็นที่นิยมได้ในปัจจุบัน นั่นก็คือลักษณะชื่อ ไม่ได้มีพยางค์มาก เช่นเดียวกับชื่อของ เจ้านายชั้นสูง ซึ่งอยู่นอกขอบเขตที่จะเขียนแบบตามไค แต่ชื่อในลักษณะแปลกเหล่านี้ ก็ไคแยกอย่างชัดเจนจากชื่อซึ่งกลมกลืนที่ค่อยกว่าไค ใช้อยู่ อีกทั้งความแปลกก็ไม่ไคอยู่บนพื้นฐานของความเกา แต่เป็นการใช้ชื่อที่ใหม่กว่าคนในรุ่นเดียวกัน

การผสมกลมกลืนระหว่างชื่อของชนชั้นสูงโดยฐานะทางเศรษฐกิจ กับชื่อของชนชั้นสูงโดยชาติตระกูลในระบับรอง ตามที่โลกกล่าวมาแล้ว เป็นเหตุให้ความเกี่ยวเนื่องระหว่างลักษณะความแตกต่างของชื่อกับชนชั้น ในปัจจุบันสามารถพิจารณาไคว่าเป็นเรื่องของบุคคลสามกลุ่มชื่อ ซึ่งแตกต่างไปตามฐานะทางกานระดับชั้นของกลุ่ม กลุ่มแรก คือ เจ้านายระบับสูง ซึ่งมีเพียงจำนวนน้อย กลุ่มที่สอง ไคแก่ ชนชั้นสูงอันประกอบด้วยชนชั้นสูงระบับรอง เชื้อสายสกุลเกา กับกลุ่มผู้นำทางเศรษฐกิจ และกลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มชื่อบุคคลทั่วไป

กลุ่มแรก คือ พระนามของเจ้านายระบับสูง เป็นพระนามที่มีมากพยางค์ ใช้คำทรูหฺรฯ และมีรูปแบบเฉพาะที่ถูกสงวนไว้โดยระเบียบการตั้งชื่อ และไคความเหมาะสม กลุ่มที่สอง ไคแก่ ชนชั้นสูงระบับรอง กับชนชั้นสูงไคโดยฐานะทางเศรษฐกิจ หรือ กลุ่มผู้ไคใหม่ มีรูปแบบชื่อที่พยางค์ไคยาวนัก เมื่อเทียบกับพระนามเจ้านายแลลักษณะสำคัญที่ทำให้ชื่อของกนกลุ่มนี้ต่างจากชื่ออื่น ๆ ก็เนื่องจากเป็นชื่อที่แปลก ควบเหตุที่เป็นชื่อซึ่งมีสภาพเป็นศัพท์ ประสมคำทรูหฺรฯ หรือซับซ้อน แม้พยางค์จะสั้น กลุ่มสุดท้าย เป็นชื่อบุคคลทั่วไป อาจจำแนกเป็น ชนชั้นกลาง กับ ชนชั้นต่ำ ชนชั้นกลางอาจมีชื่อทั้งแบบสั้น ๆ หรือชื่อแปลกไคใหม่บาง แลแต่ระบับของการไคความสำคัญกับชื่อเนนไปในกานไค แต่ลักษณะชื่อของชนชั้นนี้ หากพิจารณาไคโดยทั่วไป ควบการเปรียบเทียบชื่อเด็กนักเรียน ใน

* ทั้งนี้เพราะมีระเบียบบังคับห้ามไว้ และในเวลาเดียวกันความเหมาะสม ก็เป็นปรากฏการความคลึงซึ่งกันไว้อีกกรณีหนึ่ง

โรงเรียนระดับธรรมดา กับโรงเรียนระดับสูงแล้ว * ก็เป็นที่แน่ชัดว่า ลักษณะชื่อแปลก ๆ จะปรากฏในโรงเรียนระดับสูงมากกว่า สำหรับกลุ่มชนชั้นต่ำนั้น เป็นที่แน่นอนว่าชื่อส่วนใหญ่ จะอยู่ในรูปแบบที่ธรรมดาที่สุด เป็นชื่อแบบดั้งเดิม หรือเป็นชื่อที่แพร่หลายมานานแล้ว โดยเฉพาะกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจยากจน ฐานะทางสังคมต่ำ และอาศัยอยู่ในเขตชนบท จะมีวิวัฒนาการของชื่อในรูปแปลกนี้ชากวากลุ่มอื่น ดังนั้นช่วงความแตกต่างระหว่างชื่อของบุคคลในปัจจุบัน จึงสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนนมากที่สุด ก็ในระหว่างกลุ่มชื่อของเจ้านายระดับสูงกับชนชั้นต่ำ หรือ ในระหว่างกลุ่มชื่อชนชั้นต่ำ กับ คนชั้นสูงอีกกลุ่ม ไกลแ่ชนชั้นสูงระดับรอง และกลุ่มผู้ค้ำใหม่

ความแตกต่างระหว่างชื่อบุคคลในสองกลุ่มแรก คือ เจ้านายระดับสูง กับชนชั้นต่ำ หรือความแตกต่างระหว่างพระนามของพระมหากษัตริย์ รวมทั้ง เชื้อพระวงศ์ชั้นสูง กับ สามัญชนนั้น ยังเป็นความแตกต่างซึ่งมีรากฐานมาจาก การให้ความสำคัญกับสถาบันพระมหากษัตริย์⁴ และความสำคัญของความเป็นคนชั้นสูง ที่ต้องมีสัญลักษณ์แทนตัวต่างจากคนทั่วไป ซึ่งพื้นฐานความคิดดังกล่าว สืบเนื่องมานานแล้วในระบบบั้งเคิม

ส่วนความแตกต่างระหว่างชื่อของชนชั้นสูงระดับรอง ซึ่งหมายรวมทั้งกลุ่มผู้ค้ำใหม่ กับชนชั้นต่ำนั้น เป็นช่วงความแตกต่างที่เริ่มเด่นชัดมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งแม้จะเป็นปรากฏการณ์ที่สืบเนื่องมาจาก การหุบคอกกลุ่มหนึ่ง ใ้ให้ความสำคัญกับฐานะทางชนชั้นของกลุ่ม โดยชื่อเป็นเครื่องแสดง เช่นเดียวกับในสังคมอ็อกิต แต่กลุ่มชื่อที่ไ้แตกต่างกันออกไปในขณะนี้ ในกลุ่มซึ่งถือความเหนือกว่าทางฐานะ ไม่ได้มีเพียงชนชั้นสูงโดยชาติตระกูลเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น

* อาศัยระดับโรงเรียนเป็นเกณฑ์ โรงเรียนระดับธรรมดา ซึ่งมีเด็กจากครอบครัวหลายระดับเรียนรวมกัน เป็นที่คาดว่า ชื่อในลักษณะแปลกจะมีน้อยกว่าที่จะพบไ้ในโรงเรียนระดับสูง หรือโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เนื่องจากเด็กในโรงเรียนกลุ่มหลังนี้ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวของผู้มีตระกูล หรือ ผู้ที่ทางเศรษฐกิจ ครอบครัวยุคก่อนเกิดจากรอบครัวชนชั้นสูง ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงจะมีมากกว่าโรงเรียนระดับธรรมดา จึงสันนิษฐานไ้ว่า ชื่อแปลก ๆ จะพบไ้ในกลุ่มชนชั้นกลางในอัตราส่วนที่น้อยกว่า ในหมูชนชั้นสูง

⁴ สุภาพรรณ ฌ บางซ่าง, การใช้ภาษาในวรรณคดีของไทย, หน้า 126

ประเด็นที่กล่าวข้างต้น อาจเรียกได้ว่า สำหรับลักษณะความแตกต่างของชื่อ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นใหม่ โคออร์ดิเนชันความคิดที่ถูกระดับชั้นของบุคคลเป็นข้อกำหนด ลักษณะชื่อเหมือนเซนอ็คต หากแตกกลุ่มซึ่งโคให้มีความสำคัญกับชื่อ เพื่อ เป็นสัญลักษณ์ของความเหนือกว่านั้น โคเพิ่มเขาไปอีกกลุ่ม โคแก่ กลุ่มผู้ใหม่ ที่ถือความสำคัญของทรัพย์สิน ขึ้นมา เทียบกับความสำคัญของชาติตระกูล

โดยสรุปแล้วในปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างชาติตระกูล และทรัพย์สิน ความสำคัญของคุณสมบัติทั้งสองประการ โคมีส่วนในการกำหนดลักษณะรูปแบบของชื่อในระดับที่ไม่แตกต่างกัน ลักษณะชื่อของบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติด้านใดด้านหนึ่งในสองอย่างนี้ จึงแยกไปจากกลุ่มชื่อของบุคคลที่น้อยกว่า แต่จะผสมกลมกลืนเป็นกลุ่มเดียวกันโค หากความสำคัญของชาติตระกูลไม่ลวงพเนไปถึงระดับที่สามารถกำหนดขอบเขต มิให้มีความสำคัญของทรัพย์สิน เหนือเทียมโค กล่าวคือ โอกาสที่ชื่อของชนชั้นผู้ใหม่จะกลายเป็นรูปแบบเดียวกับชนชั้นสูงระดับรองนั้น เกิดขึ้นใ้ภายในสังคมปัจจุบัน ทว่าเหตุที่ความสำคัญของทรัพย์สินในขณะนั้น โคทำให้หมู่ที่ครอบครองมันเป็นจำนวนมาก สามารถมีแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ โคให้ความใกล้เคียงกับชนชั้นสูงถึง เค็ม และความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะทางชนชั้นของบุคคลเหล่านี้ ก็โคจกระดับชั้นของตนไม่ต่างไปจากชนชั้นสูงโดยชาติตระกูล อย่างไรก็ตามสำหรับชนชั้นสูงโดยชาติตระกูลในระดับเจ้านาย โคโดยเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์นั้น แมว่าความสำคัญของทรัพย์สินจะมีมากขึ้นเพียงโคก็ตาม ก็ไม่อาจเทียบเคียงกับความสำคัญของชาติตระกูล ในระดับนี้โค แบบแผนชื่อของกลุ่มผู้ใหม่จึงจำกัดอยู่เพียงแค่นั้นจะเป็น เช่นเดียวกับชนชั้นสูงระดับรอง

และดังนั้นในสังคมไทยปัจจุบัน ความแตกต่างของชื่อจึงมีลักษณะเด่นที่ต่างไปจากในอดีตคือ ย่าง คือ นอกจากจะเป็นเรื่องระหว่างราชสกุล กับสามัญชนแล้ว * ในส่วนที่แยกย่อยยิ่งกว่านั้น จะพบความแตกต่างของชื่อ ระหว่างกลุ่มชนชั้นขุนนางตระกูลเก่า ชนชั้นกลางระดับสูง กลุ่มชนชั้นใหม่ และบุคคลทั่วไปที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจสังคมค้อยกว่าอีกควย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วกลุ่มที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมสูง มีแนวโน้มที่จะพัฒนาชื่อใหม่สมกลมกลืนเป็นกลุ่มเดียวกันทั้งกลุ่ม ที่เรียกว่า ชนชั้นสูงโดยชาติตระกูล และกลุ่มชนชั้นสูงโดยฐานะทาง เศรษฐกิจ

การ เปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะชื่อบุคคลในกลุ่มที่มีสถานภาพทาง เศรษฐกิจสังคมต่างกัน

สำหรับการศึกษาในส่วนต่อไป นี้ ได้เลือกพิจารณาความแตกต่างระหว่างชื่อของบุคคลสองกลุ่ม คือ กลุ่มคนชั้นสูง ** ซึ่งประกอบด้วย เชื้อสายขุนนางและตระกูลเก่าที่เกี่ยวข้องกับราชสกุล รวมทั้งกลุ่มผู้ทาง เศรษฐกิจ เปรียบเทียบชื่อบุคคลในกลุ่มที่ค้อยกว่าทั้งด้าน เศรษฐกิจและสังคม โดยใช้ชื่อเด็กนักเรียนที่มาจากโรงเรียนทาง ระดับ เป็นตัวแบบจำนวนชื่อที่ใช้ทั้งหมด 18,707 ชื่อ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

* ในอดีตความแตกต่างที่สำคัญ และเด่นชัดมาก คือ ระหว่างกลุ่มราชสกุล กับสามัญชน โดยศูนย์รวมชื่อที่แสดงถึงอำนาจอยู่ที่สถาบันพระมหากษัตริย์ ความแตกต่างระหว่างชื่อของบุคคลในกลุ่มอื่น ๆ กับคนทั่วไปนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็จากการที่องค์พระมหากษัตริย์กระจายลักษณะชื่อที่เป็นแบบแผนเกี่ยวกับพระองค์ ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การใช้รูปแบบชื่อที่ต่างจากคนทั่วไป จึงมาจากฐานเดียวกัน คือ พระมหากษัตริย์ และวงเจ้านายชั้นสูง ซึ่งฉีกกับในปัจจุบัน ที่ความแตกต่างระหว่างชื่อในหมู่สามัญชนเกิดขึ้นได้เอง เนื่องจากความพยายามของชนชั้นสูงระดับรอง ไคส่งผลกระทบลึบเนื่องมาถึงชนชั้นผู้ใหม่ ให้เกิดความคองการใช้ชื่อในรูปแบบที่เลียนตาม

** การกล่าวถึงคนชั้นสูงในตอนต่อไป นี้ นิยามโดยดีระดับของโรงเรียนเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ เป็นเด็กในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ดังนั้นชื่อเด็กคนชั้นสูงที่จะกล่าวออกไป จึงหมายรวมทั้งชนชั้นสูงชาติตระกูลระดับรอง และชนชั้นผู้ใหม่ โดยเรียกรวมกันว่า กลุ่มชื่อคนชั้นสูง ควย เหตุที่ในปัจจุบันชื่อของบุคคลทั้งสองกลุ่มมีรูปแบบใกล้เคียงกัน สำหรับชื่อเด็กกลุ่มทั่วไปนั้น หมายถึง กลุ่มชื่อเด็กที่มีฐานะยากจน

กลุ่มแรก ชื่อเด็กในครอบครัวคนชั้นสูง ใ้กรายชื่อจากทะเบียนรายชื่อนักเรียน ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ไ้แก่ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย โรงเรียนราชินี โรงเรียนราชินีบน โรงเรียนมาแตร์เดอี โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก และโรงเรียน วชิราวุธ เป็นชื่อชายจำนวน 4,211 ชื่อ ชื่อหญิงจำนวน 4,317 ชื่อ

กลุ่มที่สอง ชื่อเด็กในครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างยากจนในท้องถิ่นชนบท ใ้กรายชื่อจากบัญชีรายชื่อโครงการช่วยเหลือ ของมูลนิธิ ซี ซี เอฟ แห่งประเทศไทย มูลนิธิรวมจิตคนอมเกล้า และรายชื่อนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาประชาบาล ทุนการศึกษา วันการประถมศึกษาแห่งชาติ ของบางจังหวัด และบางปีจำนวนหนึ่ง แบ่งเป็นชื่อชาย 4,205 ชื่อ ชื่อหญิงจำนวน 4,323 ชื่อ

กลุ่มที่สาม ชื่อเด็กที่มีฐานะค่อนข้างยากจนในเขตกรุงเทพมหานคร ใ้กรายชื่อ จากบัญชีชื่อเด็กนักเรียน โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจเขตสลัมคลองเตย รายชื่อเด็ก จาก 2 โครงการของมูลนิธิ ซี ซี เอฟ คือ โครงการบริการชุมชนศูนย์เยาวชนดินแดง คลองจั่น และ โครงการศูนย์ส่งเสริมพัฒนาบุคคล กทม.

การศึกษาเปรียบเทียบ พิจารณาความแตกต่างในเรื่อง ระดับของคำ ขอบเขต ของศัพท์ที่ใช้ ประเภทของภาษา เสียง และความหมายที่นิยม โดยจำแนกความแตกต่าง ออกเป็น 2 ประเภท ประเภทหนึ่ง เป็นความแตกต่างในรูปอัตราส่วนร้อยละ ของลักษณะ รวมที่ปรากฏอยู่ในชื่อเด็กทั้งสองกลุ่ม และความแตกต่างอีกประเภทหนึ่ง เป็นลักษณะเด่น เฉพาะกลุ่ม

การนำเสนอในบทนี้จะแยกกล่าวเป็นตอน ๆ โดยเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง ของสองกลุ่มแรกก่อน แล้วจึงจะกล่าวถึงความคล้ายคลึงกันบางประการในกลุ่มที่สาม ที่ ปรากฏอยู่ในสองกลุ่มแรก อนึ่งความแตกต่างระหว่างกลุ่มสัมพันธ์กับเพศด้วย จึงใ้จำแนก เป็นความแตกต่างระหว่างชื่อชาย และ ชื่อหญิง

ความแตกต่างในรูปร้อยละและอัตราส่วน

เกี่ยวกับความแตกต่างในส่วนนี้ ก่อนที่จะใ้พิจารณา จะขอยกตัวอย่างชื่อเด็ก ทั้งสองกลุ่มซึ่งสามารถจัดหมวดความหมายเดียวกันได้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างคร่าว ๆ และทราบแนวทางวิเคราะห์ที่ใ้กล่าวต่อไป

	ชื่อเด็กจากโรงเรียนระดับสูง	ชื่อเด็กกลุ่มทั่วไป
ความหมายผู้หญิง	นิตยੰนคราญ ลัลลลลิต	บุพิน อนงค
ความหมายแม่น้ำ	วลัญชชล สาคเรศ	สายชล สาคร
ความหมายท้องฟ้า	นภเรญ เอกอัมพร	อัมพร รุ่งนภา
ความหมายภูเขา	ศิขลิน พนมเวธา	พนม ศิลา
ความหมายดอกไม้ คนไม่	ชอณกา สลา	พิกุล ราตรี
ความหมายความประพฤติ	ชีราปราณี	ปราณี

จากตาราง เปรียบเทียบลักษณะชื่อของบุคคลในสองกลุ่ม คือชื่อเด็กจากโรงเรียนระดับสูง และชื่อเด็กกลุ่มทั่วไป ลักษณะแรกที่ทำให้ชื่อเด็กจากโรงเรียนระดับสูงต่างไปจากชื่อเด็กทั่วไป ไต่แก เรื่องจำนวนพยางค์ ในความหมายเดียวกันนี้ จะเห็นได้ว่าชื่อเด็กในโรงเรียนระดับสูง จะมีพยางค์มากกว่า เช่นในหมวดความหมายผู้หญิง ชื่อ นิตยੰนคราญ และ ลัลลลลิต ต่างมีสามพยางค์ ส่วนชื่อ บุพิน และ อนงค มีเพียงสองพยางค์

ลักษณะที่สองของชื่อเด็กจากโรงเรียนระดับสูงประการต่อไป คือ มีหลายชื่อที่เน้นเสียงสัมผัสภายใน เช่นที่ยกตัวอย่างแล้ว คือชื่อ นิตยੰนคราญ และ ลัลลลลิต มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ จาก น-น และ จาก ล-ล ส่วนชื่อ ชีราปราณี เป็นชื่อที่สัมผัสสระ จาก า-า

ลักษณะที่สามของชื่อเด็กในโรงเรียนระดับสูง คือ ใช้ชื่อที่มีสภาพเป็นศัพท์หรือคำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต ซึ่งเป็นคำใหม่ แทนคำคุ้นเคย เช่นใช้คำ วลัยชชล แทน สายชล สาคเรศ แทน สาคร เป็นต้น

ลักษณะทั้งสามประการของชื่อเด็กจากโรงเรียนระดับสูงนี้ แม้จะมีปรากฏอยู่ในชื่อเด็กกลุ่มทั่วไปอยู่บ้าง แต่ก็ใช่อัตราส่วน หรือค่าเฉลี่ยที่น้อยกว่า รายละเอียด

ทั้งหมดจะไต่ถาวรต่อไป *

5.1. ตารางแสดงความแตกต่างทางรอยละและอัตราส่วน ระหว่าง

ลักษณะชื่อหญิงคนชั้นสูง กับชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

กลุ่มชื่อ	พยางค์เฉลี่ย	รอยละของประเภทภาษาที่ใช้			เสียงสัมผัสภายในชื่อ	
		ภาษาไทย กับภาษาอื่น	ภาษาไทย	ภาษาอื่น	พยัญชนะ	สระ
เด็กหญิงในกลุ่มคนชั้นสูง	2.99	4.05	8.32	87.63	15.82	6.02
เด็กหญิงกลุ่มทั่วไป	2.23	34.55	11.88	53.55	4.90	0.16

ความแตกต่างของชื่อหญิง

จำนวนพยางค์

ในเรื่องจำนวนพยางค์ คิคคาเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มแล้วพบว่า ชื่อเด็กหญิงจากครอบครัวของคนชั้นสูง มีจำนวนพยางค์เฉลี่ยเท่ากับ 2.99212 มากกว่าจำนวนพยางค์ในชื่อของเด็กอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งค่าเฉลี่ยคือเท่ากับ 2.23432 แม้ความแตกต่างตามตัวเลขจะมีเพียง 0.76 และโดยที่ค่ากลางของจำนวนพยางค์ อยู่ในระดับสองถึงสามพยางค์ เช่นเดียวกันก็ตาม แต่ถาพิจารณาเรื่องอัตราการกระจายของชื่อในกลุ่ม ทั้งต้นถึงห้าพยางค์แล้ว เราจะเห็นความแตกต่างได้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือโอกาสที่เราจะพบว่า

* ความแตกต่างระหว่างชื่อเด็กจากโรงเรียนระดับสูง กับชื่อเด็กกลุ่มทั่วไป จะทำการเปรียบเทียบในตอนต่อไป เถตที่ไซจำแนกมีความคล้ายคลึงกับที่ไซในบทที่ 3 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชื่อของชนชั้นสูงระดับรอง กับชื่อบุคคลในกลุ่มผู้ใหม่ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าลักษณะชื่อซึ่งกลายเป็นแบบแผนที่ใช้ในโรงเรียนระดับสูงนี้ มีวิวัฒนาการเริ่มจากชนชั้นสูงระดับรอง จึงมีรูปแบบที่ต่างไปจากชื่อเด็กทั่วไป เนื่องจากผลของการมีลักษณะชื่อที่เด่น คล้ายคลึงกับชื่อของชนชั้นสูงกลุ่มนี้ด้วย ซึ่งลักษณะเด่นแบบเดียวกันดังกล่าว ครั้งหนึ่ง เป็นเกณฑ์ทำให้ชื่อของชนชั้นสูงระดับรองต่างจากชื่อของชนชั้นใหม่ แต่ปัจจุบันทั้งชนชั้นสูงระดับรอง และกลุ่มผู้ใหม่จะมีชื่อลักษณะเช่นนี้ เป็นฐานที่แยกไปจากชื่อเด็กทั่วไป โดยเฉพาะเด็กในกลุ่มชนชั้นต่ำ

ชื่อเด็กหญิงในครอบครัวคนชั้นสูงจะมีสามพยางค์ขึ้นไป มีมากกว่าที่เราจะพบได้ในอีกกลุ่มหนึ่ง
อยู่มากพอสมควร โดยพิจารณาจากรายจำแนกดังนี้
(ตาราง 5.2)

จำนวนพยางค์	เด็กหญิงในกลุ่มทั่วไปที่ฐานะค่อนข้างยากจน		เด็กหญิงจากครอบครัวคนชั้นสูง	
	จำนวนชื่อ	(ร้อยละ)	จำนวนชื่อ	(ร้อยละ)
1 พยางค์	412	(9.53)	38	(0.88)
2 พยางค์	2,547	(58.92)	567	(13.14)
3 พยางค์	1,306	(30.22)	3,142	(72.78)
4 พยางค์	55	(1.27)	533	(12.34)
5 พยางค์	3	(0.06)	36	(0.84)
เกิน 5 พยางค์			1	(0.02)
รวม	4,323	(100.00)	4,317	(100.00)

จากราย จำนวนพยางค์ที่ใช้ตั้งแต่ 1-5 พยางค์นั้น โอกาสที่เด็กหญิงในกลุ่ม
คนชั้นสูงจะใช้ชื่อที่มีสามพยางค์ มีมากกว่าคนทั่วไปประมาณ 2 เท่า (72:30) โอกาสที่
จะใช้ชื่อที่มีสี่พยางค์ มีถึง 12 เท่า (12:1) และใช้ชื่อที่มี 5 พยางค์มากกว่า 12 เท่า
(84:6)

ชื่อหญิงในกลุ่มคนชั้นสูง โดยส่วนใหญ่จะเป็นชื่อสามพยางค์ ชื่อที่มีสองพยางค์
มีเป็นจำนวนน้อย ส่วนชื่อที่มีพยางค์เดียว ซึ่งปรากฏอยู่มากพอสมควรในหมู่ชื่อคนทั่วไป
หาได้ยากในกลุ่มคนชั้นสูง

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ชื่อมีพยางค์ยาวกว่าปกตินั้นก็ด้วยเหตุที่ต้องการให้ชื่อสื่อ
ความหมายเป็นหลายอย่าง เพื่ออุปมาอุปมัยให้เป็นความเฉาะ หรือใหม่เสี่ยงและ
ความหมายที่ลึกกว่าชื่ออื่น ๆ

ชื่อซึ่งสื่อความหมายคุณลักษณะ คุณสมบัติหลาย ๆ อย่างนี้ มีตัวอย่างสังเกตได้
จากพระนามของกษัตริย์ซึ่งมักจะประกอบด้วยสร้อยพระนามจำนวนมาก สำหรับเด็กหญิง
ในกลุ่มคนชั้นสูงซึ่งใช้ เป็นแบบศึกษาก็เช่นกัน แม้ว่าชื่อจะมีพยางค์ไม่มากเท่าเทียบกับพระนาม
ของพระมหากษัตริย์ก็ตาม แต่ก็สามารถสังเกตและพบข้อสรุปได้ว่า ชื่อเหล่านี้สร้างขึ้นโดย

วิธีการเกี่ยวกับพระนามของพระมหากษัตริย์และเชื้อพระวงศ์ รวมทั้งจุดประสงค์ในการใช้ชื่อ ก็เพื่อแสดงถึงฐานะอันแตกต่างจากคนทั่วไป เช่นกันอีกด้วย

นอกจากความยาวของชื่อจะเป็นไปเพื่อบรรจุคำนิยมหลายประการแล้ว ในแง่ของการสร้างความหมายให้ไพเราะ แบบอุปมาอุปไมยยังเกี่ยวข้องกับความยาวของพยางค์ด้วย ในหมชนทั่วไปอาจจะใช้ชื่อว่า จันทร์ กนิยา แสงจันทร์ แต่เมื่อกลายเป็นชื่อของคนชั้นสูง คำพื้นฐานเหล่านี้ก็อาจถูกสร้างขึ้นใหม่มีความไพเราะกว่าเดิม โดยเพิ่มพยางค์เข้าไปอีก เป็น จันทร์ประภา กัญญ์กัสนรี เพียงจันทร์ เป็นต้น

สำหรับเรื่องเสียงที่ไพเราะก็เช่นกัน ที่การเพิ่มขึ้นของจำนวนพยางค์มีส่วนในการสร้างชื่อให้มีเสียงคำเน้นต่อเนื่องเป็นไปในลักษณะของโคลงกลอน อย่างเช่นชื่อ พิมประไพ พิมลพรรณ ศศิวิมล มีเสียงคำเน้นต่อเนื่องเป็น พ ถึง พ หรือ สระอิ ถึง สระอ ต่างจากชื่อ ประไพ วิมล หรือ พิมล ธรรมชาติไม่ปรากฏการสัมผัสกันในชื่อแต่อย่างใด

โดยสรุปแล้วจำนวนพยางค์ และความยาวของพยางค์ เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ชื่อของบุคคลในต่างกลุ่มชนชั้นต่างกันออกไป เพราะความยาวของพยางค์เป็นพื้นฐานในการสร้างความแปลกพิเศษในรูปแบบอื่น ๆ หรือเพื่อสร้างความซับซ้อนสื่ออำนาจนามธรรมนั่นเอง

การสัมผัสสระและพยัญชนะภายในชื่อ

การสัมผัสเป็นองค์ประกอบของชื่อ ในเรื่องของเสียงที่ไพเราะ หรือเป็นที่นิยม ซึ่งเราจะพบความสัมพันธ์กันประการหนึ่งระหว่าง ชื่อที่มีพยางค์มาก กับ ระบบการสัมผัสเสียงในชื่อ เพราะโดยมากชื่อที่มีพยางค์คู่มิเหมือนมีความจำเป็นต้องสร้างระบบการสัมผัสกันภายในชื่อ เพื่อให้ชื่อมีเสียงต่อเนื่อง กระชับความ และเพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ

การสร้างชื่อให้มีเสียงสัมผัส สังเกตดูว่า เริ่มพัฒนามาจากชื่อที่มีพยางค์มาก ๆ อย่างเช่น พระนามของพระมหากษัตริย์ มีพยางค์ที่สัมผัสรับกัน คุ้นเคยกับเป็นโคลงกลอน

หรือบทประพันธ์ การสร้างคำสัมผัสในชื่อคิดมาถึง ชื่อที่มีเพียงคนน้อยลงมา อย่างเช่น พระนามของราชสกุลระกำบอง ๆ ลงมา ในชั้นพระองค์เจ้า หม่อมเจ้า อีกด้วย

การสร้างสัมผัสภายในชื่อ ซึ่งเคยได้รับความนิยมในหมู่มหาชน ในบ้านหนึ่ง คงมีอิทธิพลต่อชื่อของเด็กหญิงในกลุ่มคนชั้นสูงที่ใฝ่เข้ามาศึกษานี้ด้วย เพราะใฝ่เพราะว่าในกลุ่มนี้มีเสียงสัมผัสในชื่ออยู่ถึง ร้อยละ 21 ของชื่อทั้งหมด และนอกจากจำนวนร้อยละของวิธีการสร้างชื่อให้สัมผัส เสียงจะเป็นเครื่องยืนยันอิทธิพลของการเลียนแบบข้างตน ยังมีข้อสังเกตที่สนับสนุนอีกว่า พระนามของราชสกุลวงศ์ในอดีที่มีแบบของเสียงภายใน ไกลก่นำมา เป็นแบบให้ชื่อของคนรุ่นใหม่เลียนตามลักษณะคำและเสียงที่คล้ายกัน โดยเฉพาะชื่อที่คล้ายคลึงกับพระนามของราชสกุลวงศ์ในอดี ก็มักจะเป็นชื่อที่ปรากฏอยู่มากในกลุ่มคนชั้นสูง ซึ่งเป็น

* โดยความจริงพระนามของพระมหากษัตริย์มีถ้อยคำซึ่งกวี และนักปราชญ์ได้ แต่ง เคิม เพื่อเฉลิมพระเกียรติองค์พระมหากษัตริย์ จึงผูกชื่อที่คล้ายคำประพันธ์ คุกได้จากพระนามของพระเอกาทศรถ ในหน้า 28 หรืออย่างพระนามพระโอรส และ พระราชธิดาของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ ฯ ภายในพระนาม จะมีการสัมผัสพยัญชนะกัน ดังเช่น เกียรติกำจร กมลปราโมทย์ นักชัตรมงคล หรือ พระนามของพระโอรส และพระธิดาของ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ มีพระนามเป็นตัวอย่างว่า พิมพ์รำไพ ถกลไกวัด วิมวาทิพย์ อากาศคำเกิง เป็นต้น การให้ความสำคัญกับเสียงสัมผัสกันในชื่อ โดยถือว่ามีความไพเราะนั้น ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงเน้นความสำคัญในเรื่องนี้มาก เพราะจากรายพระนามพระราชโอรส และพระราชธิดา ของพระองค์ในจำนวน 75 พระองค์ (ไม่นับพระโอรส และพระราชธิดาที่สิ้นพระชนม์ในวันประสูติ และหลังจากวันประสูติไม่นาน 7 พระองค์) 68 พระองค์ มีพระนามที่ใช้เสียงสัมผัสคล้องจองกันภายในพระนาม

** ความสำคัญของเสียงสัมผัส นอกจากจะมีอยู่ในชื่อบุคคลคนเกี่ยวแล้ว ในหมู่ชนชั้นสูงยังนิยมการสร้างเสียงสัมผัสระหว่างชื่อน้องกันเองด้วย เช่น เกียรติกำจร อมรสมานลักษณ์ พิมพ์รำไพ ไชยแสงรพี สุรีย์ประภา วิมลพิมพ์ราช นิลาสวัสดิ์ เป็นต้น

หน่วยที่นำมาศึกษานี้ควย อย่างเช่นพระนาม พระขัติยวงศา * พักตร์พิมลพรรณ **
 ประไพพรรณพิลาส *** พิมพวาท * ในชื่อหญิงคนชั้นสูงที่นำมาศึกษามีชื่อ พระขัติยวงศา
 พักตร์พิมล พักตร์พิไล เป็นต้น

ลักษณะสัมผัสภายในชื่อที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนใหญ่จะเป็นการสัมผัสพยัญชนะ
 มีเป็นจำนวนน้อยที่ใช้วิธีสัมผัสสระ ผลการศึกษาชื่อทั้งสองกลุ่มแลพบว่า ในจำนวนชื่อ
 เด็กหญิงจากครอบครัวของคนชั้นสูงทั้งหมด มีการสัมผัสภายในชื่อร้อยละ 21.84 โดย
 แบ่งออกเป็นสัมผัสพยัญชนะร้อยละ 15.82 สัมผัสสระเสียงร้อยละ 6.02 ซึ่งมากกว่า
 ชื่อเด็กอีกกลุ่มที่มีการสัมผัสพยัญชนะเพียง 4 เปอร์เซ็นต์ และสัมผัสสระเพียงร้อยละ 0.16
 เป็นอัตราส่วนที่มากเกินกันประมาณ 5 เท่า นั้นหมายความว่า การสันนิษฐานว่า ชื่อที่
 มีเสียงสัมผัสภายในชื่อ เป็นชื่อของคนชั้นสูงมากกว่าคนทั่วไป โอกาสที่ชื่อสันนิษฐานเรา
 นานจะถูกตอง ความน่าจะเป็นมีถึง 5 : 1 นั้นเอง

ความนิยมเสียงสัมผัสในทั้งสองกลุ่มชนชั้นจำแนกได้ ดังนี้ (ตาราง 5.3)

ตารางแสดงกลุ่มอักษรที่ใช้องสัมผัสภายในชื่อเด็กหญิงจากครอบครัวคนชั้นสูง

กลุ่มอักษร	คู่อักษรที่สัมผัส(จำนวน)	จำนวนครั้ง	ตัวอย่างชื่อ
พ ล ผ	พ-พ (104) ล-พ (71)	210	พินพิณ พิมลพร อภินิภา ภัทธภา พักตร์พิไล พงศพรภณี ภพฤกษ์ อภินภัส พิมพณาย
	พ-ล (3) ล-พ-ล (1)		
	พ-พ-พ (1) พ-ล-ล (1)		
	ล-ล (29)		
น ญ	น-น (40) ญ-น (28)	73	วนัสนันทน พนัชนีศา ณัฐินี เนตรชนก ฉานีนุช
	ญ-ญ (5)		

* พระธิดาในพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นมหินทรทโรคม
 ** พระธิดาในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 *** พระธิดาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 + พระธิดาในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์

กลุ่มอักษร	คู่อักษรที่ส่งสัมพันธ์ (จำนวน)	จำนวนครึ่ง	ตัวอย่างชื่อ
ร ด ฬ	ร-ร (53) ร-ด (28) ด-ด (20)	110	รติรส ศราวดี กติยชละ ลิลลลิลิต จุฬาลักษณ์
ศ ษ ฐ	ศ-ศ (29) ศ-ษ (8) ศ-ษ (7) ศ-ษ (2) ศ-ษ (1)	47	ศวรรคสุชา สุวสุวาสุ สุวีศรีนัย ศันสนีย์ สุราสิน สุภมิตา
ท ฑ ฒ ฐ	ท-ท (10) ท-ท (8) ท-ท (9) ท-ท (8) ท-ท (8) ท-ฐ (2)	45	ทศพรภา จุฑาธรรม จุฑาทัศน์ ฑิกาเทพ ฒันนทร ฒนิษฐา
ฉ ช	ช-ช (7) ฉ-ช (1)	8	ฉิศชนก โฉมชญา ชนัยชนม์ ชัคชารี
ว ว	ว-ว (70)	70	วิษณีย์ แววระวี เวียนวิภา วิมลวรรณ
ก ก	ก-ก (38)	38	กกรณีย์ กรองกาญจน์ กชกร สกุลแก้ว
อ อ	อ-อ (25)	25	เอื้อเอ็นดู อินทุอร
จ จ	จ-จ (28)	28	จงจินต จิตจัน จิตุจรี
ป ป	ป-ป (10)	10	ปราณปรียา ปินประคัม
ค ค	ค-ค (10)	10	คงคาว กุจเดือน กุจฤดี
ช ช	ช-ช (4)	4	ชวัลชนิษฐ์ ชานชนิษฐ์
ม ม	ม-ม (3)	3	อมรกมล ชไมมาศ
ต ต	ต-ต (1)	1	ศรित्रารณ
ค ค	ค-ก (1)	1	คคนางค
รวม		683	

5.4 ตารางแสดงกลุ่มอักษรที่ไขสงสัมพันธ์กันในชื่อเด็กหญิงกลุ่มหัวไป

กลุ่มอักษร	คู่อักษรที่สัมพันธ์ (จำนวน)	จำนวน	ตัวอย่างชื่อ
พ ภ ผ	พ-ภ (32) ภ-ภ (9) ภ-พ (46) ผ-ผ (2)	89	ประไพพิศ พรอมพรรณ บุพาพร ทอง เพชร ระพีพรรณ พรราวเพชร พงษ์เพชร พรนิษ ทองพร ประภาภรณ์ พงษ์ณกามาศ ทองยกา
ศ ส ษ	ศ-ส (9) ส-ส (9) ษ-ษ (1)	19	ศรีสวาท ศิริสุข ศรีสมอน สุติศา สมสาย ศรินสวรรค ศรีสุภา สุนิษา
ร ล ฤ ฌ	ร-ร (17) ร-ล (3) ร-ฤ (2) ฌ-ฌ (1)	23	รุ่งลาวัลย์ อารีย์รัตน์ อรุโรรัตน์ รุ่งอรุณ รุ่งฤดี ฌีรารัตน์ จุฬาลักษณ์ สลัดฤทัย
ว ว	ว-ว (17)	17	วิมลวัลย์ วิไลวรรณ ฉวีวรรณ
จ จ	จ-จ (16)	16	จินจิรา เจนจิรา แจมจันทร์ จงจิต
น ณ	น-น (9) ณ-ณ (1)	10	เนตรนภา นุชนารถ คนึงนิจ อนันต์
ก ก	ก-ก (10)	10	กิ่งแก้ว กัญฉิกา กิ่งกาญจน์ ประกายแก้ว
อ อ	อ-อ (8)	8	เอี่ยมอร อรอนงค์ อรุมา
ท ท	ท-ท (3) ท-ท (1) ท-ท-ท (1)	5	จุฑาทิพย์ ประทุมทิพย์ ทับทิมทอง
ค ค	ค-ค (2)	2	ดวงสุภา คากวง
บ บ	บ-บ (2)	2	บัวบาน
ย ย	ย-ย (1)	1	บุพเยาว์
รวม		212	

5.5 ตาราง เปรียบเทียบชื่อและเสียงสระที่สัมผัสกันภายในชื่อ
ระหว่างชื่อหญิงจากครอบครัวคนชั้นสูง และชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

สระที่สัมผัส	ชื่อหญิงในกลุ่มทั่วไป 1)	ชื่อหญิงในกลุ่มคนชั้นสูง 2)
ะ - ะ	นกวาคี พิศราวคี	ณนินทรา วราคนู อนินชนา มัททวคี
า - า	สุธาคา ฌาสุดาวัต จีราภา วิภาคา	เนศรภา ปราธึศา ชีราปราชึ ปราชึญา จุฬาดานึ
วิ - วิ		สิวีนึ วิทึคา ศสิวมล วินิตา
ม - ม		มุตตา

1) มีเสียง 6 ชื่อ จำนวนซ้ำ 1 ชื่อ

2) ยกมาเป็นตัวอย่างเท่านั้น ทั้งหมดมี 260 ชื่อ จำนวนซ้ำ 18 ชื่อ
จีราภา วิภาคา ปรากฎอยู่ในทั้งสองกลุ่ม

พิจารณาจากตารางเปรียบเทียบแล้ว มีข้อสังเกตดังต่อไปนี้

ประการแรก คู่อักษรที่สัมผัสกันในสองกลุ่มเปรียบเทียบ หม้ออักษร พ ภ ฉ เป็นที่นิยมใช้ในเปอร์เซนต์มากกว่า หม้ออักษรอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะหน่วยคำบางคำ เป็นที่นิยมนำมาใช้ประกอบเป็นชื่อ เช่นคำว่า พร ภรณ์ พรรณ ภา * คำพื้นฐานเหล่านี้ เมื่อประกอบกับคำอื่น ๆ โอกาสที่จะเกิดการสัมผัสจึงเป็นไปได้ไกลมาก

ประการที่สอง จากตัวอย่างชื่อที่ยกมาพอสังเขปนั้น จะเห็นความใกล้เคียงกันอยู่บางระหว่างชื่อของคนชั้นสูง และชื่อทั่วไป อาจจะผิดกันบ้างเล็กน้อยในเรื่องระดับของคำ และความขากงายของคำที่นำมาใช้ บางชื่อในกลุ่มทั่วไปอย่างเช่น ประกายแก้ว พิศราวลึย์ พงษ์นภามาศ ชื่อเหล่านี้อาจจะสันนิษฐานถึงระดับชั้นของเจ้าของชื่อได้ยาก เพราะมีลักษณะกำกับกับชื่อที่ใช้กันทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือมีการสัมผัสพยัญชนะ และใช้คำที่ทรหดกว่าปกติ นอกจากนี้ยังพบว่า ชื่อที่จัดเรียงตามตารางข้างต้น มีที่ซ้ำกันระหว่างทั้งสองกลุ่ม แต่โดยมากเป็นชื่อที่คุ้นเคย และมีลักษณะทั่ว ๆ ไป มากกว่าจะเป็นชื่อของ

* เปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ที่ใช้กันในหน้า 138-139

ชนชั้นสูงโดยเฉพาะ อย่างเช่นชื่อ วิมลวรรณ กิ่งแก้ว จีราภา จุฑาทิพย์ วิภาดา อรอนงค์ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อเด็กหญิงทั้งในกลุ่มคนชั้นสูง และกลุ่มทั่วไป

ประการสุดท้าย เป็นผลสรุปจากความใกล้เคียงที่เราคาดว้างข้างต้น ทำให้เราไขข้อสงสัย เกิดเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่งว่า สำหรับการจำแนกชื่อของคนชั้นสูงกับบุคคลทั่วไปนั้น ลักษณะการสร้างสัมผัสในชื่อในกลุ่มทั่วไป ซึ่งอาจเผลอมาจากวิธีการเลียนแบบตามชื่อที่คุ้นเคย หรือสร้างขึ้นเองก็ตาม มีผลให้การจำแนกกลุ่มต่องคำหนึ่งถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ควบเป็นต้นว่า ระเบียบของคำ และการสร้างควมซับซ้อนภายในชื่อ*

อย่างไรก็ตามชื่อที่ปรากฏซ้ำกันระหว่างกลุ่มยังมีไม่มากนัก อีกทั้งชื่อที่มีลักษณะใกล้เคียงเช่นที่กล่าว ก็มีเพียงจำนวนน้อย เพราะลักษณะสัมผัสในหมู่คนทั่วไป จะนับแล้วก็มีเพียง 5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งในส่วนนี้เท่านั้นที่อาจจะสัมพันธ์ในการจำแนก

ประเภทของภาษาที่ใช้

ประเภทของภาษา หรือที่มาของคำที่ใช้ เป็นเหตุอย่างหนึ่งที่ชี้แยกความแตกต่างระหว่างชื่อเด็กทั้งสองกลุ่ม และก็พบว่า ชื่อเด็กหญิงจากครอบครัวคนชั้นสูง มีอัตราส่วนการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาบาลี-สันสกฤต มากกว่ากลุ่มทั่วไป โดยใช้ภาษาต่างประเทศซึ่งประกอบด้วย ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมรและภาษาอื่น ๆ โดยไม่ประสมคำไทย 87.63 เปอร์เซ็นต์ ใช้ภาษาไทยประสมภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมรร้อยละ 8.32 และใช้ภาษาไทยล้วนเป็นชื่อเพียง 4.05 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งต่างจากชื่อของเด็กหญิงทั่วไป ยังมีการใช้ภาษาไทยอยู่ถึง ร้อยละ 34.55

* อย่างเช่นชื่อ สุวิสาสฎ กฤษณะ มีความซับซ้อนมากกว่า ศรีสุภา หรือ สุพิศ แม้ว่าจะมีลักษณะสัมผัสภายในชื่อคล้ายคลึงกัน ลักษณะชื่อที่ซับซ้อนดูได้ในหน้า 154-158

ความแตกต่างความถี่ เลขที่ปรากฏในเรื่องภาษาที่ใช่ * แท้จริง เป็นเกณฑ์แยก
 อย่างหยาบ โดยที่ความแตกต่างในส่วนลึกเป็นเรื่องของภาษาคันเคยกับภาษาที่ใช่เฉพาะกลุ่ม
 มากกว่า ** สำหรับการเลือกใช้คำของแต่ละกลุ่มชนชั้น จะแตกต่างกันที่คนชั้นสูง เมื่อเลือก
 ใช้คำบาลี-สันสกฤต ก็นิยมคำที่คึกคักเปลี่ยนแปลงใหม่ จากภาษาเดิม โดยมีคำที่ใช่กันทั่ว ๆ ไป
 ซึ่งมิอยู่ในภาษาไทยแล้ว อย่างเช่นในกลุ่มชื่อหญิงจะมีคำ ญัฐ ภัทร ประกอบอยู่ในชื่อ
 จำนวนมาก สองคำข้างต้นเป็นคำซึ่งไม่คุ้นเคยในการใช้พูด หรือเขียน ในชีวิตประจำวัน
 หรือคำที่แทบจะไม่มีปรากฏใช้ในภาษาไทยเลย เช่นคำว่า วลี ฐิน ฤช หากประสงค์
 จะใช้คำไทย หรือคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ ซึ่งใช้กันแพร่หลายแล้วมาผสมเป็นชื่อ ก็มักจะ
 ตกแต่งให้ไพเราะ จนกลายเป็นชื่อที่แปลกออกไป อาจจะไม่คุ้นหู แม้จะใช้ภาษาไทยแท้
 ก็ตาม อย่างเช่นชื่อ เจ็ดสาย จวบจิตร สนิทเนื่อง หิมแพร ซึ่งแม้จะเป็นภาษาไทย
 แต่คำใช่เป็นชื่อที่มีความไพเราะ และแปลกหูกว่าชื่อทั่ว ๆ ไป

แต่สำหรับในกลุ่มทั่ว ๆ ไปแล้ว ประเภทของภาษาที่นำมาใช่และวิธีการสร้างชื่อ
 เป็นไปในอีกลักษณะหนึ่ง คือถ้าหากมีการใช้คำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต เป็นชื่อ
 คำเหล่านี้จะเป็นคำที่ใช่กันจนเสมือนเป็นคำไทย และชื่อที่ใช่คำเหล่านี้ก็จะกลายเป็นชื่อพื้น ๆ
 ไปด้วย เช่นใช้คำว่า บุญ จันทร พรรณ มาประกอบเป็นชื่อ ส่วนการใช้คำไทย
 โดยมากจะใช้อย่างเป็นธรรมชาติ มิได้มีการปรับปรุงผสมคำให้ซับซ้อนหรูหรา เช่นเกี่ยวกับ
 ชื่อของคนชั้นสูง แด่อย่างใด

* ประเภทของภาษาที่ใช่ ที่มาของคำคือความเจริญนครสมัยราชบุรีพิทยสถาน
 พ.ศ. 2493 เป็นเกณฑ์ โดยไม่สืบค้นไปยังกว่านั้น เพราะจุดประสงค์ที่แท้จริงของการ
 เปรียบเทียบก็เพื่อให้เห็นความแตกต่าง เรื่องคำที่คุ้นเคยกับคำที่นำมาใช่ใหม่มากกว่าอย่างอื่น
 หากคำบาลี-สันสกฤต คำใดที่ใช่กันจนเสมือนเป็นคำไทยแล้ว พจนานุกรมไม่ว่าที่มาของภาษา
 โดยถือเป็นคำไทยแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกหาความแตกต่างที่แท้จริงปรากฏชัดขึ้น

** ควบเหตุที่ในภาษาไทย คำที่ใช่ส่วนใหญ่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต อยู่แล้ว
 และพจนานุกรมก็มีไถ่แยกว่า คำใดเป็นคำที่มาจากบาลี-สันสกฤต ที่ใช่ทั่วไป จนมีสภาพ
 เป็นคำไทยแล้ว หรือคำใดยังมีสภาพเป็นคำภาษาต่างประเทศอยู่มาก เพราะไม่ไถ่เข้ามา
 ใช้กันแพร่หลาย จำนวนเปอร์เซ็นต์ที่มาของภาษาที่ใช่ จึงมีความแตกต่างไม่มากนัก
 เพราะยังไม่มีเกณฑ์การจำแนกชัดเจนพอ

เกณฑ์การจำแนกความแตกต่างของชื่อ ที่กล่าวมาทั้ง 3 หัวข้อ คือ จำนวน พยางค์ ลักษณะสัมผัส และประสมของภาษาที่ใจ แต่ละเกณฑ์มีขอบเขตที่ไม่อาจใจ เกณฑ์เกี่ยวกับคลื่นลงไปได้ในทันทีว่า ชื่อใดเป็นลักษณะชื่อของคนหนึ่งสูง หรือชื่อทั่วไป การ พิจารณาจำแนก นอกจากจะต้องพิจารณาประกอบกันไปแล้ว ยังต้องคำนึงถึงลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่อาจระบุเป็นตัวเลขได้ เช่น การประสมคำ หรือ ระดับความซับซ้อนของชื่อ

ดังนั้น เพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจน จึงได้จัดทำหมวดหมู่ความหมาย เพื่อ เปรียบเทียบว่า เมื่อกลุ่มต่างชนชั้นต้องการชื่อที่มีความหมายอย่างเดียวกัน หรือใน ความหมายที่ใกล้เคียงกัน แต่ละกลุ่มเลือกใช้คำอย่างไรบ้าง โดยยกมาเป็นสังเขปดังนี้

การจัดหมวดหมู่ความหมาย ในที่นี้ใช้ความหมายที่ปรากฏตามพจนานุกรม เป็นหลัก เป็นความหมายประจำคำใช้ทั่วไปโดยปกติ หากความหมายมีหลายความหมาย พิจารณาความหมายแรก หรือความหมายที่นิยมใช้ การจัดหมู่โดยอาศัยความหมายโดยนัย มีบ้าง แต่เป็นจำนวนน้อย การจัดหมู่เพียงประสงค์ให้เป็นการเปรียบเทียบ ลักษณะรูป ของชื่อ ความแตกต่างของระดับคำที่ใช้ วงศัพท์ และการประสมคำ ทั้งนี้จึงอาศัย ความใกล้เคียงมากกว่าจะนับเนื่องไปถึงความหมายโดยละเอียด ซึ่งจะเกิดปัญหาในการ จัดมาก เพราะชื่อบางชื่อ คำเกี่ยวแปดโลหลายความหมาย สืบค้นสิ่งที่มาแล้วต้องจัดลง หลายหมวดหมู่ บางคำมีการเขียนเสียงไปแล้วก็เกิดความหมายใหม่ ตามหลักเกณฑ์สร้าง ศัพท์ของบาลี-สันสกฤต ซึ่งตัวอักษร หรือสระเพียงตัวเดียวก็อาจทำให้เกิดความหมายใหม่ได้ เช่นคำว่า อนัญญา ซึ่งเสียงใกล้เคียงกับ อรรถญา แต่ได้เกิดความหมายอีกแง่หนึ่ง หรือ ชื่อ วีรดา ซึ่งอาจแยกเป็น วีร + ตา หรือ วี + รดา การแยกออกเป็นแบบใด แบบหนึ่ง สามารถเลือกลงหมวดหมู่ได้อย่างน้อย 2 หมวด ฉะนั้นในที่นี้จึงจัดหมวดหมู่คำ ที่เขียนเสียงไปลงในหมู่คำใกล้เคียง เพื่อคัดปัญหาของตน

5.6 ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรม คำสอน ความประพฤติ การช่วยเหลือเกื้อกูล

ชื่อหญิงคนชั้นสูง	ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป
ทยา กรุณา(3) มุฑิตา(3) ศุภยา(3) ศุภญา กษมา(2) กษิมา อารีย์(2) อารี เอื้อเอื้อนุ เกื้อกูด มนสิการ(2) ฤชฎา มนฤช วรปราณี วรทาน สันติภา นิพิทา ศานตา อภิญญา(2) อรุชา จาริยา จริยา จรรยา ประดิษา จริยาภรณ์ จรรยาภัก วรจรรยา พัทธยา สุจารี อัญญาสัย เวียบรอย	ปราณี(18) ประนอม(12) อารีย์(4) เจียม อารี(5) เอ็นนุ เมตตา(4) ควรรคิก เพียร สังวร กรุณา สนอง(2) ประนอม สงบ สอาด สมควร(5) สงเคราะห์ สุปราณี อุทิศย์ สังข์(2) รวมใจ สมกิจ เคื้อนใจ(4) ระเบียบ(7) วินัย สรวรม สุภาพ(8) เสงี่ยม(4) สมาน(4) จรรยา(4) จันญา สะอาด(3) ประทอง(6) จริยา ละเอียค(6) หญิง(3) อุทิศ(6) ประหยัค(2) ประยัค ประกรอง สุเพียบ บรรจง(3) พจนีย์(2) พจน์ พจนา เสาวนีย์(5) เสาวณี(2) เสนาะ ส้าเนียง(7) สนนทา
เพ็ญพจี วิฐุรา พจมาลย์ พจี ศจี ศุภศจี เสาวณี สุวรรณ วาณี วาณี วังญา พจมาน(2) พจรัตน์	วิริยา วีระยา อุตสา ลาเพียร สมเพียร วันเพียร วีรบรรณ
พีรวลัย พิรอร สุรวณี สุรวดี วิรวี วีรวดี ไกรจิต พีรจิต วิริยา วิรคา พิรคา พิรยา พิริยา พีริยา วีริยา(3) นฤชด นฤวรรณ(2) ธฤชวัน วีรวาสี พิราสินี	

ความหมายเกี่ยวกับบุณกคุณ

ชื่อหญิงคนชั้นสูง	ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป
บุญศิริ(2) บุญตา บุญญา เอิบบุญ บุญธารักษ์ บุญยา บุญศิริ สมบุญ กิ่งบุญ กุฎาบุญ	บุญจันทร์ บุญศรี(2) บุญรัตน์ บุญมี(7) บุญหา บุญเพ็ง(2) สมบุญ บุญสง บุญแดง บุญเทียน บุญเรียม(2) บุญสม บุญสิง(4) บุญมา(3) บุญแนบ บุญยิ่ง(2) บุญโสม(5) บุญหอม บุญรวม บุญยุ่ง บุญยงค์(2) บุญดอม(2)

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

บุษยิ๋ง บุษยรอก(4) บุษยลอย บุษยหลาย(2)
บุษยช่วย(2) บุษยเสถียร บุษยเกิน บุษยขึ้น
บุษยผอง บุษยปลุก บุษยคำ บุษยเยี่ยม(3) บุษยอุม
บุษยหลง บุษยลือ บุษยขึ้น บุษยหิง(2) บุษยเรือน
บุษยดิน(2) บุษยเริ่ม บุษยเจริญ บุษยนิม
บุษยเนิม(2)

ความหมายเกี่ยวกับความสุข สมหวัง ความรื่นเริงยินดี

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

ปิติมา ทรรษา นันทนา นัตถา รัตวิคค์
เพดิน อภิรมย์ เปรม โสมนัส ทัมสุข
ทูนสุข สุปิติ อภิรที อภรที อธินันทร
นิธินันท์ รุจจินันท์ วจจนันท์ โรจนันท์
รมย์วิภา ธนานันท์ นันทวิกิ ปิติมคี่ รัตเทร
ซารีนันท์ นันทนรี สุทินันท์ กนิกันันท์
ทยนันท์ ปารนันท์ เปรมิกา นันทิษฐา
กมัยธร อัญญนันท์น วรธนันท์ ภัคินันท์
นันทพันธ์ รวินันท์ อาวีนันท์ จิตรานันท์
สุทธินันท์ โศภินันท์
สมฤคี่(2) สมททัย สมฤทัย สมใจ(2)

สุข สุชี(2) สำเวิง สำราญ เพดิน(2)
นันทา ศิริสุข นันทนา(6) นันทิกา ทูนสุข
เจริญสุข สุขสวัสดิ์ สวัสดิ์(2) ปรีดา
สุนันท์(8) สุนันท์ นันทวรรณ นันทญา
อภิเนันท์ จิกนันท์ จิระนันท์

รมย์กมล ปิติมน จิตโสมนัส ชื่นกมล
ชื่นจิต(3) ชื่นใจ ชื่นมวดี มนัสนันท์
จิตคินันท์(2)

สมหมาย(12) สมหวัง(4) สมเน็ก(5)
สมใจ(15) สมฤคี่ สมประสงค์ สมจิตต์
สมคิก(8) สมจิต สมมาศย์
เพดินจิต ประเพดินจิต เย็นจิตร เปรมฤคี่
เปรมฤทัย

ความหมายเกี่ยวกับนักปราชญ์ ความฉลาดรอบรู้

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

ฌัฎฐี ฌัฎฐี(2) ฌัฎฐิณี ฌัฎฐิกา ฌัฎฐยา(3) ฌัฎฐยา
 ฌัฎฐยา ฌัฎฐียา ฌัฎฐวดี(5) ฌัฎฐวี ฌัฎฐนุช ฌัฎฐนารี
 ฌัฎฐธิดา(6) ฌัฎฐนิกา(2) ฌัฎฐสุภา อรฌัฎฐ ปฌัฎฐวดี
 ฌัฎฐกร ฌัฎฐภรรณ ฌัฎฐวรรณ(3) ฌัฎฐวรวรรณ ฌัฎฐ(5)
 ฌัฎฐินี(4) ฌัฎฐวี(3) ฌัฎฐรา(2) ฌัฎฐิกา(2)
 ฌัฎฐิณี(4) ฌัฎฐวี(3) ฌัฎฐรา(2) ฌัฎฐิกา(2)
 ฌัฎฐนิจ ฌัฎฐุช ฌัฎฐวาล ธีรภาภา ฌัฎฐพร(7) ฌัฎฐพร
 ฌัฎฐพร ฌัฎฐาพร ฌัฎฐพร ฌัฎฐพร ฌัฎฐพร ฌัฎฐนันท(2)
 ฌัฎฐนันท ฌัฎฐนันท เปรมฉัย ฌัฎฐกานต(2) ฌัฎฐกานต
 ฌัฎฐยา ฌัฎฐยา ฌัฎฐนา ฌัฎฐดิณี ฌัฎฐยา ฌัฎฐยา
 ฌัฎฐวิมล สุฌัฎฐา ฌัฎฐาภรณ์ ฌัฎฐจาริก ฌัฎฐกาตุจัน
 ฌัฎฐรัคน ฌัฎฐธีรา(2) อัจฉรีย์(2) อัจฉรีย์า(2)
 พิษญา(6) พิษญาคา พิษญา พิษภพิษญา พิษญนุช
 สุพิษญา พิษญดิณี พิษญพร พิษญา(5) วิญ
 พิษยวิฑู พุชวดี(2) ชฎานุช(3) ชยานิน
 ชฎานิน(2) ชฎานี ชฎานินรุ อภิชญา(3) ชัชชญา
 ฌาณีนุช วรญาณี กุณญาณี สุภญาณี อรปรัชญ
 วิชกัญญา วิชสุภา อรณช อรณชา ธีรปา ธีรชา
 ธีรปา(2) ธีรนุช ธีรวณัน ธีรภัทร ธีรคา ธีรชนก
 ธีรภัทร ภัทรธีรรา ธีรภรณ์ ธีรนาถ(2) ธีรนันท(2)
 สบายเรีปร สุธีรา(2) ธีรัสยา ธีรญา วงศธีรยา
 อภิญญา(4) อภิญญ์เพ็ญ เพ็ญภิชญ์ วิชญา(2)
 ฌนวิชญ์ ปรีขวิชญา ประจงเวท วิชวณัน ปวีณา(5)
 ปวีญนุช บัณฑิตยา บัณฑิตา บัญญา(2) เชาวน์(2)
 ปรัชกร เมณฑา เมธินี(2) เมธาวี(2) มารวี

ฌัฎฐยา เวียนเจริญ สุวิชา ฉลาด
 วิทยา(2) สุปัญญา ประวีณา

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

เมธยา พิลัมภา อนัญญา วรปารี อรุสา
ศีลัมพา สุจากรูปัญญ เณริศา วิหิตา ฌฐา
นุตรา นุคตรา ฌฐฐา

ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ

พระจันทร์ พระอาทิตย์ ดวงดาว

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

เดือน เดือนแซ ดาว(2) ดวงดาว(2)
ภาวะบุษ ดาวฤกษ์ ปรากฏพฤษ(2)
ภาวะณี คาวนา คาวรวี จันทร์รวี ศิริวี
ตะวันนา กวงตะวัน อาทิตยา(4) อทิตยา
ศรีภา วิรวีวี รพิคา ภรณี ศศิธร(4) ศศธร
ศศิธรา สฤณี(2) โสมสรินทร์ ศศิวิดิย
จันทร์วิดิย รัชนี(3) จันทนี จันทรา
จันทมา(6) แชรินทร์ นิสารัตน์ ศลิกานต์
รมณีย์ ศศินิสา ศศินนัย อุษากร นิสากร
ทิพากร รัตติกร จันทรประภา ศศิวิสัน
ศศิกา(2) จันทนรัสมิ รัชนีกร รวิภา
พริบพันดาว รุงระวี รุงตะวัน แสงเดือน
แสงจันทร์ จันทรฉาย รุงรัชนี

ดาว(4) ดวงดาว(4) แสงดาว(3)
กิ่งดาว(5) คารา(2) คารุง(2)
ดาวประกาย(2) หนูจันทร์(4) จันทนา(5)
จันตรา(2) จันทา(2) จันทรา กวงจันทร์(3)
จันทมา(3) จันเป็ง จันทรลอย จันทรทอน
จันทร์เที่ยง จันทร จันเบ็ง จันทรเบ็ง
จันเือง จันแรม(5) แรมจันทร์ จันทรฉาย(6)
จันทร์เพ็ญ(18) จันเพ็ญ(2) จันทรเพ็ญ
จันทรเือง แสงจันทร์(12) จันทรคา(2)
สายจันทร์ จันทรสาย แยมจันทร์(3)
จันทร์คิบ จันทรสม จันทรปอง ศศิธร(4)
รัชนี(9) รัชนู รัชนีย์ เดือน(5) วงเดือน(4)
กวงเดือน(5) เดือนเพ็ญ(3) เดือนแรม
เดือนฉาย แสงเดือน(8) สภาวเดือน
เดือนเต็ม กวงเพ็ญ กวงแซ แสงแซ
อาทิตย(2) อาทิตยา สุริย(3) สุริยา(4)
สุริยงค์ นิกร ลำไผ(6) ไร่ไผ(8) รุงระพี

ทองฟ้า สายฟ้า รุ่ง

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ฟ้า ทิพย์พร อภินภัส ถัดนภา ฟ้าอาภา
เอกอัมพร สีนนภา ซอนภา นภเรณู
นภาวัลย์
নীลัญจน(2) อัจจิมา(4) วิชุลกา
วิชชุกา(2) วิชชุกา วิชชนี
ประกายรุ่ง รุ่งระวี

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

ฟ้า นภา(2) ทราย อัมพร(8) อัมพร(8)
เพ็ญนภา(3) รุ่งนภา(6) ทรงนภา นภาลัย
รุ่ง รุ่งตะวัน สายรุ่ง(5) แสงรุ่ง

ลม ฝน น้ำค้าง

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ผดันทรา(2) ดุคตรา น้ำฝน(3)
ฝนหา ผอຍฝน

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

สายลม ลมฝน ฝน(5) สายฝน(8)
น้ำฝน(5) วุฒิ น้ำค้าง(3)

แม่น้ำ

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

สายชล วารินทร์ วารินทร์ วารี สลิลลา
สลิล(2) สลิลลา สลิลลภา สลิลศลา
สาครเรศ วลัยชัชชล ชดาลัย ชลธร
ชลวศา ชลลภา ชลธิชา(2) ชลธิภา
ชลญา นีรคา(2) นีรกา ธารินี ธารณี

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

สายชล(10) วารินทร์ วารี วาลี วาริน
สาคร(8) สาครเรศ ชลธิชา ชลลลภา
ชนธิชา

ภูเขาลิน หิน กรวกลทราย

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ศิขริน สรินนา มรุกดา เมทินี พนมเรขา
วาธิกา

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

พนม(2) ศิลา เมทินี

ธรรมชาติในความเปรียบเทียบโดยไข่มะประกอบด้วยคำอื่น

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

ปรางอุษา เกษสุรีย์ พจีบุปผา เนครนภา
จันทวรรณ เคียนพรรณ ศศิพรรณ การพรรณ
การาพรรณ พรรณเพ็ญแข(2) รัชนีวรรณ(3)
รพีพรรณ(3) รัววรรณ(3) รัววรรณ

เนครนภา(3) นภาวรรณ การาวรรณ
ทิวาวรรณ ทิษภรณ์ รัวพรรณ รพีพรรณ(2)
ระวีวรรณ(3) รัววรรณ(2)

วรรณรวี นภาวรรณ(2) นภาพรรณ นภาวรรณ(2)
วรรณรัชนี พรรณนภา(2) ชลวรรณ ศุคารพรรณ
ณภากรณ ชาราภรณ์

ระวิพิมพ์ พิมพ์จันทร์(2) ศศิพิมพ์ พิมพ์นา
ขวัญภาว ขวัญเคียน ชมแข

เทียมจันทร์(3) เทียมการา แวควา
กุจลาว ขวัญภาว(3) ขวัญเคียน บัวจันทร์
มะลิจันทร์ จันทร์ปอง เยี่ยมเคียน คาวใจ
ทศลาว แกมจันทร์

นภาพร(3) พรนภา พรจันทร์ นทีพร
ธาราพร(2) รัวพร คาวพร สุรีพร สนิพร
พนมพร ทิพย์นที วรินทิพย์ ชลทิพย์ สลิลทิพย์
สุชาทิพย์(2) นาทิพย์(3) ธารทิพย์(3)
จันทร์ทิพย์(2) จันทร์จิรา อมรจันทร์

นภาพร(5) เกศนภา บุญจันทร์ ไร่ไพพร
ลาไพพร จันทร์คี(3) จันทร์ทิพย์ จันทร์จิรา
จันทร์ศรี(2) จันทร์สีหิ์ จันทร์จิรา(2)
จันทร์วิจิตร นวลจันทร์(3) นวนจันทร์

คาวพิสุทธ์ ศศิพิมล ศศิวิมล(7) ศศิวิมล
สุทธาจันทร์ นภาสิริ(2) นภาสิริ การาสิริ
ลาวสิริ ศุภสสิน จิตรการา รัชนีบุรณ
จันทร์จา จันทร์จิรา อมรจันทร์ ชลทยา
ศศินันต์ รพีพัฒน์ ชลรัตน์ กาญจนนภา
พัชรจันทร์ นภารัตน์ นภามาศ การารัตน์
สุธีรัตน์ รัวมาศ การารัตน์ อรนภา
รวีสุภา อรวี รัวกันยา ปอรรชนี อรสุธา
จันทร์นุช

ชาติและวงศ์ดิอินมิตา

ทอง

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ทองกร (2) กาญจน์ กาญจนา(4) กัญจน์
 กาญจน์ สุวรรณ สุวรรณ กัญจนา กนกนพ
 นพเกา กิ่งกาญจน์(3) กรองกาญจน์(2)
 กองกาญจน์ กรองทอง(2) ชมพูนุช(6)
 กนกเพ็ญ นพมาศ(3) ชามาศ กนกกาญจน์
 กนกสรรค์ กนกสรวง กนกพิชัย สิริกาญจน์
 ศรีมาศ ศรีมาศ จิตรมาศ สุภมาศ พิจิตมาศ
 วิมลมาศ วรกนก กนกพร จารุกา(2)
 จารุณี(4) รุจาณี พิชรคา เพชรินทร์(2)
 จารุณา จารุณี จรุณีย์ กาญจน์สุภา เหมวดี
 กนกอร กนกวรรณ(4) กนกพรธเนศ เหมวรรณ
 จารุวรรณ(4) เกศกนก ปรางมาศ จิตมาศ
 กมลมาศ

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

ทองใบ(8) ทองกลิ่น ทองกัญ ทองคุณ
 ทองผัด พูทอง ทองมี(2) ทองยุ่น ทองมาก
 ทองเลี่ยม ทองสา สายทอง(3) ทองสุก
 ทองใส(4) ทองยอย(3) ทองลวน(2)
 ทองเย็น เกรียงทอง ทองจันทร์(2) รวงทอง
 ทองเสาร์ ทองชัน วิมานทอง เคียนทอง
 ทองขาว กวางทอง รุ่งทอง(2) มาลัยทอง
 นิกุลทอง บัวทอง ทองมอญ ทองขาว
 ทองพันธ์ ทองอินทร์ ทองเพ็ชร(2) ทองคี
 ทองสุข(5) ศรีทอง ทองศรี(3) ขวัญทอง
 ทองปาน คำ(2) คำมี(2) คำมุด คำเพ็ชร
 คำมาย คำเบา คำแสน คำขอย คำหวัน
 คำน้อย(2) คำภู่ กองคำ(2) คำแปน คำปุ่น
 คำปน คำผง คำโหมง คำใหม่ คำภา บัวคำ
 ประกายคำ กลองคำ คำวงศ์ คำพันธ์(2)
 คำแมน คำพร คำศุภ คำเพดิน กาญจนา(17)
 กัญจนา กาญจนีย์ กิ่งกาญจน์ หนุกาญจน์ อุไรพร
 หทัยกาญจน์ อุไร(15) รุ่งอุไร อุไรรักษ์
 อุไรวรรณ(9) อุไรภรณ์ อุไรลักษณะ อุไรวัลย์
 กนกอร กนกพร สุวรรณ(9) สุวรรณ(4)
 สุวรรณี(6) นิสสุวรรณ สุพรรณ(8)
 สุพรรณษา(6) สุพรรณี(5) สุพรรณิย์ สมมาศ(3)
 ชองมาศ เกวี่มาศ ปิยะมาศ(3) เคนยะมาศ
 จารุวรรณ จารุณี(6) จารุณีย์(3)

แคว

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

กะรีกัแคว พลอย(3) พวงพลอย ไพลิน
พลอยไพลิน โอปอด แพงพลอย รัชมาลัย
มรกต(3) ไชมุก บุศรา ทับทิม พลอยแสง
พลอยสองแสง ประทับพลอย แควรำไพ
ปรางแคว เกศแคว กรแคว(2) กรพลอย
รัตนา เบญจรัตน์(2) กวางรัตน์(7)
นารัตน์(2) ทวงรัตน์ นรรัตน์ วินรัตน์
อัญรัตน์ อัญรัตน์ นัยรัตน์ ประทีนรัตน์(2)
รุ่งรัตน์(2) รุ่งรัตน์ ชุติรัตน์ โชติรัตน์

ชื่อหญิงกลมทั่วไป

แคว กิ่งแคว(6) บ่วงแคว กองแคว
ปิ่นแคว แสงแคว แวนแคว แควนา เกษแคว
ประกายแคว แสงแคว จินแคว ชินแคว(2)
บัวแคว แควฟ้า พลอย(2) ไพลิน(2)
ทับทิม(2) ไพรินทร์ ไชมุก มุกดา(4)
รัตน์(2) เนาวรัตน์(5) รัตนา(13) รัตนกร
กวางรัตน์(5) ธัญรัตน์ นพรัตน์(3) กัญชรรัตน์
วิภารัตน์ วิไลรัตน์ รุ่งรัตน์(4) นิภารัตน์
วิรัตน์(2) อุดมรัตน์(5)

ความหมายเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ คนตรี กีฬา อาหาร การละเล่น

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

พินพิณ พิน วิณา กังสดาน ทักษา พิณพิณ
พินกาญจน กิ่งเพ็ญ แปลงเพ็ญ เพ็ญพิณ
สายสิญจน แพง พิณี่ จูร์รัตน์ ศัลยา จัตรี
จักรแก้ว(4) จักรมณี จักรเบญจา จักรดาว
จักรประพาฬ จักรพิณ พิณจักร นวลจักร
จักรภรณ์ บราลี(2)

ชื่อหญิงกลมทั่วไป

ปาย แวนตา หลอก(2) เสาร์เอ พัก ปุ๋ย
สำลี(7) สายมาน สมุด อัญ ลำเพ็ญ
สำเภา(2) ตุ๊กตา(2) สายเปล ไหม(2)
สวิง เสวียน สายพิณ(4) พิน(2) แคน
วิณา โบดิง มวย สึงเวียน(4) ลำแคน
รำชวน คอกสรอย บัวลอย(6) หมม ไวกุณ
เพ็ญภาค ธรรมศร บรรลึงค์ นดา จรี จูรี
จูร์รัตน์ จูร์รัตน์ พิณี่ พิณี่

ความหมายเกี่ยวกับวัน เวลา เทศกาล

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

อรุณี อุษา อโรทัย อนทัย รัตติกา
มีนา(2) กรกฎ ชนามาศ ศีตลา อสุมา(2)

ชื่อหญิงกลมทั่วไป

สงกราน(2) สงกรานต์(6) ภาตรี(10)
อุษา อุสา ไกลรุ่ง นาที่ มีนา สมัย(5)

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

อุษา วันเพ็ญ วันวิสาข(5) วิสาข(4)
 วิสาขา วันวิสา นิส(2) นิสสา นิส
 สุนิส(3) สุนิสสา(3) ธนินสา อนินสา มณินสา
 ภาณินสา เจณินสา ทิวาวัน ทิวาพร รุ่งทิพย์
 พรทิวา(2) ทิวาพร ศิริทิพพา อุษาทิพย์
 วสันตศิริ อุษาพรรณ พรรณทิวา วรณวิสาข(3)
 วรณวิสาข ทิวาพัฒน์ พรรณทิพ นิสพรรณ

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

กฐิน วันเพ็ญ(19) รุ่ง อุษา นิสสา ตุลา
 สุนทยา สายัณห์ วสันต์ เสาร์ รุ่งทิวา
 รุ่งอินทิพย์ รุ่งอรุณ(2) รัตติยา พฤษภา
 รัตติกาล(3) อรุณ ทิวา อรุณทิพย์ สายัญ
 สายัณห์ จำเนียร(8) เสาร์วัน รัตติกาล
 เพ็ญรุ่ง วันกวี(12) รุณนี(2) แสงรุ่ง
 หยาอรุณ แสงอรุณ อรุณี(9) อรุณีย์
 วรณเพ็ญ สุนิส(2) สุราตรี สุนิษา

ความหมายคนไม้ คอกไม้ สิ่งที่เกี่ยวข้องพืช

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ความหมายคอกบัวชื่อคอกบัว

นลิน(4) นลินี(4) นลินีย์ นลินนัสม์
 อรพิน(3) อรพินท์ สโรชา(3) มุณฑริก(2)
 ปุณฑริกา มุณฑรี มุฑริกา มุณฑริก นิลุบล
 นิลุบล มุขกร(3) นีรชา(2) ปัทมา
 บงกช(2) กรกช(3)

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

บัว บัวผัน(8) บัวผัด(8) บัวใจ บัวโพ
 บัวดอง บัวหอม บัวสอน บัวสร บัวลี้
 บัวลี(3) บัวลิ่ง บัวแก้ว บัวขาว บัวเขียว
 บัวสี บัวตาล บัวหมาย บัวเรียน บัวเริง
 บัวริน บัวเพ็ญ บัวดำ บัวสอย บัวซุ่ม(2)
 บัวบาน(4) บัวผิน บัวตา บัวเขียง สายบัว
 ปัทมา(2) อุบล(9) ประทุม(5) ปทุมมา(2)
 อรพิน(3) อรพินท์(2) อุบล

ความหมายคอกไม้ชื่อคอกไม้

ชอณกา พวงณกา สรรณกา วิรงรอง
 ปาริชาติ(4) ปาริชาติ(8) การะเกด
 กัทรียา(8) แทหรียา(2) กรรณิกา(2)
 เชื่อง กรรณิการ(5) มุขบา(4) มลลิกา
 กุสุมา(2) สุมณฑา กุสุมาลย์ ลักดาวลัย

พิกุล(16) ราตรี(12) ฉ่ำฉวน(11) มาลิน
 จำปี(8) บานเย็น(6) กาวเรือง(6) มลิวัล
 มะลิวัลย์(5) มะลิวัน มะลิ(8) ต้นทม(4)
 กุหลาบ(5) กุหลาบ คอกรัก(5) คอกรักษ์
 จำปา(3) คอกออ(2) พลับพดิ่ง(3) โกสุม

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

มัลลิกา(3) เบญจมาศ บุษบรณ มาลิน(2)
เบญจวรรณ(2) มารีย์มา มาลีมา มาลินี(3)
มาลีมา สุมาลิน

ความหมายเกี่ยวกับต้นไม้

กฤษณา(2) ลูกจันทร์ เกสร ชาวใหม่
พฤษษา สดา กัลป์งหา มุจลินทร์ ภาณิต

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

พยอม(5) เบญจมาศ(3) เบญจมาศ ลำชู
ลำภ การเกก การเกษ ซอนกดิน ซบาไฟร
เอื้องฟ้า เอื้อง พวงนกกา บานชื่น นกากรอง
เบญจวัลย์ เบญจวรรณ(2) รักเล่ห์ คอกจัน
คอกเอื้อง เอื้องคำ ชวนชม(2) ซบา จงกล
ทานตะวัน พุฒศาล สายหยก คอกรัง สารภี
พุทธชาติ ปาวิชาติ บานเย็น(2) นกแก้ว
รำเพย(4) คำเพย(2) ลำจวน ลำยวน
กัณฐิกา กรรณิกา(9) กรรณิการ(6) กัณฐิกา
สุมณฑา คอกไม้(2) มุหงา(5) มุขมาชาติ
มณฑา มุขมาไฟร มาลี(12) สุมาลี(9) สมดี
กุสุมา(2) มุขมา มาลัย(6) มุขมา(7) มุขม
มุขมา มุขกี มุขลิน เกสร(12) เกสร เรณู
ละออง(2)

ลัดดา(17) ลัดดาวัลย์(2) ซอลดา เครือ
เครือวัลย์(3) เครือวรรณ ชมภู ชมพู(2)
สะเคา ลำไย(11) ละมุด มะยม กลวย
น้ำเตา สม ออย(7) น้ำออย(8) นอยหนา
น้ำตด สมแปน(2) แดงออน(2) พฤษษา
กฤษณา(12) ฝ่าย บอน จันทร์หอม(3)
จันทร์หอม จันทร์สม จันทร์แดง จันทร์ดี จัดลา ออ(2)
สาทราย(3) ประคู สโนนอย สาลี ประยง
ประยงค์(3) ลำยงค์

คุณลักษณะปกติหรือลักษณะพิเศษ และรวมกับคำอื่น ๆ ในความเปรียบเทียบ

ชื่อหญิงคนชั้นสูง

ชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

กมลวรรณ(4) อุบลวรรณ(3) ปัทมาวรรณ
กมลพรรณ ลักขาวรรณ ดศาวรรณ ปัทมาวดี
ปัทมสุภา ปัทมาวดี อพัชฌิกา กชกร(8) กรกมล
ปกชกร ปัทมกร นลินรัตน์ กชมาศ พิภูลเกล้า
มาศอุบล บงกชรัตน์ ผกามาศ ผกาทิพย์
ทิพย์วัลย์ นลินทิพย์ วิจิตรบุษบา สุเมงกช
กุลมาพร

มาลัยวรรณ มาลีวรรณ กมลวรรณ ออภัย
ผกาวดี น้องออย บัวพันธ์ พงษ์ดีक्षा บุษกร
พงษ์ผกามาศ ปทุมทิพย์
พรมาลัย มาลัยพร เสาวมาลี มลิพร บัวพร
ปัทมพร

หมวดความหมายที่จัดลงตาราง เปรียบเทียบข้างต้น โดยมากเป็นคำอย่างเพียง
บางหมวดหมู่เท่านั้น แต่โดยกรายชื่อในกลุ่มมาทั้งหมด เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและ
ความใกล้เคียงของชื่อทั้งสองกลุ่ม ซึ่งชื่อของเด็กทั้งสองกลุ่มมีทั้งที่ซ้ำกันโดยลักษณะ และซ้ำกัน
โดยใช้ชื่อเช่นเดียวกัน รวมทั้งมีชื่อที่แตกต่างกันอย่างมากโดยลักษณะของคำศัพท์ หรือการ
ผสมคำ การจำแนกกลุ่มความหมายดังกล่าว มีข้อสังเกตดังนี้

ประการแรก ชื่อของเด็กจากครอบครัวคนชั้นสูง ใช้คำซึ่งโดยลักษณะแล้ว
แทบทั้งหมดเป็นคำที่พยายามสร้างให้เป็นชื่อบุคคลโดยเฉพาะ คือมีความหมายเกี่ยวกับ
"คน" ประกอบด้วย แม่จะใช้คำที่แทนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม คนไม้ ดอกไม้ มา
เป็นชื่อก็ตาม การสร้างคำใหม่ลักษณะเป็นชื่อ ส่วนใหญ่ใช้หลักการตามภาษาบาลี-สันสกฤต
เช่น เติม ลงข้างท้ายคำ เช่น นลินี มาริษา หรือไม้ก็มักจะมีคำแสดงเพศเป็นนัย ๆ
เช่น วดี ณี นี ณี ในชื่อ ปัทมาวดี พิษณุสินี ชฎาณี นอกนั้นก็เป็นการผสมคำที่ใช้
โดยปกติประจำวัน หรือในคำประพันธ์ ใทดลายเป็นชื่อบุคคล เช่น จันทร์วัลย์

ยกเว้น หมวดความหมายเกี่ยวกับแก้ว ที่ใช้คำว่า รัตน์ ซึ่งเมื่อประกอบคำอื่น
แล้วลักษณะใกล้เคียงกันมาก จึงยกความใกล้เคียงมาเท่าที่พบ และยกเว้นกลุ่มชื่อที่คล้ายกัน
แล้วโดยความใกล้เคียงมาทั้งสองกลุ่ม เช่น นันทนา นันทา มีอยู่ทั้งสองกลุ่ม ส่วนนันทิษา
นันทยา ในกลุ่มชนชั้นสูงไม่โดยมาก เพราะเหตุที่มีคำใกล้เคียงกันในกลุ่มอื่นเปรียบเทียบอยู่แล้ว

เขวียนหว่ ศักีกันต์ พริบพันดาว ส่วนที่นอกเหนือจากวิธีการเหล่านี้ ก็มักจะใช้คำขาก มาเป็นชื่อ ซึ่งโดยทั่วไปคำเหล่านี้ มักจะไม่ใช้ในภาษาพูด หรือภาษาเขียนประจำวัน เช่น ฅัญญูณีจ ฅัญจวริกกร อรปรัชฅ

แต่สำหรับในกลุ่มชื่อหัว ๆ ไปแล้ว ยังมีการใช้คำขึ้น ๆ คำที่ใช้แทนสิ่งแวดลอม ในชีวิตประจำวันอยู่มาก ซึ่งคำเหล่านี้ไม่ไค้ใช้เฉพาะเป็นชื่อบุคคลเท่านั้น อย่างเช่นชื่อ ในหมวดหมู่เกี่ยวกับดอกไม้ ชื่อดอกไม้เป็นคำที่ใช้เรียกดอกไม้ โดยไม่มีลักษณะเป็นชื่อบุคคล มีอยู่เป็นจำนวนมาก เกี่ยวกับคนไม้ก็เช่นกัน อย่างเช่นชื่อ ล่าโย ละมุด มะยม มะดิ กววย นอยหนา กวาวเรือง จ่าปี เพอชม คำเหล่านี้ไม่ใช่มกขึ้นใช้เป็นชื่อบุคคลโดยเฉพาะ และหากไม่ไค้ผสมกับคำอื่น ๆ เช่นผสมกับคำว่า วรรณ คำว่าทพย คำว่าพร หรือคำอื่น เพื่อใค้กลายเป็นชื่อ มาดิลวรรณ ออยทพย หรือผกาพร แลว คำคังกล่าวก็ยังไม่ใช้คำที่ โดยลักษณะเป็นชื่อบุคคลโดยเฉพาะ ตัวอย่างชื่อในหมวดคิงของ เครื่องใช้ เช่นกัน ที่ หึ่งในกลุ่มทั่วไปจะมีชื่อแทนสิ่งของ เครื่องใช้ ในชีวิตประจำวัน เช่นชื่อ ปาย แวนตา หลอด ล่าดี สายมาน สายเปด สวง เสวียน แคน ไวคุด เป็นต้น ชื่อที่กล่าวนี้ แทบไม่ปรากฏในกลุ่มชื่อของคนชั้นสูง เพราะเป็นคำที่ใช้แทนสิ่งของ มากกว่าที่จะใช้ เป็น คำแทนตัวบุคคล ชื่อที่สื่อความหมายถึงสิ่งของ เครื่องใช้ โดยใช้คำธรรมคามมีเพียง สามชื่อ คือ แปง ทิม และชื่อสายสิญจน นอกนั้นเป็นชื่อที่ต่างไปจากชื่อของหึ่ง กลุ่มทั่วไป อาจจะไม่แตกต่างโดยการใช้ศัพท์สูง หรือศัพท์ที่ไม่นิยม เช่นชื่อ บราดี ปราดี บิลันรนา จิตรประพาฬ แตกต่างโดยการผสมคำอย่างใค้ให้ความหมายแปลก แฉียงแปลก เช่นชื่อ จัตราเบตุจา จักรดาว หรือกิงเทียน สำหรับหมวดความหมายเกี่ยวกับเครื่องใช้ นี้ ยังมีชื่อสั้เกดอีกว่า ชื่อหึ่งในกลุ่มคนชั้นสูงจะนิยมใช้ศัพท์คำว่า จิตร มาใค้ประกอบ เป็นชื่อ นอกจากจะใช้ชื่อ จิตรประพาฬ จักรเบตุจา จักรดาว จักรมณี แลว ยัง ใช้คำว่า จิตร ในความหมายเปรียบเทียบกับคำที่แสดงควมหมายถึงบุคคล เช่น จักรสุกา อิกควย

ประการที่สอง ในกลุ่มคนชั้นสูงนิยมใช้คำรูปธรรมในลักษณะเปรียบเทียบกับ นามธรรม ใช้คำรูปธรรมผสมคำรูปธรรมเพื่อใค้ความหมายโดยนัยเป็นนามธรรม หรือ ใช้คำประสมใค้ใค้ความหมายอุปมาอุปมัยลึกซึ้งกว่าคำเดี่ยว ซึ่งเป็นชื่อของคนทั่วไป เช่น ใช้ชื่อว่า พหิปปา ปรางอุษา เกษสุริย นลินรัตน์ วิจิตรบุษบา โฉมขาว นันท์อุมา

พรรณเพ็ญแข ซึ่งเน้นความเปรียบเทียบให้เป็นนัยว่า เปรียบความงามของสิ่งใด เปรียบคุณสมบัติโลกของสิ่งนี้ มีคาเหาะเทียบกับสิ่งที่มีคาใจ ซึ่งโพเราะกว่าการใช้ชื่อว่า วิจิตร เพ็ญแข บุปผา อุษา สุรีย์ โดยมีโคประกอบกับคำหรือคำนี้อื่น ๆ

นอกจากนี้ในเรื่องการอุปมาอุปมัยสร้าง ความหมายในเชิงความ * ชื่อของคนชั้นสูง ในปัจจุบันจะมีคำจำพวกหนึ่งเรียกว่า คำเชื่อมโยง เช่นคำว่า เหมือน กุจ ปาน เพียง พิมพ์ พิมพ์ แวว เข็ม ใจประสมกับคำที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่นชื่อ กุจก็ เหมือนแซ เพียงพิชร์ พิมพ์กานต์ พิมพ์ฉา พิมพ์กล ปานวาก แววก็ คำเหล่านี้พบ อยู่ในหนังสือคนชั้นสูงจำนวน 45 ชื่อ พบในกลุ่มคนทั่วไป 3 ชื่อ คือ แววลาว เข็มจันทร์ และ เข็มการา

ประการที่สาม ระวังของคำและวงศัพท์ที่ใช้ พิจารณาอย่างกว้าง ๆ แล้ว คำที่ใช้เป็นชื่อของคนชั้นสูงมีลักษณะเป็นศัพท์ ** มากกว่าจะเป็นคำพื้น ๆ หรือกล่าว อีกนัยหนึ่ง ก็ เป็นคำยากที่ต้องแปล และแปลความหมายไวยากรณ์ว่าชื่อคนทั่วไปอีก

* การสร้าง ความหมายในกรณีนี้ เรียกว่า อรรถาสังการ ซึ่งตรงข้าม กับความโพเราะตามเสียง คือ ศัพท์สังการ อย่างเช่น กรณีการสัมผัสพยัญชนะ สัมผัส สระภายในชื่อ ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น อรรถาสังการในรูปอุปมาอุปมัยที่สมบูรณ์ ต้อง ประกอบด้วย คำอุปมา คือคำที่นำมาเปรียบ เช่น ดอกบัว คำอุปมัย คือคำที่ถูก เปรียบเทียบ เช่น หนา คำเชื่อมโยง เช่น กุจ เพียง เสมอ ปาน คำแสดง คุณสมบัติ เช่น งาม รูปอุปมาที่สมบูรณ์ ก็เช่น หนางามเหมือนดอกบัว ชื่อที่ตั้งขึ้นโดย ใช้คำเชื่อมโยงประสมกับคำที่นำมาเปรียบ เช่นชื่อ เพียงกมล เหมือนแซ มีลักษณะ คล้ายคำอุปมาอุปมัย ในแบบที่ทางภาษาไทยเรียกว่า ธรรมโมขเมย ส่วนชื่อบางชื่ออาจ ใช้เพียงคำที่นำมาเปรียบ เช่น จันทร์ บัว หรือบางชื่ออาจใช้คำที่แสดงคุณสมบัติ เช่น วิไล บางชื่ออาจใช้คำที่ถูกเปรียบ รวมกับคำแสดงคุณสมบัติ เช่น นึกครพีไล ความนิยม ในการประสมคำใช้ เป็นชื่อแต่ละแบบโลกลาวไว้อย่างแล้วในแบบที่สี่

** ลักษณะชื่อที่แปลทั้ง รูปและเสียง ความหมายเข้าใจยาก ไกลในหัวข้อต่อไป ที่กล่าวถึงความซับซ้อนของชื่อ

เช่น ในหมวดความหมายเกี่ยวกับดอกไม้ จะไม่ใช่คำว่า ดอก แต่จะมีคำเป็นชื่อว่าเป็นชื่อของดอกไม้ชนิดนั้นๆ ความหมายเกี่ยวกับท้องฟ้า ใช้ชื่อว่า อภินภัส มีคำว่า นิลอุษณาในความหมายว่า สายฟ้า ใช้ชื่อว่า วลัยศรีชล สลิลดา ในความหมายแม่น้ำ ใช้ชื่อว่า วาติกา มรุคา แทนคำว่า กวกรทราย โกลยเจตะาะในหมวดความหมายเกี่ยวกับความฉลาดรอบรู้ มีคำศัพท์แปลก ๆ จำนวนมาก เช่นชื่อ สัตย์มหา อุตตรา เณริศา ชฎานุช เป็นคนสำหรับชื่อในหมู่ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ ก็เช่นกัน ที่มีชื่อจำพวก กษม นิพพิทา มนุญษ์ พยจร อนุตมา ชาติรียา ปรางกฎไนแปลโดยაკომიไซนอย

สำหรับเรื่อง ระดับคำศัพท์ที่ใช้ ศัพท์ที่เด่น โกลยไ้มากในแต่ละหมวดหมู่ความหมาย และหมวดความหมายใดเป็นที่นิยมใช้ เป็นชื่อในแต่ละกลุ่มที่นำมา เปรียบเทียบ สมควรนำมา แสวง เป็นตัวอย่างดีเล็กนอย

5.7 เปรียบเทียบรอยละของการเลือกใช้ศัพท์แทนความหมายเกี่ยวกับทอง
ในชื่อหญิงคนชั้นสูงและชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป

คนชั้นสูง			กลุ่มทั่วไป		
กลุ่มคำและศัพท์	จำนวน	รอยละ	กลุ่มคำและศัพท์	จำนวน	รอยละ
ทอง	2	1.92	ทอง	83	35.02
กาตุจนา กัตูจณี	23	22.12	กาตุจนา กัตูจณี	22	9.28
จารุ	12	11.53	จารุ	9	3.80
มาศ มาศ	37	35.58	มาศ	10	4.22
กนก	25	24.04	กนก	4	1.69
อุไร	1	0.96	อุไร	30	12.66
เหม	2	1.92	สุพรรณ สุพรรณ	42	17.72
โสม	2	1.92	คำ	37	15.61
รวม	104	100.00	รวม	237	100.00

5.8 เปรียบเทียบร้อยละของการใช้ศัพท์แทนความหมายเกี่ยวกับพระจันทร์

คนชั้นสูง			กลุ่มทั่วไป		
กลุ่มคำและศัพท์	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มคำและศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
จันทร์ จันทร์ จันทร์	14	25.45	จันทร์ จันทร์	97	63.82
จันทร์รา จันทร์มา	8	14.54	จันทร์า จันทร์มา	13	8.56
เดือน	5	9.09	เดือน	36	23.68
ศศิ ศิสิ ศศ	17	30.90	ศศิ	4	2.63
แซ แชรินทร์	6	10.90	แซ	2	1.31
รัตติกกร นิสากกร	2	3.63			
สถณ	2	3.63			
ธมณ	1	1.81			
รวม	55	100.00	รวม	152	100.00

5.9 เปรียบเทียบร้อยละของการใช้คำศัพท์แทนความหมายเกี่ยวกับจิตใจ

คนชั้นสูง			กลุ่มทั่วไป		
กลุ่มคำและศัพท์	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มคำและศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
จิต จิตต จิตติ	28	21.87	จิต	23	19.49
ใจ	11	8.50	ใจ	72	61.02
หทัย หฤทัย นฤทัย	42	32.81	ฤทัย ฤกี	20	16.95
มน มนัส	20	15.63	มน	3	2.54
กมล กุมล กมน	27	21.09			
รวม	128	100.00	รวม	118	100.00

จากตาราง เปรียบเทียบการใช้ศัพท์แทนความหมายของชื่อที่ต้องการ ระหว่าง กลุ่มคนชั้นสูงและกลุ่มทั่วไป หากเราจะแบ่งระดับของคำเป็นสองพวก คือ จำพวกคำที่ คุณเคย และคำที่ไม่คุ้นเคย หรือไม่ค่อยใช้ในภาษาพูดในชีวิตประจำวัน ในตาราง ทั้งสามตารางข้างต้น จำพวกคำที่คุณเคยก็โดดเด่นกว่า ทอง คำ จิต ใจ จันทร์ เดือน ส่วนคำที่มีสภาพเป็นศัพท์มากกว่าก็โดดเด่นกว่า มาศ กนก อูไร หงษ์ ฤทธิ กมล แข ศัพท์ไหนแต่ในภาษาเขียนและสภาพเป็นศัพท์ยากขึ้นไปอีก ก็เช่นคำว่า สถณี รัตติกิร รมณี มนัส มน จารุ โสม เหม สำหรับศัพท์ที่อยู่ในระดับกลางมีสภาพ เป็นศัพท์ที่ค่อนข้างแปลก แต่เข้าใจได้ง่าย โดดเด่นกว่า สุวรรณ กาญจน ซึ่งเป็นศัพท์ใช้ จนคุ้นเคยเสมือนคำพื้นฐาน

การแบ่งระดับของคำศัพท์ และจำนวนรอยละของการเลือกใช้คำ ดังตาราง ข้างต้น เราจะพบข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องของการเลือกสรรคำมาเป็นชื่อ โดยที่ ในหมู่คนชั้นสูงนั้นอัตราส่วนของการใช้คำที่มีสภาพเป็นศัพท์ คือคำที่ค่อนข้างแปลก มีมากกว่า กลุ่มทั่วไป ในอัตราส่วนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน อย่างเช่น เมื่อต้องการให้ความหมาย เกี่ยวกับทอง ประสมอยู่ในชื่อหญิง คนชั้นสูงจะเลือกใช้ศัพท์คำว่า มาศ และคำว่า กนก มากเป็นอันดับหนึ่ง (รอยละ 59.62) รองลงมาจะใช้ศัพท์คำว่า กาญจน จารุ ใช้คำว่า ทอง ในชื่อว่า ทองกร โดยมีอัตราการใช้เพียง ร้อยละ 1.92 ของคำทั้งหมดที่แทน ความหมายคำว่า ทอง ส่วนในกลุ่มทั่วไป เมื่อจะใช้ชื่อที่สื่อความหมายเช่นเกี่ยวกับคนชั้นสูง ก็จะใช้คำธรรมดาในอัตราส่วนที่มากกว่า คำที่มีสภาพเป็นศัพท์ยาก คือใช้คำว่า ทอง และ คำว่า คำ ถึง ร้อยละ 50.63 คำว่า สุวรรณ กาญจน อูไร ซึ่งมีสภาพเป็นศัพท์ มากขึ้น ใช้ ร้อยละ 39.66 ศัพท์อื่นโดดเด่น จารุ มาศ กนก มีใช้เพียง ร้อยละ 9.71 ส่วนศัพท์คำว่า เหม และคำว่า โสม ไม่ปรากฏใช้ในชื่อทั่วไป

หมวดความหมายเกี่ยวกับพระจันทร์ มีชื่อที่เกี่ยวข้องกับพระจันทร์อยู่ 55 ชื่อ ใช้ คำว่า จันทร์ และคำใกล้เคียง ร้อยละ 40 คำว่า เดือน ร้อยละ 9.09 นอกนั้นเป็นคำ ที่มีสภาพเป็นศัพท์ เช่นคำว่า สถิ แข รัตติกิร สถณี รมณี อีก ร้อยละ 51 เปรียบเทียบกับในกลุ่มทั่วไปแล้ว ใช้คำว่า จันทร์ กับคำใกล้เคียง และคำว่า เดือน ถึง ร้อยละ 96.06 ส่วนคำที่มีสภาพเป็นศัพท์ คือคำว่า สถิ และคำว่า แข มีใช้ เป็นชื่อเพียง ร้อยละ 3.94 ของคำทั้งหมดที่สื่อความหมายเกี่ยวกับ พระจันทร์

หมวดความหมายเกี่ยวกับจิตใจ กลุ่มชื่อหญิงคนชั้นสูง ไช้คำว่า จิต ใจ
 รอยละ 30.47 นอกนั้นไช้คำที่มีสภาพเป็นศัพท์ ในกลุ่มทั่วไปไช้คำว่า จิต ใจ
 รอยละ 80.51 ไช้คำที่มีสภาพเป็นศัพท์เพียง รอยละ 19.5

ความแตกต่างในเรื่อง ระเบียบของคำที่ไช้คือ คำธรรมดา ๆ และคำที่มีสภาพ
 เป็นศัพท์ ในระหว่างคนชั้นสูงกับกลุ่มทั่วไป ซึ่งนำมาแสดงในรูปรอยละ และตาราง
 เปรียบเทียบข้างตน เป็นเกณฑ์อย่างหนึ่ง ซึ่งจำแนกความแตกต่างในเรื่องของชื่อให้
 เคนชัดขึ้น สำหรับในหมวดความหมายอื่น ๆ ที่มีโดยมากก็มีความแตกต่างในเรื่องของ
 ลักษณะการเลือกไช้คำเช่นเดียวกัน

นอกจากเรื่อง ระเบียบของคำที่ไช้จะเป็นลักษณะ เคน ที่ควรศึกษาแล้ว เกี่ยวกับ
 หมวดความหมายซึ่งเป็นที่นิยมไช้เป็นชื่อของคนชั้นสูง สมควรนำมาเป็นตัวอย่างควย สำหรับ
 คำนิยมเกี่ยวกับความหมายทั้งสองกลุ่มชนชั้นที่นำมาศึกษา มีค่านิยมเกี่ยวกับความหมาย
 กลายคลึงกัน เปรียบจำนวนชื่อในแต่ละหมวดหมู่ เทียบกันระหว่างกลุ่มแล้ว จำนวนชื่อ
 ไม่ต่างกันมากนัก ยกเว้นบางหมวด เช่น ความหมายเกี่ยวกับ ดอกไม้ วัน เวลา
 สถานที่ สิ่งของเครื่องใช้ และความหมายเกี่ยวกับบุตุบุคคล ซึ่งรวมแล้วในกลุ่มชื่อหญิง
 ทั่วไปมีชื่อที่สื่อความหมายเหล่านี้ จำนวนมากกว่าที่ปรากฏในชื่อหญิงคนชั้นสูง ส่วนความหมาย
 อันเป็นที่นิยมไช้เป็นชื่อในหมู่มนชั้นสูง ซึ่งปรากฏมากกว่าในกลุ่มชื่อทั่วไปอย่าง เห็นได้ชัด ได้แก่
 ความหมายเกี่ยวกับความรู้ ความหมายความเป็นที่รัก ความหมายเกี่ยวกับแสงสว่างและรัศมี
 ซึ่งโดยนัยแล้ว แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง

ความหมายเกี่ยวกับความรู้ ชื่อหญิงกลุ่มคนชั้นสูงไช้คำศัพท์ที่ให้ความหมายเกี่ยวกับ
 ความรู้ ความฉลาด นักปราชญ์ จำนวน 23 คำ ไช้ในชื่อจำนวน 211 ชื่อ นอกนั้น
 เป็นคำที่ผสมขึ้นต่างหากอีกจำนวนหนึ่ง คำศัพท์ที่เคนมากในกลุ่มคือ คำว่า ญู และรูป
 ที่ใกล้เคียง เช่น ญูญู ญูญู มีไช้ทั้งหมด 107 ครั้ง ศัพท์ ชีร์ สุชี ไช้ 27 ครั้ง
 ส่วนศัพท์ที่นำมาไช้ใหม่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคย เช่นคำว่า พิษุ ไช้ 14 ครั้ง ชญา 12 ครั้ง
 วิชญู วิช 7 ครั้ง ญาณี 4 ครั้ง อภิญ 5 ครั้ง และยังมีคำอื่น ๆ อีก

ความหมายความเป็นที่รัก มีไช้ทั้งในรูปของศัพท์ และในแบบความหมายโดยนัย
 ที่ไช้รูปศัพท์ ศัพท์ที่เคนคือคำว่า ปิย และรูปใกล้เคียง เช่น ปริย ปิยา มีไช้ 71 ครั้ง

ศัพท์คำว่า กานต์ มีใช้ 20 ครั้ง ฉันท 8 ครั้ง ตัวอย่างชื่ออีกเช่น ชนิกานต์ กานศริกา
 ปิยนดิย ปริมาณ ปิยฉัตร ปิยรัชฎา ปิยนันท์ ฉันทิกา ฉันทา ฐานปกานต์ เป็นต้น
 นอกนั้นก็เป็นที่สมมติชื่อความหมายความเป็นที่รัก เช่น ประณิยา ส่วนความหมาย
 ความเป็นที่รักโดยนัย มักจะมีคำว่า ชนก ประกอบกับคำอื่น ๆ เช่น เนตรชนก
 มนชนก ขวัญชนก อนันทชนก วรณชนก องครชนก ฯลฯ นอกนั้นก็เป็นคำทั่วไป เช่น
 แสนรัก สุกดนม อามรสคา ควงเนตร แกวใจ หรือที่ไพเราะทรูเราก็เป็นชื่อ
 ปันหทัย ขวัญนิษฐ หนึ่งนัคคา เป็นต้น

ความหมายเกี่ยวกับความสว่างรัศมี แสดงถึงความรุ่งเรือง มีศัพท์คำว่า ภา
 นิภา ประภา อภา ภาสสร นารา โฉติ วิภาส อูมา ชุติ รัศมี รุจิ ชลิต
 ภาสน์ จรัส ศัพท์เหล่านี้มีใช้จำนวน 250 ครั้ง กลุ่มศัพท์คำว่า ประภา นิภา วิภา
 อภา ภา วิภาส ใช้มากที่สุดคือ 177 ครั้ง ชื่อเด่น ๆ ได้แก่ อรุชฎีมา ภาวดี
 พิมพะระภา ชวลิตา อภัสสร วิภาวิน พุลรัศมี เฉศรภา เป็นต้น

นอกเหนือจากกลุ่มความหมายและศัพท์ที่ได้รับความนิยมข้างต้น ยังมีศัพท์ที่น่าสนใจ
 อีกหลายคำ ที่สามารถแปลความหมายได้หลายอย่าง มีเสียงไพเราะ จึงใช้ผสมกับคำอื่น ๆ
 ใช้เป็นชื่อในหมกนชั้นสูง เช่นคำว่า ภัทร และคำใกล้เคียง เช่น ภัทรี ภัทริ ภัทรา
 ภัทรินทร์ คำเหล่านี้มีใช้ 78 ครั้ง ในชื่ออย่างเช่น ภัทรคาลิน กนิษฐภัทรา ภัทลิม
 เพชรภัทรา ภัทรฉัตร วิมลภัทร หรืออาจเป็นคำเดี่ยว ๆ เช่น ภัทร ภัทรา ก็มีบ้าง
 ซึ่งความหมายของศัพท์ตามพจนานุกรม สามารถแปลได้ทั้ง ความหมายว่า ความดี
 ความเจริญ ความประเสริฐ ความงาม อีกทั้งโดยนัยของศัพท์แล้วยังแสดงถึงความยิ่งใหญ่
 อีกด้วย *

ศัพท์ตัวสุดท้ายที่จะกล่าวถึงในหัวข้อนี้ ได้แก่คำว่า นันท ซึ่งปรากฏเป็นที่นิยม **
 นำมาใช้ประกอบเป็นชื่อในหมกนชั้นสูง ในหมวดความหมายเกี่ยวกับความรื่นเริง ยินดี

* พระนามเฉลิมพระเกียรติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
 เป็นที่น่ายกย่อง มีคำว่า ภัทร เป็นคำหลักด้วย

** มีศัพท์อื่น ๆ เช่นคำว่า พร สิริ ศรี เป็นที่นิยมนำมาใช้ประกอบเป็นชื่อ
 ผู้หญิง เช่นกัน แต่นำมาใช้ในจำนวนใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่มชนชั้น จึงยกเว้นไม่กล่าวถึง

มีศัพท์ใช้ 115 ครั้ง คำว่า พินทุ ไซท์สิ้น 79 ครั้ง * นอกนั้นก็คำที่ไม่ค่อยคุ้นเคย เช่นคำว่า รคิ เชม ไซอูควย

เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับความนิยมในศัพท์นั้นไม่ได้ผูกพันเฉพาะกับความหมายที่ต้องการเท่านั้น เรื่องเสียง เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้แต่ละกลุ่มชนเลือกใช้คำ หรือชื่อใดชื่อหนึ่ง

เช่นแบบของเสียง อิศรา หรือ อิศรา ** เป็นชื่อที่นิยมใช้ในหมู่คนชั้นสูงหลายชื่อ เช่น อติศรา(3) นิริศรา นิริศรา วริศรา วริศรา(4) อภิศรา อภิศรา ดติศรา จาวิศรา นภิศรา มติศรา ธนิศรา นิศรา มิศรา

หรือแบบของเสียง อสา เช่นคำว่า อติสา อติสา ซึ่งมีไซอูทั้งสองกลุ่ม แต่สำหรับคำที่แปลกออกไป เช่น สติสา นิริสา วติสา วริสา อภิสา อนิสา นาวริสา อมริสา ปติสา ธนิสา มนิสา อูติสา เหล่านี้ปรากฏอยู่เฉพาะในหมู่คนชั้นสูง ซึ่งนำมาศึกษา ไม่ปรากฏในชื่อกลุ่มทั่วไป

แบบเสียงอีกชนิดหนึ่งที่น่าสนใจคือ อญา *** ที่มีไซอูทั้งสองกลุ่ม คือ ศรีญาญา ศรีญาญา ส่วนที่แปลกออกไป ที่มีเฉพาะในคนชั้นสูง ไกแก ธนิญา จนิญา จณญา ศรีญาญา มณีญา ธนิญา เป็นคน

* ดูตัวอย่างจากตารางในหน้า 147

** เสียงคุ้นเคยมาจากพระนามของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยา นริศรานุวัตติวงศ์

*** เสียงคุ้นเคยจากชื่อคาราภาชนคร โดยส่วนใหญ่แล้วอิทธิพลของชื่อคารา ที่ปรากฏก็มีผลต่อการเขียนแบบตามทั้งรูปและเสียง ในหมู่คนทั่วไปแต่การเขียนแบบรูปมีมากกว่า เช่นมีชื่อว่า อริญาญา มากกว่าชื่อ ศรีญาญา ศรีญาญา ซึ่งเป็นการเขียนเสียงที่มีเพียงสองชื่อ แต่อิทธิพลในลักษณะดังกล่าว อาจมีผลต่อคนชั้นสูงในเรื่องของเสียง เท่านั้น เพราะโดยปกติคนชั้นสูงไม่นิยมใช้ชื่อที่มีลักษณะคุ้นเคย จากกลุ่มชื่อหญิงคนชั้นสูงในหน่วยที่ศึกษา ไม่พบว่ามีชื่อ อริญาญา แต่ใช้ชื่อที่มีลักษณะเสียงคล้ายคลึงกันคือ อญา เช่นที่ยกตัวอย่าง

ความแตกต่างของชื่อชาย

เป็นที่น่าสังเกตว่าความแตกต่างระหว่างชื่อของเด็กหญิงคนชั้นสูง และเด็กหญิงกลุ่มทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบแล้ว ลักษณะความแตกต่างดังกล่าว ไม่ปรากฏชัดเจนนักในระหว่างชื่อของเด็กชายด้วยกัน ซึ่งกรณีนี้อาจเป็นควยความบังคับบางอย่างที่เป็นลักษณะเฉพาะของชื่อชาย อันใดแก่ ความบังคับในเรื่องคานิยมเกี่ยวกับความหมายของชื่อชายที่มีลักษณะเกาะกลุ่มกันมากกว่าชื่อของหญิง และความบังคับในเรื่องหน่วยคำที่ใช้ชื่อ ความหมายมีความใกล้เคียงกัน ทั้งในกลุ่มคนชั้นสูงและกลุ่มทั่วไป หรือควยเหตุที่คานิยมในเรื่องความเด็กขาดเข้มแข็งในชื่อชาย เป็นสิ่งที่มีอยู่ในทั้งสองกลุ่มชนชั้น ซึ่งคานิยมดังกล่าวเป็นผลให้ชื่อของชายมีพยางคน้อยกว่าชื่อหญิง อีกทั้งพยางคที่ใช้ส่วนใหญ่อีกไม่มากนัก แม้ว่าเจ้าของชื่อจะอยู่ในชนชั้นใด อย่างไรก็ตาม แมวาระดับความแตกต่างในระหว่างกลุ่มชื่อชายจะมีไม่มากเท่ากับชื่อของหญิง แต่ช่วงของความแตกต่างดังกล่าวยังเป็นเครื่องยืนยันถึงความสำคัญของชื่อ ในฐานะตัวแทนที่สื่อความเกี่ยวกับฐานะทางชนชั้นใด เช่น เดียวกัน ซึ่งเราสามารถพิจารณาโดยลำดับดังนี้

(ตาราง 5.10)

กลุ่มชื่อ	พยางคเฉลี่ย	รอยละประเภของภาษาที่ใช้		
		ภาษาไทย	ภาษาไทยประสม ภาษาอื่น	ภาษาอื่น ๆ
เด็กชายคนชั้นสูง	2.46	3.80	7.56	88.64
เด็กชายกลุ่มทั่วไป	2.06	23.64	10.23	66.13

(ตาราง 5.11)

จำนวนพยางค	เด็กชายกลุ่มทั่วไป		เด็กชายจากครอบครัวคนชั้นสูง	
	จำนวนชื่อ	รอยละ	จำนวนชื่อ	รอยละ
1 พยางค	458	10.90	143	3.40
2 พยางค	3,002	71.39	2,079	49.37
3 พยางค	721	17.14	1,892	44.93
4 พยางค	24	0.57	91	2.16
5 พยางค			5	0.12
เกินกว่า 5 พยางค			1	0.02
รวม	4,205	100.00	4,211	100.00

ในเรื่องจำนวนพยางค์ ชื่อเด็กชายจากครอบครัวคนชั้นสูง มีค่าเฉลี่ยจำนวนพยางค์เท่ากับ 2.46 ส่วนใหญ่เป็นชื่อสองพยางค์ และสามพยางค์ โดยมีอัตราส่วนการใช้ชื่อที่มีสองพยางค์ และสามพยางค์ใกล้เคียงกัน (49:44) ชื่อหนึ่งพยางค์มีเพียงสามเปอร์เซ็นต์ ส่วนชื่อชายคนชั้นสูงที่มีห้าพยางค์ หรือหกพยางค์มีไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์

สำหรับชื่อเด็กชายกลุ่มทั่วไปค่าเฉลี่ยจำนวนพยางค์เท่ากับ 2.06 ส่วนใหญ่เป็นชื่อสองพยางค์ (71.34 %) ชื่อสามพยางค์มีร้อยละ 17.14 น้อยกว่าชื่อที่มีสองพยางค์สี่เท่า ชื่อที่มีสี่พยางค์จำนวนไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ ส่วนชื่อชายกลุ่มทั่วไปที่มีเกินกว่าสี่พยางค์ในกลุ่มที่นำมาศึกษาไม่ปรากฏ

ความแตกต่างในเรื่องค่าเฉลี่ยจำนวนพยางค์ ระหว่างชื่อชายคนชั้นสูง และชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีประมาณ 0.1 ซึ่งน้อยกว่าความแตกต่างในระหว่างชื่อหญิง ซึ่งมีประมาณ 0.7 การกระจายของชื่อ ชื่อที่มีพยางค์สี่พยางค์ขึ้นไปในชื่อหญิงมีความแตกต่างกันมาก ระหว่างสองกลุ่มชนชั้น (13:1) กับ (2:0) ส่วนในชื่อชายความแตกต่างมีไม่มากเท่ากับชื่อหญิง ควบเหตุนี้ในชื่อชายทั้งสองกลุ่ม มีชื่อที่มีสี่พยางค์ขึ้นไปจำนวนน้อย สำหรับชื่อที่มีเพียงหนึ่งพยางค์ในระหว่างชื่อหญิงก็มีความแตกต่างกันมากกว่าชื่อของชาย คือ (95:8) และ (10:3)

พิจารณาในเรื่องอัตราการกระจายแล้ว ความแตกต่างเกี่ยวกับจำนวนพยางค์ที่ใช้เป็นชื่อชายของทั้งสองกลุ่มมีไม่มากนัก เพราะชื่อส่วนใหญ่อยู่ในช่วงสองพยางค์ และสามพยางค์เช่นเดียวกัน กล่าวคือในกลุ่มคนชั้นสูง ชื่อของชายที่มีสองและสามพยางค์มีถึงร้อยละ 95 และในชื่อชายกลุ่มทั่วไปมีชื่อสองและสามพยางค์ประมาณร้อยละ 88 โดยที่จำนวนพยางค์ที่ใช้มีความเกาะกลุ่มกัน ความแตกต่างในเรื่องจำนวนพยางค์จึงมีไม่มากเท่ากับชื่อหญิง

ถึงไต่กลางแล้วว่า จำนวนพยางค์ที่มากเป็นพื้นฐานในการสร้างชื่อให้เด่นแปลก ควบลักษณะอื่น ๆ เช่น การสัมผัสเสียงในชื่อและความวิจิตรงดงามในรูปอื่น ๆ แคล้วเหตุที่ชื่อของชายมีพยางค์สั้น ไม่เน้นความหรูหรา และประดับด้วยดอคำหลายพยางค์ เช่นเดียวกับชื่อของหญิง ความแตกต่างในจำนวนพยางค์ของชื่อชายที่น้อยกว่าชื่อหญิง จึงทำให้ความแตกต่างในเรื่องอื่น ๆ มีน้อยตามไปควบ ในเรื่องเสียงสัมผัสก็เช่นเดียวกัน

เสียงสัมผัสที่ปรากฏในชื่อที่มีพยางค์มากอย่างชื่อพระมหากษัตริย์ หรือชื่อหญิงคนชั้นสูงนั้น ไม่ปรากฏเป็นลักษณะเด่นในชื่อชาย เพราะพยางค์สั้นยอมไม่สควกออกการคำเป็นเสียง เช่นนั้น และไม่มีความจำเป็นของรวมพยางค์ให้อ่านสควกเช่นเดียวกับชื่อที่มีพยางค์มาก เสียงสัมผัสในชื่อชายคนชั้นสูง จึงมีเพียง ร้อยละ 6.1 โดยเป็นการสัมผัสพยัญชนะทั้งหมด ส่วนชื่อชายในกลุ่มทั่วไป มีการสัมผัสพยัญชนะร้อยละ 1.3 ตัวอย่างชื่อชาย ในกลุ่มคนชั้นสูง ที่มีเสียงสัมผัสพยัญชนะภายในชื่อ ก็ไคแก ชื่อ พงษ์พันธ์ เกียรติเกษม พีรพล หรือชื่อ ประกอบเกียรติ ซึ่งชื่อเหล่านี้ ใจคำคุ้นเคยเป็นส่วนใหญ่ การประสมคำ ไม่ทำให้แปลกออกไปมากนัก ชื่อที่ไม่ค่อยคุ้นหูและดูแปลกเพราะรูปศัพท์ หรือการประสมคำ ก็เช่นชื่อ วิชชวิน โขชลิศ พิชรเภา จารุจินต์ เป็นคน สำหรับชื่อชายกลุ่มคนชั้นสูง ที่ค่อนข้างหยาบหยาบจำนวนน้อย และส่วนใหญ่จะเป็นชื่อบุคคลซึ่งมีฐานะเป็นคนชั้นสูงโดย สำนึกความเป็นผู้เกาทัณฑ์ยังมีอยู่มาก เช่นชื่อ ไกรกรีกูร ศรีสว่างวงศ์ อย่างไรก็ตาม ลักษณะชื่อชายที่มีพยางค์มาก ใจคำหยาบ และเสียงสัมผัสสัมผัสภายในชื่อเช่นตัวอย่างนี้ มีปรากฏไม่มากนัก ต่างจากชื่อหญิงซึ่งความสำคัญของเสียงสัมผัสในชื่อ เพื่อให้เกิดความ หยาบ ไพเราะ ปรากฏอยู่มาก สำหรับในชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีชื่อที่พยางค์เสียง สัมผัสจำนวนน้อย และส่วนใหญ่เป็นชื่อที่คุ้นเคยแทบทั้งสิ้น อย่างเช่นชื่อ สุรศักดิ์ สุรสิทธิ์ เกษมสานต์ ชื่อที่แปลกและค่อนข้าง เป็นชื่อสมัยใหม่มีอยู่บ้าง เช่นชื่อ ษรญาศักดิ์ และ นารานันท์

เกี่ยวกับประเภทของภาษาที่ใช้ ในระหว่างชื่อชายความแตกต่างในที่มาของคำ ที่ใช้ เป็นชื่อยังมีอยู่เช่นเดียวกับชื่อหญิง กล่าวคือ ชื่อเด็กชายที่มาจากครอบครัวของคนชั้นสูง มีอัตราส่วนการใช้ภาษาไทยเท่ากับ ร้อยละ 3.8 ใจคำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต รวมทั้งภาษาอื่นร้อยละ 88.64 ส่วนชื่อของเด็กชายกลุ่มทั่วไปยังมีการใช้ภาษาไทยอยู่ ร้อยละ 23.64 คำภาษาไทยที่ใช้ส่วนใหญ่ เป็นคำพื้นฐานเกี่ยวกับกริยาอาการ สิ่งของ เครื่องใช้ สิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับชื่อหญิง สำหรับภาษาต่างประเทศในชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีประมาณร้อยละ 66.13 แทบทั้งหมด เป็นคำที่มาจากภาษาบาลี และสันสกฤต ที่ใช้ จนคุ้นเคยเสมือนคำไทยแล้ว คำที่เป็นศัพท์ยากไม่ปรากฏ และเป็นที่น่าสังเกตว่าความ แตกต่างในเรื่องประเภทของภาษาที่ใช้ในระหว่างชื่อชาย มีไม่มากเท่าความแตกต่างใน ชื่อหญิง ทั้งนี้เพราะในระหว่างชื่อชายต่างกลุ่มชนชั้น มีค่านิยมในความหมายเกาะกลุ่มกัน

ในเรื่องอำนาจ ชัยชนะ ชื่อเสียง เกียรติยศ โดยที่กลุ่มความหมายเหล่านี้ ใช้
หน่วยคำที่ประกอบเป็นชื่อคล้ายคลึงกัน คือในวงศ์พท์ เช่นเดียวกัน

การเกาะกลุ่มของความหมาย หรือนำหนักของความหมายที่เน้นในเรื่องใด
เรื่องหนึ่ง ที่ปรากฏในชื่อชายนั้น ในระหว่างชื่อหญิงมีน้อยกว่า คือในระหว่างชื่อหญิง
แม้ว่าส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับความหมายของชื่อที่เป็นศรีวิก็ตาม แต่กลุ่มคำที่ใช้ วงศ์พท์
มีความกว้างขวางกว่าชื่อของชายมาก อีกทั้งวิธีการประสมคำให้หรหฺรา ใช้คำเปรียบเทียบกับ
กับธรรมชาติ หรือสิ่งต่าง ๆ ก็มีมากกว่าชื่อชาย มีศัพท์จำนวนมากที่สื่อความหมายเกี่ยวกับ
ความงาม และมีคำจำนวนมากที่ให้ความหมายว่าผู้หญิง ซึ่งคำเหล่านี้ใช้ประสมกับคำที่
แทนสิ่ง แวดล้อมหรือค่านิยมต่าง ๆ อันทำให้รูปและความหมายของชื่อหญิง มีโอกาสที่จะ
พัฒนาของของความแตกต่างในระหว่างชื่อของบุคคลในต่างกลุ่มชนชั้น ได้มากกว่าชื่อของชาย

ความหมายที่ปรากฏมากในชื่อของชาย คือความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ
ชื่อเสียง และเกียรติยศ นั้น มีทั้งในแบบที่ใช้คำหรือชื่อที่สื่อความหมายโดยนัย เช่น
กลุ่มชื่อที่ใช้คำเกี่ยวกับการสงคราม อาวุธ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติที่แสดงความยิ่งใหญ่ เช่น
พระอาทิตย์ และกลุ่มชื่อเกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ชื่อเสียง เกียรติยศ ซึ่งใช้คำศัพท์
แสดงถึงค่านิยมเหล่านี้ ศัพท์ที่ใช้ได้แก่คำว่า ศักดิ์ สิทธิ ฤทธิ เกษ เกียรติ พล
ชัย รูปคำใกล้เคียงที่ใช้ก็มีน้อย เช่น กิตติ กীরติ ชย คำดังกล่าวนี้มีใช้อยู่ในชื่อของ
เด็กชายจากครอบครัวคนชั้นสูงถึง 930 ครั้ง สื่อความหมายเกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ
ชื่อเสียง เกียรติยศ โดยตรง 717 ชื่อ อย่างเช่นชื่อ อติศักดิ์ เป็รื่องยศ อัจฉพล
เกริกเกียรติ เลขอุดม และใช้ประกอบคำเพื่อสื่อความหมายอื่น เช่น ธรรมศักดิ์
ชนะสิทธิ์ กษมพล หรือ สัจจเดช สำหรับในชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีการใช้ศัพท์ข้างต้น
697 ครั้ง มีชื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับ อำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ 615 ชื่อ ซึ่งเป็น
อัตราส่วนที่ใกล้เคียงกับที่ใช้ในชื่อชายคนชั้นสูง

ส่วนคำที่ประกอบศัพท์เหล่านี้ ก็มักจะเป็นคำที่คนเคย หึงคำไทยและคำที่มาจาก
ภาษาอื่น ๆ คำประกอบมักจะมี ความหมายเกี่ยวกับความยั่งยืน การถนอมรักษา เช่นคำว่า
จิร อมร สถิต เสถียร ฐิติ คำรง นคง อนันต์ พยง ทรง ทร วัณ ซึ่งเมื่อ
ประกอบเป็นชื่อแล้วก็จะ เป็น พยงศักดิ์ ทรงฤทธิ อนันต์พล จิรศักดิ์ จิรสิทธิ์ เป็นต้น
คำประกอบบางพวกสื่ออาการสร้าง เสริม เติมเต็ม หรือรับเอาเข้ามา เช่น หวี เสริม

เต็ม ดวง ทอ ประมวล ประชุม ประกอบ มีอยู่ในชื่อเช่น ทวศักดิ์ ดวงผล ประกอบเกียรติ หรือคำประกอบที่ให้ความหมายเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ ความเป็นหนึ่ง เช่น อัคร อภิ อติ วร ภัทร เลิศ ประเสริฐ เอก มีประกอบในชื่อ อัครเดช ภัทรศักดิ์ อภิศรเดช เลิศศักดิ์ เป็นต้น นอกจากนี้คำที่สื่อความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ชื่อเสียง เกียรติยศ ยังใช้ประกอบกับคำอื่น ๆ อีก เช่น กลุมคำที่แสดงอาการ มากจน เต็มสมบูรณ์ เช่นคำ เข้มม อุดม หนุน เรื่อง จรุง โจรจน์ ขจร เกริก ในชื่อเช่น ขจรเกษ เกริกชัย วิศาลศักดิ์ หรือคำประกอบแสดงการเชิดชู ยินดี เช่น เทอภ เวลิม เขิก ทูล เกษม ในชื่อเช่น ศักดิ์เกษม ทูลเกียรติ เวลิมชัย หรือ คำประกอบที่สื่อความเจริญ เช่น วุฒิ วัฒน พิธณ เจริญ ในชื่อ พิธณศักดิ์ วุฒิเกษ

พิจารณาโดยสรุปแล้ว กลุ่มความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ ชัยชนะ ซึ่งมีปรากฏมากในทั้งสองกลุ่มชนชั้น มีคำศัพท์ที่ใช้แทนความหมายค่านิยมดังกล่าว คล้ายคลึงกัน ทั้งคำประกอบที่ใช้ก็ใกล้เคียงกัน จะต่างกันบ้างเล็กน้อยก็ตรงที่คำประกอบ ในกลุ่มชนชั้นสูง อาจมีคำที่นำมาประสมแล้ว ใ้ชื่อที่มีเสียงและรูปแปลกไม่คุ้นเคย เช่น ฤทธิเกียรติ ภัทรภิติ ยศวินทร์ ประศาสนชัย ธิธณเกษ ศักดิ์เกษ เกษยดินทร์ เกษเด็จ วัฒนสมรต ซึ่งต่างจากชื่อที่ใช้โดยทั่วไป

สำหรับความแตกต่างที่ชัดเจนในหมวดความหมายเกี่ยวกับ อำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ จะเกิดได้ในกรณีชนชั้นสูงนำศัพท์ใหม่มาใช้ อย่างเช่นชื่อ กฤตผล กฤติกร วิศรุต ชยารณ ซึ่งเริ่มมีมากขึ้น นอกจากศัพท์ดั้งเดิม คือคำว่า ศักดิ์ สิทธิ เกียรติ พล ฤทธิ ฯลฯ ที่ยังมีใช้มากอยู่ทั้งสองกลุ่มชนชั้น

หมวดความหมายของชื่อ ที่เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มชนชั้นเทียบกันแล้ว มีความแตกต่างกันมากในเรื่องระดั้คำศัพท์ที่ใช้ โ้กแก่ ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรม คำสอน ศาสนา และความประพฤติ ซึ่งในหมู่อัชยคนชั้นสูงส่วนใหญ่จะใช้คำที่มีสภาพเป็นศัพท์มากกว่า คำคุ้นเคย ดังเช่นชื่อในตาราง เปรียบเทียบต่อไปนี้

5.12 ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรม คำสอน ศาสนา และความประหลาด

ชื่อชายคนชั้นสูง

ชื่อชายกลุ่มทั่วไป

คำที่มีสภาพเป็นศัพท์

คำที่มีสภาพเป็นศัพท์

กษานต์ ปารมาส อาชชว อาชว อาชวิน
 อาชวาคม อาชวิน อาชวินทร ปฏิเวช ปฎิก
 ปถิธาน อาศยา ตุลย์ กษม กษมพถ วสิน(2)
 ศรัณย์(2) ศรัณยธร ศรัณยพถน ชนาสธ
 ชนาวุธ กัจฉโกธศ ประมณท มุทิตา กุณากร
 สัตยา สัตยาพล

ชั้นศัพท์

คำที่คุ้นเคยหรือเป็นชื่อที่คุ้นเคย

คำที่คุ้นเคยหรือเป็นชื่อที่คุ้นเคย

การุณ เกอภูถ อลย์ จรรยา วินัย(2)
 สมานฉันท สมาน สันติ(7) สันต์ สันติสุข
 สันติภาพ ศรัทธา สมาน โอวาท โมทนา

สันติ(15) สันต์ สมาน(19) การ
 สมควร(13) การุณ สงบ(2) ไมตรี(2)
 คำสอน ปราณี(2) สนิท(5) สมศิริ(2)
 สมัค เสนอ วินัย(20) บรรจง(2)
 ประคอง(3) เติงี่ยม(8) มิตร(7) สมมิตร
 โอบอ้อม อุทิศ(10) อุทิศย์ เสนง ช่วย
 ประหยัค(10) ประนอม(2) ขอม นอม
 ประสาน สุภาพ(2) สะอาด(3) พยุง
 มารยาท สุขุม

ความหมายเกี่ยวกับศาสนา ที่มีคำว่า "บุญ" ประกอบในชื่อ สำหรับชื่อชาย
 คนชั้นสูง มีอยู่ทั้งหมด 13 ชื่อ เป็นชื่อในแบบคัง เติม เช่น บุญยัง บุญเลิศ บุญชู
 บุญสม บุญสง และมีชื่อที่ผสมคำทำใหม่ลักษณะที่ไม่คุ้นหู เช่น บุญทัต บุญวิชิต
 บุญประสาธ บุญอนันต์ ส่วนในชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีการใช้คำว่า "บุญ" ประกอบเป็นชื่อ
 อยู่มาก เช่นเกี่ยวกับชื่อหญิงกลุ่มทั่วไป ก็มีประมาณ 161 ชื่อ คำที่ใช้ประกอบกับคำว่า
 "บุญ" แทบทั้งหมดเป็นคำพื้นฐาน จำพวกกริยา หรือวิเศษณ์อย่างง่าย ๆ คำสั้น ๆ
 เหล่านี้เป็นคำจำพวกเดียวกับคำที่ใช้เป็นชื่อในสมัยคัง เติม คำกริยา หรือวิเศษณ์ที่ใช้ได้แก่
 มาก ยง มี เรื่อง รอก สง ชุม ชู ถึง ยืน ฯลฯ ซึ่งเมื่อประกอบกับคำว่า

"บุญ" แล ชื่อเหล่านี้ก็ยังมีสภาพเป็นชื่ออื่น ๆ แม่คำว่าบุญ จะมีที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ก็ตาม ตัวอย่างเช่นชื่อ บุญยืน บุญสง บุญมาก บุญมี บุญรอง บุญถึง บุญชู บุญเยี่ยม บุญเสริม เป็นต้น ชื่อที่ใ้ใช้คำว่า บุญ เป็นคำหลัก และมีคำวางอื่น ๆ ประสม แม้จะไม่เป็นที่นิยมใช้ในหมู่นคนรุ่นนี้ปัจจุบัน แต่ก็ยังมีอยู่บ้าง ต่างจากในกลุ่มชื่อของคนชั้นสูง ซึ่งพบน้อยมาก เพราะเป็นแบบชื่อที่ไม่นิยมในกลุ่มดังกล่าว

ความหมายเกี่ยวกับความฉลาดรอบรู้ เป็นที่นิยมใช้ในชื่อชายคนชั้นสูง มากกว่าชื่อของชายกลุ่มทั่วไป เช่นเดียวกับความแตกต่างในระหว่างชื่อของหญิง ศัพท์ที่ใช้ใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม แต่สำหรับชื่อชายคนชั้นสูงมีศัพท์ใช้แทนความหมาย เกี่ยวกับความฉลาดรอบรู้ มากกว่าชื่อชายกลุ่มทั่วไป ศัพท์คำว่า ญี่รุ ธีร เป็นที่นิยมใช้ในกลุ่มชื่อคนชั้นสูง ทั้งชื่อชายและชื่อหญิง อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มชื่อชายมีศัพท์ที่แปลกว่าจำนวนน้อยกว่าชื่อหญิง ตัวอย่างชื่อที่สื่อความหมายเกี่ยวกับความฉลาดรอบรู้ ในกลุ่มชื่อชายคนชั้นสูง ไ้แก่ชื่อ ญี่รุ ญี่รุระ เมธี วิชญา กัดปวิษย์ อาจวิษญ ปรัชญา ชื่อที่เห็นคำคุณเคยมีจำนวนน้อย เช่น บัญญา วิทยา(3) ส่วนในกลุ่มทั่วไป มีชื่อที่สื่อความหมายความรอบรู้ โดยใ้ใช้ศัพท์คำว่า ญี่รุ ใ้ใช้ 3 ชื่อ คำว่า สุธิ ธีร จำนวน 8 ชื่อ นอกนั้นก็ใ้แก่ ชื่อที่เห็นคำคุณเคย แม่จะมีสภาพเป็นศัพท์ เช่นชื่อ โกวิน ปรัชญา วิทยา(14) สุวิทย์ ปละติค(4) หรือเป็นชื่อที่ใ้ใช้คำธรรมดาอย่างชื่อ ฉลาด(4) เฉลียว(7) บัญญา(13)

ความหมายเกี่ยวกับบุรุษธรรม เช่น คนไม้ สักวา เครื่องใ้ อาหาร และ คำเกี่ยวกับ เวลา สถานที่ ในกลุ่มความหมายเหล่านี้ ชื่อของชายกลุ่มทั่วไปจะมีมากกว่าชื่อชายคนชั้นสูง ซึ่งมักจะมีชื่อที่แสดงความหมายนามธรรมมากกว่า

สำหรับความหมายเกี่ยวกับ คนไม้ ดอกไม้ ในจำนวนชื่อที่ใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่มชื่อของ เด็กชายจากครอบครัวของคนชั้นสูง มีชื่อที่เกี่ยวกับคนไม้ ดอกไม้ เพียง 7 ชื่อ ใ้ใช้คำที่มีสภาพเป็นศัพท์ทั้งหมด คือชื่อ สาโรช(2) โกเมศ ทศโกเมศ สโรชพันธุ์ กรกช(2) ส่วนในกลุ่มทั่วไปมีชื่อที่เกี่ยวกับคนไม้ดอกไม้ 43 ชื่อ ใ้ใช้คำที่มีสภาพเป็นศัพท์เพียงชื่อเดียว คือชื่อ ดาวโรช นอกนั้นเป็นคำอื่น ๆ เช่นเดียวกับชื่อดอกไม้ คนไม้ ในกลุ่มชื่อหญิงทั่วไป ตัวอย่างเช่นชื่อ จันแดง พยอม บัวดี ลำควน บัวลา ประทุม พิภพ พยอม ฯลฯ มีชื่อที่ใ้ใช้เพราะและค้เป็นชื่อสมัยใหม่ทั้งชื่อ คือ คมแขม นอกนั้นเป็นชื่อธรรมดา ลักษณะคล้ายจะ เป็นชื่อหญิงมากกว่าชื่อชาย

ความหมายเกี่ยวกับสัตว์ ในชื่อชายกลุ่มคนชั้นสูง มี 9 ชื่อ เป็นชื่อที่ไร้ค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์ทั้งหมก มีทั้งสภาพเป็นสัตว์มาก คือชื่อ คเชนทร์(3) อรุณเทร ภูษพล ไกรสร และค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์แต่สามารถเข้าใจได้ไม่ยาก คือชื่อ ไกรสิทธิ์ เสริมสิงห์ สิงห์ชัย ส่วนในชื่อชายกลุ่มทั่วไปที่ไร้ค่าเกี่ยวกับสัตว์มีทั้งหมด 22 ชื่อ ไร้ค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์ เพียง 4 ชื่อ คือ สุบรรณ ไกรสร(3) นอกนั้นเป็นคำทั่วไป เช่นชื่อ ไก หงษ์ คาย สิงห์ สารีกา สลค มังกร สมิง

ความหมายเกี่ยวกับอาหาร เครื่องใช้ ในชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีทั้งหมด 53 ชื่อ ส่วนใหญ่ไร้ค่าธรรมดาที่แทนสิ่งแวดลอมรอบตัว เช่นชื่อ เตียง สำเภา เหยียบ สาดี้ ริง ผ่าย กาน สึงเวียน ทัค สาทโ ฯลฯ ค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์แต่เป็นสัตว์ไม่แปลกนัก มีชื่อ กัมพล(2) มนเทียร ทัพกร ธวัช ส่วนในชื่อชายคนชั้นสูง มีชื่อเกี่ยวกับเครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย จำนวน 28 ชื่อ เป็นค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์ หรือเป็นเครื่องใช้ของคนชั้นสูง เช่นชื่อที่ประกอบไปด้วยคำ ฉัตร เช่น ฉัตรครินท์ ฉัตรวา วรฉัตร หรือชื่อ นพปฎล คณาทิพย์ วิสูตร(2) กวิธศ จุมพจน จุฬา กัมพล ธวัช

ความหมายเกี่ยวกับวัน เวลา ฤดู ทิศทาง สถานที่ ในกลุ่มทั่วไปชื่อของชายที่ไร้ค่าแทนความหมายในหมวดนี้มีมากกว่ากลุ่มคนชั้นสูง เป็นลักษณะเด่นเช่นเดียวกับชื่อหญิง กล่าวคือในชื่อชายกลุ่มทั่วไป มีทั้งหมด 221 ชื่อ เป็นคำทั่ว ๆ ไป เช่น สวาง(10) เสาร์ สงกรานต ประเทศ อุกร(12) จำเนียร นกร อรุณ เขิน แสงทอง หรือค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์ แต่เป็นสัตว์ทางที่ไร้คุณค่าเลย เช่นชื่อ ทักขิน ไทรวัน วสันต์ อุทยาน สายันต์(7) สนธยา ธานินทร์(2) ธานี สำหรับชื่อชายคนชั้นสูง มีชื่อในกลุ่มความหมายเช่นเดียวกันนี้ จำนวนน้อยเพียง 28 ชื่อ ไร้ค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์แต่เป็นสัตว์หรือชื่อที่คุ้นเคย เช่น ธานินทร์ ธานี มณฑล สหรัฐ อัครฐาน อโณทัย ธันวา ภิจารณา อย่างกว้าง ๆ แลว เป็นหมวดความหมายที่ชื่อมีความใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่มชนชั้น แต่ต่างกันในเรื่องจำนวนชื่อ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วชื่อคนชั้นสูงมักจะไม่นิยมกลุ่มความหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดลอม วัน เวลา ทิศทาง สถานที่ ต่างจากกลุ่มทั่วไปซึ่งมีชื่อเหล่านี้จำนวนมาก

ในชื่อชาย ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ กลุ่มคนชั้นสูงไร้ค่าที่มีสภาพเป็นสัตว์แทบทั้งหมด ชื่อที่เป็นสัตว์ไม่คุ้นเคยใดแกชื่อ กษาศ มหิธร นภ นภิศ เพ็ญวิชัย ชื่อที่ไม่คุ้นเคยแต่ไร้ศัพท์ที่ไร้แพร่หลายอยู่บาง เช่นชื่อ สมกระสินธุ์ ภาสกร วนาศานต์

อารัก্ষ วรรณคดี ภาษามาศ ชื่อที่เป็นคำทั่วไปพอมืออยู่บ้าง แต่เป็นจำนวนน้อย ชื่อชื่อ อาทิตย ตะวัน สุริยา นอกนั้นเป็นชื่อ นกกล ภารวี อากาศ ษดริชา พนม ซึ่ง อยู่ในระกำกลาง ๆ ชื่อไม่แปลกจนเกินไป หรือไม่เป็นชื่อที่ใช่เป็นที่นิยมมากนัก ส่วนในกลุ่มทั่วไปมีชื่อที่คุ้นเคยเป็นส่วนมาก เช่นชื่อ ตะวัน(4) ฟ้า อาทิตย(12) คงคา หลา กิลา บางชื่อมีลักษณะกลายเป็นชื่อหญิง เช่นชื่อ กวาง เคือน(5) แสงกวาง ดวงจันทร์ ชื่อที่เป็นศัพท์ที่ใช่จำนวนน้อย และเป็นศัพท์ที่ไม่ยากนัก เช่นชื่อ พนม(6) ชด สายชด(7) นที สายธาร อัมพร(6) เวหา นนกล

ความหมายวัดคุณค่า ในกลุ่มทั่วไปมีชื่อเหล่านี้อยู่มาก เป็นชื่อที่ใช่คำสั้น ๆ ในจำนวนใกล้เคียงกับชื่อที่ใช่คำศัพท์แต่เป็นศัพท์ธรรมดา กล่าวคือมีชื่อที่ประสมคำว่า "ทอง" คำว่า "คำ" คำว่า "แก้ว" เช่น ทองคำ ทองคำ ทองดี ทองสุข ทองคุณ คำปอง คำก็ แสงแก้ว ในขณะที่เกี่ยวกับชื่อ วชิระ วิเชียร นพรัตน์ ปณอยูเช่นกัน สำหรับในกลุ่ม คนชั้นสูง ชื่อชายที่มีความหมายเกี่ยวกับวัดคุณค่ามีจำนวนน้อย เช่น ทองทิพย์ กนก ทองพรรณ มรกต จารุณี ไทรบุรี(2) ส่วนใหญ่จะใช้ชื่อที่สื่อความหมายเกี่ยวกับ ความมั่งคั่งมากกว่า โดยใช้ศัพท์คำว่า ธน นิธิ รัชฎ เช่นชื่อ ธนุติ ธนะรัชต์ ธโนดม นิธิภัทร รัชฎ เป็นต้น ในกลุ่มทั่วไปศัพท์คำว่า ธน มีใช้อยู่บ้างแต่จำนวนน้อย

ชื่อชายลักษณะหนึ่งที่พบมากในกลุ่มทั่วไป แต่มีปรากฏน้อยมากในกลุ่มคนชั้นสูง โดดเด่น ชื่อที่ใช่คำที่เกยเป็นศัพท์เฉพาะในวงวิชาการ หรือในภาษาเขียน และต่อมา ศัพท์ดังกล่าวก็กลายเป็นคำที่ใช่แพร่หลายในภาษาพูด กลุ่มความหมายไม่สื่อความนิยมที่ชัดเจน จึงไม่ใคร่จัดลงในหมวดความหมายใด ๆ แต่โดยลักษณะแล้วชื่อเหล่านี้มีลักษณะร่วมกัน บางอย่าง กล่าวคือเป็นชื่อที่ใช่ในจุดประสงค์เพื่อเป็นคำแทนตัวมากกว่าคนอื่น ตัวอย่าง เช่นชื่อ สากด อูธร อหุมติ ประธาน สติติ บรรยาย สมรส ออมสิน สัตยา ประวัติ ประกาศ นโยบาย ประชา สังคม สัมภาษณ์ อรุณิก เกษียน เอกชน สัตยาณ ทานอง ฯลฯ ชื่อที่ยกตัวอย่างยังไม่มียกชื่อที่ใช่เป็นชื่อบุคคลโดยเฉพาะ เป็น คำใช้ในชีวิตประจำวัน โดยไม่ใคร่คัดกรองคำให้กลายเป็นชื่อบุคคล ไม่มีความแปลก หรือ หยุหร่า เนื่องด้วยเป็นคำที่ใช่จนคุ้นเคยอยู่แล้วนั่นเอง

สำหรับหมวดความหมายอื่น ความแตกต่างของชื่อก็ยังมียกชื่อเกี่ยวกับที่ กล่าวมาทั้งหมด กล่าวคือ ต่างกันในเรื่องความนิยมเกี่ยวกับความหมายบางความหมาย

เป็นที่นิยมใ้ช้มากในหมู่มนุษย์ชั้นสูง บางความหมายนิยมในกลุ่มทั่วไป นอกจากนี้ก็เห็นความแตกต่างในเรื่อง ระดับค่าที่นำมาใช้ เป็นชื่อ ซึ่งกลุ่มคนชั้นสูงจะนิยมคำที่มีสภาพเป็นศัพท์มากกว่าคำที่ใช้อยู่ทั่วไป อย่างไรก็ตาม ชื่อของชายจะไม่แสดงความแตกต่างในฐานะทางชนชั้นมากนัก เพราะทั้งสองกลุ่มชนชั้นใช้ชื่อลักษณะใกล้เคียง ซ้ำกันเกินกว่าชื่อของหญิง ลักษณะความคล้ายคลึงของชื่อชายทั้งสองกลุ่ม บางครั้งอาจทำให้การตั้ง เกตชื่อและต้นนิษฐานที่มาทางชนชั้นของตัวผู้เป็นเจ้าของชื่อ อาจกระทำโดยยากกว่าชื่อหญิง ยกเว้นบางชื่อที่ค่อนข้างหรูหราของบุคคลจากราชสกุล หรือชื่อที่ใช้ศัพท์ยาก แปลกออกไป ที่ใช้กันในชื่อจำนวนหนึ่งของคนชั้นสูง และในทางตรงกันข้ามชื่อชายในกลุ่มทั่วไปที่ใช้คำง่าย ๆ หรือใช้ชื่อที่ค่อนข้างนิยมใ้ช้มากจนกลายเป็นชื่อพื้น ๆ ชื่อเหล่านี้จะเป็นชื่อที่มักไม่ปรากฏในหมู่มนุษย์ชั้นสูง อย่างเช่น ในหมวดความหมายเกี่ยวกับ สถานภาพ และอาชีพของบุคคล ชื่อ มนตรี กับ วัลลภ อัครวิณ มีปรากฏในชื่อชายทั้งสองกลุ่มชนชั้น ชื่อ มนตรี กับ วัลลภ เป็นที่นิยมใ้ช้มาก ในกลุ่มทั่วไปมีใ้ช้ชื่อ มนตรี 18 คน ใ้ช้ชื่อ วัลลภ 15 คน ส่วนในกลุ่มคนชั้นสูงมีใ้ช้ชื่อ มนตรี 7 คน วัลลภ 4 คน แต่ในกลุ่มคนชั้นสูง ชื่อทั้งสองชื่อนี้เป็นชื่อเก่ายอนหลังช่วงอายุเจ้าของชื่อกว่าบุคคลในกลุ่มทั่วไป เราอาจจะเรียกชื่อ มนตรี กับ วัลลภ ว่า เป็นชื่อที่มีลักษณะทั่วไปแล้ว เพราะใ้ช้ซ้ำกันมากทั้งสองกลุ่ม ชื่อที่ซ้ำกัน หรือ คล้ายคลึงกันของทั้งสองกลุ่มที่ยกตัวอย่างนี้ มีเป็นจำนวนน้อยในแต่ละหมวดความหมาย เพราะส่วนใหญ่เป็นชื่อที่ต่างระดับกัน ซึ่งทำให้ความแตกต่างโดยเฉลี่ยของชื่อชายในทางกลุ่มชนชั้นต่างกันไปเลย เช่นในหมวดความหมายเกี่ยวกับ สถานภาพ อาชีพ นี้ กลุ่มคนชั้นสูงจะมีชื่อ จินตควี จุมพล(2) มุนินทร์ สัทธาวัชร ชฎิต วัลลภ ซึ่งไม่ปรากฏในชื่อชายกลุ่มทั่วไป ในทำนองเดียวกัน ชื่อ สมภาร(4) สนม หมอ สมิ สะเวก จเร ก็ เป็นชื่อที่ไม่พบในกลุ่มคนชั้นสูง เช่นเดียวกัน ความหมายเกี่ยวกับผู้เป็นใหญ่ มีชื่อที่ใช้ใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม เพราะคำส่วนใหญ่มีสภาพเป็นศัพท์ ในกลุ่มทั่วไปชื่อ นรินทร์ เป็นที่นิยมใ้ช้มาก มีซ้ำจำนวนสี่ครั้ง นอกนั้นเป็นชื่อ บพิตร ชยา บวร ภูมินทร์ ภูวคต อภิศร เจษกา ส่วนในกลุ่มชื่อชายคนชั้นสูง ชื่อ เจษกา เป็นที่นิยมใ้ช้ มีซ้ำ 11 ครั้ง ในหมวดนี้ชื่อของคนชั้นสูงใกล้เคียงกับชื่อกลุ่มทั่วไป ยกเว้นชื่อ ปรมินทร์ ปรมศวรร ปรมะฐุคิยพล อธิปต มีใ้ช้เฉพาะในกลุ่มชื่อคนชั้นสูงที่นำมาศึกษา หมวดความหมายเกี่ยวกับ ลักษณะผู้ชาย ในกลุ่มทั่วไป ชื่อ สมชาย มีใ้ช้มากที่สุด (32) รองลงมาคือชื่อ ยอดชาย (6) และองอาจ(5) ส่วนในกลุ่มคนชั้นสูง ชื่อในหมวดนี้มีลักษณะกระจาย ไม่ปรากฏ

ไขว่ขว้านกันมากนัก เป็นชื่อที่ประสมคำให้กลายเป็นชื่อไม่คนหู แม้คำที่ใช้เป็นคำสรรพนาม เช่นชื่อ สุชาย สุขชาย เสกชาย ปลายชาย พรอมชาย สยามชาย บขชาย ทองชาย ในหมวดความหมายจิตใจ เช่น อารมณ์ ความสุข สมหวัง ความยินดี ในกลุ่มทั่วไป ชื่อที่ได้รับความนิยม คือชื่อ สมคิด(20) สมนึก(12) สมหมาย(8) สมใจ(7) สมปอง(4) สวรรค์(12) เพลิน(6) เกษม(4) สุข(3) นอกนั้นก็ยังมีชื่อที่เป็นคำทั่ว ๆ ไป เช่น ถวิล(2) ราพัน ตะเนิง สุขใจ ดวงใจ ชื่อเกี่ยวกับความปรารถนามีชื่อ ประสงค์(9) จำรงค์(8) ไช้มาก ส่วนในคนชั้นสูงมีชื่อ ปราโมทย์ (4) ปิติ(8) ไช้มากที่สุดในกลุ่ม นอกนั้นเป็นชื่อที่ประสมด้วยศัพท์คำว่า "นันท" เช่นเกี่ยวกับในชื่อหญิง เช่นชื่อ อภินันท ไชคินนท นกนท ขยานนท นนทรร หรือเป็นชื่อที่ไม่คนหู ควบวิธีการประสมคำในรูปใหม่ เช่นชื่อ ผลันต์สุข รสเกษม เขมทัต จงจิต กาจเกษม ความจำรงค์ จงจินต คุรุจิต มนัสร อธิจิตต์ เจกจิตต์ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ใช้ชื่อที่มีใช้ในกลุ่มทั่ว ๆ ไป

ลักษณะความยากและซับซ้อนของชื่อคนชั้นสูง

ความแตกต่างที่นำมาเปรียบเทียบทั้งหมดข้างต้น เป็นความแตกต่างในปรออยละของลักษณะรวมที่ปรากฏอยู่ในชื่อทั้งสองกลุ่ม ซึ่งนอกจากความแตกต่างดังกล่าวแล้ว ยังมีลักษณะเด่นบางประการที่ปรากฏอยู่เฉพาะกลุ่มชื่อ และทำให้ชื่อของบุคคล ที่อยู่ต่างกลุ่มชนชั้นกันต่างกันอย่างชัดเจน ลักษณะเด่นที่ว่านี้คือ ความยากและซับซ้อน ซึ่งเป็นคุณลักษณะของชื่อคนชั้นสูง ซึ่งตรงกันข้ามกับชื่อที่ใช้โดยค่าง่าย ๆ เน้นเสียงเพื่อจุดประสงค์เป็นเพียงคำแทนตัว อันเป็นลักษณะเด่นของชื่อบุคคลกลุ่มทั่วไป

เกี่ยวกับชื่อที่ไร้ศัพทยาก และไม่ยกย่นนำมาใช้ หรือศัพท์ที่สร้างขึ้นควบวิธีการซับซ้อนตามหลักการสร้างคำของภาษาบาลี-สันสกฤต ที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มคนชั้นสูง นั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า มีการนำมาใช้ในหมู่ชื่อหญิงมากกว่าชื่อของชาย ซึ่งอาจจะควบเหตุที่ชื่อชายคนชั้นสูง เน้นการสื่ออำนาจ โภยิไรคำที่แปลความแล้ว เกี่ยวข้องกับอำนาจ คือแปลความหมายใจง่ายกว่าชื่อหญิง เพราะต้องการสื่ออำนาจในเรื่องความหมาย แต่สำหรับชื่อหญิง ไม่นิยมความหมายเกี่ยวกับอำนาจ แต่สื่อความเกี่ยวกับ อำนาจ หรือฐานะของตัวผู้เป็นเจ้าของชื่อ ควบรูปแบบของชื่อที่แปลก ซับซ้อน หรูหรา แตกต่างไปจากชื่อหญิงทั่ว ๆ ไป ความแตกต่างในวิธีการใช้ศัพท์ลักษณะ เน้นความเหนือกว่า

ของชื่อชาย และหญิงคนชั้นสูง ทำให้พบว่าในหมู่ชื่อหญิงมีคำศัพท์ที่แปลก และยากมากกว่าชื่อชาย

ในชื่อคนชั้นสูง โดยเฉพาะชื่อของหญิงจากกลุ่มที่ศึกษานั้น มีชื่อจำนวนหนึ่งซึ่งใช้ลดหย่อนคำที่มาจากภาษาอื่น โดยที่ไต่รักษาความแปลกของรูปคำ และเสียงของคำนั้นไว้ เสียงและรูปคำของชื่อที่แปลกออกไปนี้ เกิดขึ้นด้วยวิธีการหลายอย่าง นอกเหนือจากแบบแผนซึ่งในระบบภาษาไทยได้กำหนดไว้ อาจพิจารณาแยกเป็นชื่อที่มีรูปแปลก เสียงที่แปลก และชื่อที่แปลกทั้งรูปและเสียง

การใช้ชื่อที่มีรูปแปลกกว่าชื่อทั่ว ๆ ไป

การสร้างและใช้รูปที่แปลก แบ่งออกเป็นการคงตัวสะกดซ้ำ คงตัวสะกดซ้อน การใช้รูปการันต์ที่ไม่คุ้นเคย และการใช้พยัญชนะที่ไม่นิยมมีใช้ขึ้นต้นคำเป็นพยัญชนะต้น

การคงตัวสะกดซ้อนและตัวสะกดซ้ำ

ตามหลักแล้ว การเขียนตัวสะกดของคำบาลีในภาษาไทย จะมีหลักดังนี้คือ

1. ตัวสะกดที่มีตัวอักษรซ้ำกัน เช่น กิจจ เขตต จิตต ในกรณีนี้ตัวหลังไม่มีสระกำกับ ให้คำออกเสียงเป็น กิจ เขต จิต แม้จะเป็นส่วนหน้าสมาส ก็ออกเสียงได้โดยไม่ตองซ้อน เช่น กิจจกัณะ

* การเลือกตัวอย่างชื่ออาจมีผลตอของดัง เกิดขางคนอยูควย เพราะชื่อที่แปลกที่พบในชื่อหญิงนั้น ส่วนใหญ่มาจาก โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนราชินีล่าง โรงเรียนราชินีบน และโรงเรียนมาแตร์เดอี พบในอัตราส่วนมากที่สุดไนโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย และโรงเรียนราชินีบน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชื่อชาย แม้ชื่อที่เป็นคำที่ยากน้อยกว่าชื่อหญิง อาจเป็นเพราะระดับของโรงเรียนมีคณชั้นสูง เรียบปะปนอยูนอยกว่าไนโรงเรียนหญิงขางคณ เพราะกลุ่มชื่อชายมาจาก โรงเรียนวชิราวุธ และโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นส่วนใหญ มาจากโรงเรียนราชินีล่าง โรงเรียนราชินีบน และโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จำนวนนอย ซึ่งชื่อของเด็กชายไนกลุ่มสามโรงเรียนหลังนี้เอง ที่เป็นชื่อแปลกกว่ากลุ่มโรงเรียนอื่น ๆ เช่นเกี่ยวกับความแปลกและซับซ้อนไนชื่อหญิง

2. ศัสด์กทที่มีอักษรชอนเจอะเะในวรรก ฎ เช่น วัฏฐ อัทธ ในกรณที่ ศัสด์กทไม่มีศระก่ากบิให้ศักศัทแนวออก ไซศัทหายศัทเกียว เช่น วัฏฐ อัทธ แมจะเะเป็นส่วนหะนาศมฺพศกออกเสียงศัสด์กทโกโทยไมกของชอน ทอเมื่อศัสด์กทมี ศระอั้นก่ากบิ ยกเวณ ศระอึ หรือมีศัสด์กทจิงชอนโก

3. ศัสด์กทที่มีอักษรชอน เจอะเะในวรรก ฎ ในกรณที่ มีศระอึ ก่ากบิ อပ္หลัง เช่น วุฑธิ อัญฐิ ให้ศัสด์กทแนวออก ไซศัทหายศัทเกียว เช่น วุฑธิ

อย่างไรก็ตามชื่อของคนชั้นสูงในลุ่มที่นำมาศึกษาจำนวนหนึ่งซึ่ง คงความแปลก เอาไว้ โดยมิได้ตัดศัสด์กชอน ศักศัสด์กช่าแต่อย่างใด อย่างเช่น วัจจันท์ ปุณณสิริ สุวัฒนภา อุลลดา ภักฎิณี นิณณยา อนุตตมา ปภัสสวรรณ ชื่อเหล่านี้มีไค ศักศัทอักษรช่า จึงมีรูปที่แปลกรุงรังกว่าชื่อคนทั่วไป นอกจากนี้เมื่อไม่ศัสด์กทอักษรช่าออกไป ยังมีกรัไซการันศมา เสียงศัสด์กทอักษรช่าในบางชื่ออีกด้วย เช่น กัญญภัสสิริ วิศควดี อภิญญไญย สุจารุปัญญ ภิญญวดี ภูริชัญญ ชิลนเคช กัลณนท เป็นคน สำหรับการ คงความแปลกโดยมิได้ตัดศัสด์กชอน ก็ไคแกชื่อ ฌัญฐนิช ฌัญฐสิณี วัฏฐิกรัน ฌัญฐนร ฌัญฐิณี ฌัญฐิกา ฌัญฐวุฑิ ฌัญฐนร

การใช้รูปการันศที่ไม่คนเคย

ชื่อเหล่านี้ไคแก ด้ญจรรภา กรรรชริฎ มะควาลักุ รัทิวาลักุ อรชุตีมา ปนธิคา สุวัศวาสน ปรลิวรภา วาลกนิจ สิฎาภันณ อินญาดี วิริธมา มนทราวีร์ ไปรมิศร กัลปวิชช

การใช้พยัญชนะที่ไม่นิยมใช้ขึ้นคนค่าเป็นพยัญชนะคน

พยัญชนะที่วานี้ไคแก พยัญชนะวรรก ฎ : ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ ๖ ชื่อคนชั้นสูง ซึ่ง ขึ้นคนควยพยัญชนะในวรรกนี้ บางครั้งพยัญชนะคนออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิศรรชณีเะ เช่น ฌภัทร ฌฐิกานศ ฌวิภา ฌฐิณี ฌพิททิพย ฌสิริ ฌฐิตา ฌนร ฌวุจ ฌนุช

⁵ พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493, หน้า 7-9 และ หน้า 11.

* จำนวน 57 ชื่อ

⁶ บรรจบ พันธเมธา, ลักษณะภาษาไทย (พระนคร:มหาวิทยาลัยปทุมธานี, 2515)

ฐนิตา ฐตยา ฐกัฏเฐว บางครั้งพยัญชนะต้นมีสระกำกับอยู่ด้วย เช่นชื่อ ฎวารฉวี ฐานิศา ฒินาทร ซึ่งทั้งสองกรณีเป็นชื่อที่รูปแปลกบางคำอาจจะแปลกทั้งรูปและเสียงด้วย

การใช้พยัญชนะ หรืออักษรที่ไม่นิยมใช้เป็นพยัญชนะต้นมาใช้หน้าหน้าชื่อ กรณีอื่น เช่น ใช้ตัวอักษร ท ฉ ฎ ในชื่อ ที่รยา ฉฎากานต์ ฤชุตตา เป็นต้น

นอกจากการสร้างหรือคงรูปของชื่อให้แปลกตามวิธีการดังกล่าว ชื่อของคนชั้นสูง ยังมีรูปที่เขียนไปจากรูปปกติ โดยเสียงของคำที่ไรก็เป็นคำที่คุ้นเคยโดยทั่วไป เช่น ฤชชวาล ฤชชฎา อรรถรินทร์ นรินกานต์ นิษฐิกา ปัทธมา ฌิตินุภรณ์ ฤชฐฎกา วัฒนิตา ชื่อที่ยกตัวอย่างแม้จะมีเสียงที่คุ้นเคย แต่รูปแปลกออกไป

* รูปที่แปลกออกไป ด้วยเหตุที่ใช้ตัวอักษรคู่เสียงเดียวกัน แทนตัวอักษรใน คำปกติ อย่างเช่นใช้อักษร ฒ แทน น ใช้ ฬ แทน ล ดังเช่นชื่อที่ยกตัวอย่างนี้ แม้จะดูเหมือน เป็นชื่อที่สะกดผิดตามหลักขนานนาม แต่ชื่อที่ใช้อักษรแปลกไปของคนชั้นสูง มีความแตกต่างจาก การสะกดผิดในชื่อของคนทั่วไปอยู่มาก กล่าวคือ การใช้อักษรที่ แปลกในชื่อของคนชั้นสูง มีลักษณะเป็นความจงใจจะไขว่คว้าหาเป็นการใช้ผิด อาจจะ จงใจให้ชื่อของบุคคลในกลุ่มคน รูปต่างไปจากชื่อของคนทั่วไป แม้จะใช้คำ ๆ เดียวกัน เสียงเดียวกันก็ตาม หรือนอกจากเหตุผลนี้ การใช้อักษรที่แปลกในกลุ่มคนชั้นสูง ก็อาจ จะด้วยเหตุผลอื่น ๆ อีก เช่น หลีกเลี่ยงอักษรที่สัมพันธ์กับกาลกิณี เป็นต้น

แต่สำหรับชื่อของบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะชนชั้นที่มีฐานะยากจน ก็นำมา เป็นแบบศึกษา อักษรสะกดภายในชื่อที่ผิดไป มักจะเป็นด้วยเหตุของความไม่รู้มากกว่า เหตุอื่น เพราะเป็นการสะกดผิด ในแบบที่ทำให้คำยากกลายเป็นคำง่าย เผลอใช้ ตัวอักษรที่คุ้นเคยแทนตัวอักษรที่ไม่นิยมใช้ เช่นชื่อ ขวันใจ ศรีสมอน สมพาน นอกจากนี้ชื่อที่สะกดผิด โดยความไม่รู้ในกลุ่มทั่วไป ยังทราบได้จาก ความหมายของชื่อ ที่สะกดผิด ทำให้กลายเป็นชื่อที่มีความหมายไม่ถื เช่นชื่อ วิไล ไพริน รักเลห์ ซึ่งสะกดผิดจาก วิไล ไพลิน รักเร ทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากที่ต้องการ

การใช้ชื่อที่มีเสียงแปลกไปจากชื่อทั่วไป

มีด้วยกันหลายแบบ เช่น เรียงสลับอักษร แทรกตัวอักษร เพื่อให้อ่านเรียงพยางค์ การลดรูป หรือควยการเปลี่ยนอักษรเพี้ยนเสียง ตัวอย่างการเรียงสลับอักษร เช่น ชื่อ นยดา (นิตยา) * รุจาณ (จารุณ) นพิตา (พนิตา) วิภาภา (วิภาคา) การแทรกตัวอักษร เช่น พรชริ (พชร) วณิตกา (วนิกา) พนิตกา (พนิตา) การลดรูป เช่น นิษฐา (อนิษฐา) การเปลี่ยนตัวอักษรเพี้ยนเสียง เช่น พาศนา (วาสนา) จินรนา (จินตนา) ซาศยา (นาศยา) กุณิสา สุภิสา (สุณิสา) ศศชร (ศศิธร) นภา (ชภา หรือ นภา) จินตา (จินคา) ณัชชวาล (รัชชวาล) นิตวัส (วิทวัส) นิตจยา (นิตยา) ชื่อ คณิสฎา อนิษฐา ธนิกฐา ปนิษฐา จนิษฐา ธนินฐา ซึ่งกลุ่มหลังนี้เสียงคล้ายคลึงกับชื่อ ธนินฐา ซึ่งเป็นชื่อที่คุ้นเคย

นอกจากนี้ยังมีชื่อที่แปลกทั้งรูปและเสียง โดยเฉพาะเสียงที่ซ้ำแซมไม่พบในภาษาไทย เช่น คริมา ศรัณฐา อฐิกา วรณณฐี วิญญะนิยต์ ลลิกา เวณิกา คำที่ซ้ำเป็นชื่อตั้งตัวอย่าง ดังเคตระบยเสียงแล้ว ทราบโดยทันทีว่าเป็นชื่อที่เน้นเสียงให้แปลกไป ทั้งยังไม่ประสงค์ให้คนทั่ว ๆ ไป แผลดความใด เพราะมีลักษณะเป็นคำยาก คือฟังเขียนยาก อ่านยาก และแปลความหมายไคยาก

ลักษณะชื่อที่ซ้ำเป็นคำแทนตัวในกลุ่มทั่วไป

ชื่อที่แสดงจุดประสงค์เป็นเพียงคำแทนตัว เป็นลักษณะเด่นของชื่อในกลุ่มทั่วไป ในทำนอง เกี่ยวกันกับชื่อที่ซับซ้อนซึ่ง เป็นลักษณะเด่นของชื่อกนชั้นสูง คุณลักษณะของชื่อที่จุดประสงค์ซ้ำเป็นเพียงคำแทนตัว ก็ไคแก่ ชื่อที่ซ้ำพยางค์สั้น เน้นความสำคัญของเสียงมากกว่าความหมาย บางชื่อไคมีความหมายในภาษาใด ๆ เป็นเพียงคำที่ซ้ำเรียกกันในกลุ่มปฐมภูมิ หรือที่เราเรียกกันว่า ชื่อเล่น จากตัวอย่างชื่อหญิงกลุ่มทั่วไปจำนวน 4,323 ชื่อ มีชื่อที่ไคยลักษณะแล้วซ้ำเป็นชื่อเล่นจำนวน 301 ชื่อ พบในชื่อชายกลุ่มทั่วไปจำนวน 230 ชื่อ อาจจำแนกออกไคหลายลักษณะดังนี้

* ชื่อในวงเล็บเป็นชื่อที่คุ้นเคยมีใช้ไคยทั่วไปมากกว่า ผู้ศึกษาไคนำมาเปรียบเทียบในคำนี้เสียง ความหมายที่เปลี่ยนไปหรือไม่ จึงไคไคยวัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบ

กลุ่มชื่อที่ไวยากรณ์เชิงวาทกรรม และกริยาวิภาค เช่นชื่อ ขาง
แหม่ม หม่อม จิม นอย หนอย นิก คัง หมวย ฯลฯ ในชื่อหญิง และชื่อ หม่อม
เบิ้ม เบี้ยก เล็ก ฯลฯ ในชื่อชาย

กลุ่มชื่อที่ไวยากรณ์เชิงวาทกรรม เน้นเสียงมากกว่าความหมาย ในชื่อชาย เช่น ทอง
ว่อง ในชื่อหญิง เช่นชื่อ ปุ้ย โป๊ก โกะ กา แคว คิว

กลุ่มชื่อที่ไวยากรณ์เชิงวาทกรรม เน้นเสียงวรรณยุกต์ เสียงวรรณยุกต์ เสียงเอกเสียง
เช่นชื่อ จุม ทัก เจียบ อัก แอ อุก

กลุ่มชื่อที่ไวยากรณ์เชิงวาทกรรม เน้นเสียงวรรณยุกต์ เสียงวรรณยุกต์ เสียงเอกเสียง
เช่นชื่อ ยิง มาก เต็ม แลง มวง นวด กำ ใส สอง แสน จำนวน ฯลฯ
หรือชื่อที่ไวยากรณ์เชิงวาทกรรม เน้นเสียงวรรณยุกต์ เช่นชื่อ กวง ยวง ใบ พู หนวย หลง และชื่อที่ไวยากรณ์
แสดงการเปรียบเทียบ พบสองชื่อ คือชื่อ หม่อม กับชื่อ กลาย

กลุ่มชื่อที่เป็นคำศัพท์ไม่มีความหมายในภาษาไทย เช่นชื่อ โพน นวย แอ
มุน โนก หยัก หั้ววัน ลาลวง

กลุ่มชื่อที่ไวยากรณ์เชิงวาทกรรม เน้นเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งใช้เรียกกันในกลุ่มย่อย เช่นชื่อ
หนูเขี้ยว นางฉวี ไยนุกี หนูเล็ก หนูเวียง หนูรัก ตะขิง ฯลฯ

ชื่อที่ตั้งขึ้นโดยมิได้มีการตกแต่งให้หรูหรา แปลกไปจากคำที่ใช่พลในชีวิตประจำวัน
โดยไวยากรณ์เชิงวาทกรรมที่กล่าวข้างต้น เราอาจตั้งข้อสังเกตได้ในทันทีว่า ชื่อเหล่านี้ใช้เพียง
เป็นคำแทนตัว โดยมิได้มีจุดประสงค์ใดเคลือบแฝง เป็นลักษณะเกี่ยวกับชื่อในยุคแรก ๆ
ที่มีใ้ไ้ให้ความสำคัญกับมันนอกเหนือไปจากการใช้ตามความจำเป็น เพื่อแทนตัวบุคคลเท่านั้น
กล่าวอีกนัยหนึ่ง ชื่อที่ใช่เป็นเพียงชื่อเล่น หรือเป็นเพียงคำแทนตัว มีระบับของการแสดงออก
ในอำนาจน้อยที่สุด หรือระบับที่ไม่สื่อความหมายในเรื่องอำนาจอยู่ในชื่อเลยที่เดียว ซึ่ง
ลักษณะเช่นนี้ตรงกันข้ามกับชื่อที่ตั้งขึ้นโดยความพิถีพิถันของกลุ่มคนชั้นสูง จะมีทั้งแบบคหิ
ยาว ๆ เสียงไพเราะ ใช้ศัพท์ยาก ซับซ้อนอันสื่อความหมายในเรื่องอำนาจที่ต่างกัน
อย่างชัดเจน

อิทธิพลของความเป็นเมืองและชนบทต่อลักษณะของชื่อ

นอกจากปัจจัยด้านฐานะทางชนชั้นของกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดลักษณะทั่ว ๆ ไปของชื่อแล้ว อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอกอื่น ๆ เช่น ระบบสื่อสารมวลชนในสังคมสมัยใหม่ ก็อาจมีผลต่อรูปแบบของชื่อที่แตกต่างกันไปด้วย เพราะระดับของข่าวสารหรืออิทธิพลของสื่อมวลชนที่ชาวชนบท และชาวเมืองได้รับ มีความมากน้อยต่างกัน ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว บอมนมีส่วนในการกำหนดลักษณะของชื่ออยู่บ้างไม่มากนัก นอกจากนั้น การที่บุคคลจะเลือกใช้ชื่อเช่นไร และกลุ่มชื่อจะมีรูปแบบหรือความหมายใหม่เอียงไปในทางใด สภาพความเป็นท้องถิ่นเดียวกัน และการเลียนแบบ อาจทำให้ชื่อเป็นไปตามแบบที่ไรในถิ่นที่อาศัยนั้นได้ เมื่อคำนึงถึงอิทธิพลอื่น ๆ ที่มีผลต่อลักษณะชื่อนอกเหนือจากปัจจัยด้านชนชั้นแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้เลือกกลุ่มชื่อจำนวนหนึ่งสำหรับเปรียบเทียบ เป็นรายชื่อเด็กยากจนจากโรงเรียนในเขตชุมชนแออัด และเด็กที่ได้รับการช่วยเหลือจากศูนย์บริการชุมชน ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ชื่อเด็กยากจนในกลุ่มทั้งสองนี้ มีบางชื่อคล้ายกับชื่อเด็กในกลุ่มคนชั้นสูง แต่ลักษณะของชื่อส่วนใหญ่เป็นชื่อที่ซ้ำกันทั่ว ๆ ไป และมีชื่อบางจำนวนลักษณะใกล้เคียงชื่อเด็กจากครอบครัวยากจนในชนบท กล่าวโดยสรุปแล้ว อิทธิพลของความเป็นท้องถิ่นเดียวกัน จึงมีผลอยู่บ้างต่อลักษณะของชื่อ แต่อิทธิพลดังกล่าวมีไม่มากนัก อย่างไรก็ตามสภาพแวดล้อมของถิ่นที่อยู่ ก็มีผลต่อลักษณะรวมที่ปรากฏในรูปรอยละของชื่อเด็กยากจนในเขตเมือง มีค่าเฉลี่ย และอัตราส่วนลักษณะชื่ออยู่ระดับกลาง ๆ ระหว่างลักษณะชื่อของคนชั้นสูงและชื่อของเด็กยากจนในชนบท อาจพิจารณาโดยลำดับดังนี้

ในเรื่องจำนวนพยางค์ ชื่อเด็กชายคึกคากเฉลี่ยได้เท่ากับ 2.20 เป็นค่าที่อยู่ระหว่าง 2.46 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยพยางค์ชื่อชายคนชั้นสูง และ 2.06 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยพยางค์ชื่อเด็กชายที่มีฐานะยากจนในชนบท สำหรับชื่อเด็กหญิงกลุ่มยากจนในเขตเมืองคึกคากเฉลี่ยพยางค์ได้เท่ากับ 2.47 อยู่ระหว่างจำนวน 2.93 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยพยางค์ชื่อเด็กหญิงคนชั้นสูง และ 2.23 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยพยางค์ชื่อเด็กหญิงยากจนในชนบท* ส่วนการกระจายของชื่อและจำนวนพยางค์มีลักษณะดังนี้

* คูตารางประกอบในหน้า 115

(ตาราง 5.13) จำนวนพยางค์	ชื่อเด็กชาย	ชื่อเด็กหญิง
1 พยางค์	6.3	5.2
2 พยางค์	67.8	43.4
3 พยางค์	25.0	50.5
4 พยางค์	0.9	0.9
รวม	100	100

จากตารางการกระจายของชื่อและจำนวนพยางค์ ในกลุ่มเด็กยากจนในเขตกรุงเทพมหานคร จะพบว่า อัตราส่วนการกระจายก็อยู่ในระหว่างกลางของการกระจายของชื่อ และจำนวนพยางค์ ในกลุ่มชื่อคนชั้นสูงและชื่อเด็กยากจนในเขตชนบท

เกี่ยวกับประเภทของภาษาที่ใช้ ก็เช่นเดียวกันที่ชื่อของ เด็กยากจนในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะการใ้ภาษาอยู่ระดับกลาง ระหว่างชื่อเด็กคนชั้นสูง และเด็กยากจนในชนบท* คือใช้ภาษาไทยโดยไม่มีคำจากภาษาอื่นประสมในชื่อ ร้อยละ 11.69 ในชื่อชาย และร้อยละ 20.77 ในชื่อหญิง ใช้ภาษาบาลี-สันสกฤต หรือภาษาอื่น โดยไม่มีคำไทยประสมร้อยละ 76.15 ในชื่อชาย และร้อยละ 69.4 ในชื่อหญิง

สำหรับชื่อที่แปลก ที่ธรรมดา อันเป็นลักษณะเด่นของชื่อคนชั้นสูง พบในกลุ่มนี้ อยู่บ้าง แต่เป็นจำนวนน้อย ไก่แกชื้อ อีชชอารีย์ โสมส่องแสง พุทศรงค์ ภัทรคิมา พจนศิริ วริศรา นอกนั้นเป็นชื่อพื้น ๆ ที่ใช้กันโดยทั่วไป เช่น กลุ่มชื่อที่ประสมควยคำว่า "สม" ไก่แก สมพร(8) สมคึก(6) สมพงษ์(9) สมศรี(3) สมศักดิ์(10) สมยศ (6) สมเกียรติ(5) ฯลฯ ชื่อที่ประสมควยคำว่า ศักดิ์ สิทธิ อูทธิ เลข พล ชัย เกียรติ ในชื่อชาย เช่นชื่อ ศักดิ์สิทธิ สิทธิชัย สุรศักดิ์ เกียรติศักดิ์ ฯลฯ หรือชื่อที่ประสมควยคำว่า พรรณ พรรณ ดักชน พร รัตน์ ในชื่อหญิง เช่น พรรณา อุไรวรรณ จุฬารวรรณ สิริลักษณ์ สิริพร เนาวรัตน์ ฯลฯ นอกจากนี้ในหมวดความหมาย ก็จะมีชื่อที่ใช่ทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีมากกว่าค่าที่เป็นศัพท์ และโดยความจริงศัพท์ที่ใช่ก็เป็นศัพท์พื้น ๆ ที่คุ้นเคย อย่างเช่น ในหมวดความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ จะมีชื่อ น้ำฝน

* ดูตารางในหน้า 144

สายรุ้ง(4) สายฝน สายชด จันทร์เพ็ญ กวางขาว(3) แสงเดือน ในชื่อหญิง มีชื่อ
 อาทิตย์ จันทร์ สวรรค์ สุริยา ในชื่อชาย ในความหมายเกี่ยวกับวัน เวลา มีชื่อ
 สวรรค์(4) สรรพยา สายจันทร์ ไกลรุ่ง ไข่มุกชื่อชายและหญิง ความหมายคนไม่
 คอกไม้ ในชื่อหญิง มีชื่อ ออย(2) น้าออย(3) บัวใส แดงออน มะลิ จำปี จำปา
 องุ่น จงกด ประยงค์ กุหลาบ มะยม สายหยก ฯลฯ ส่วนในชื่อชายมีชื่อ ประยงค์
 ลำควน ปาริชาติ ลำไย ชนน ซึ่งชื่อชายในความหมายหมวดนี้ไม่มีใช้ในกลุ่มคนชั้นสูง
 แต่ยังคงปรากฏอยู่จำนวนหนึ่งในหมู่เด็กยากจนทั้งในชนบท และในเมือง

นอกเหนือจากชื่อที่ยกตัวอย่างในแต่ละหมวดความหมายแล้ว ชื่ออื่น ๆ ก็มีลักษณะ
 เป็นชื่อที่คุ้นเคย หรือเป็นชื่อซึ่งเด็กในกลุ่มคนชั้นสูงไม่นิยมใช้แล้ว เช่นชื่อ แดง สนั่น
 สมทรง ฉดวย บรรเจิด สำเริง สายใจ ประเสริฐ ประสงค์ จำนง ประสิทธิ์
 ประจวบ จริฎุ ฯลฯ

สำหรับลักษณะเด่นของชื่อเด็กยากจนในชนบท ซึ่งไม่ปรากฏใช้ในหมู่มนชั้นสูง
 พบลักษณะดังกล่าวในชื่อเด็กยากจนกลุ่มในเขตเมืองอยู่หลายลักษณะ เช่นชื่อที่มีคำว่า
 "บุญ" เป็นคำหลัก มีคำอื่นประกอบ พบในชื่อชาย 25 รายชื่อ และในชื่อหญิง 12 ชื่อ
 เช่น บุญช่วย(4) บุญเลิศ(6) บุญมา(3) บุญมี บุญเรือน(3) บุญสม ชื่อที่มีลักษณะ
 เป็นชื่อเล่น พบในชื่อชาย จำนวน 30 ชื่อ เช่นชื่อ ออก ตอย ต้ม โจ้ ทอ ออย
 สวน ป่อม ปอก ฯลฯ ในชื่อหญิง จำนวน 33 ชื่อ เช่นชื่อ ทอย นอย สว้ย
 แดง หนอย แดงนอย เจียบ เป็นต้น

กล่าวได้ว่าชื่อเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ไม่ว่าจะอยู่ในเขตชนบท หรือ
 ในเขตเมือง จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพราะชื่อที่ใ้ส่วนใหญ่นั้นเป็นชื่อที่ใ้กันโดยทั่วไป
 ซึ่งผลที่เกี่ยวของกันก็คือ ชื่อเด็กเหล่านี้จะมีการใ้ชื่อซ้ำกันมาก อีกทั้งในกลุ่มคนชั้นสูง
 ที่ปรากฏการใ้ชื่อซ้ำกันน้อย แต่ละชื่อมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพราะเหตุที่ชื่อของ

* เด็กในกลุ่มคนชั้นสูงใ้ชื่อซ้ำกันมากที่สุด คือ 9 ครั้ง แต่ชื่อส่วนใหญ่อซ้ำกันเพียง
 สองคนเท่านั้น ต่างจากเด็กในกลุ่มทั่วไปมีชื่อที่ใ้ซ้ำกันมากถึง 32 ครั้ง ส่วนใหญ่อซ้ำกัน
 ครั้งแล้วกลับคนขึ้นไป

คนชั้นสูง เป็นชื่อที่พยายามแยกตัวออกจากลักษณะชื่อที่โชก้นทั่ว ๆ ไป หรือพยายามใช้ชื่อที่ลักษณะต่างไปจากกลุ่มที่คอบกว่าในฐานะทางชนชั้น ซึ่งความพยายามดังกล่าว ทำให้ชื่อแต่ละชื่อในกลุ่ม ปรางฎการโธษากันน้อยกว่ากลุ่มคนทั่วไปควย

จากผลสรุปทั้งหมดที่กล่าวมา ทั้งในเรื่องลักษณะรวมที่ต่างกันโดยละเอียด และ ลักษณะเด่นของชื่อที่ปรากฏเฉพาะกลุ่ม ผลจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของชื่อในทั้งสามกลุ่มนั้น อาจอนุมานได้ว่า สำหรับคำเฉลี่ย และลักษณะเด่นในแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะลบล้างไปจากฐานะทางชนชั้นของกลุ่ม และขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของความเป็นเมืองและชนบทควย กล่าวคือในกลุ่มบุคคลซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงในปัจจุบัน จะใช้ชื่อที่มีจำนวนพยางค์เฉลี่ยมาก ใชคำที่มาจากภาษาต่างประเทศในอัตราส่วนที่มาก และมีรูปแบบชื่อที่ซับซ้อนควยศัพท์ยาก หรือทรูทรากควยวิธีการประสมคำให้แปลก มีเสียงไพเราะ ลักษณะดังกล่าวจะลบล้างลงมา หากเป็นชื่อกลุ่มบุคคลที่มีฐานะทางชนชั้นรองลงมา และลักษณะเช่นนี้จะน้อยลงไปอีกในกลุ่มชนชั้นต่ำ กลุ่มที่ฐานะคอบกว่าจะใช้ชื่อที่มีพยางค์น้อย อัตราส่วนการใชภาษาต่างประเทศน้อยกว่าคนชั้นสูง อาจมีบางชื่อที่ลักษณะคล้ายกับชื่อคนชั้นสูง หากบุคคลกลุ่มนี้อยู่ในระยะที่สามารถตั้งชื่อเลียนแบบตามได้ แต่สำหรับชื่อบุคคลในกลุ่มคนชั้นต่ำที่อาศัยในเขตชนบท คอบทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม คอบโอกาสที่จะไครับการศึกษหรือโอกาสที่จะไครับข่าวสารมีน้อย และควยเหตุที่การใชความสำคัญกับชื่อ หรือความพิถีพิถันในการตั้งชื่อน้อย ลักษณะรูปแบบของชื่อจึงแตกต่างไปจากชื่อของคนชั้นสูงมากที่สุด